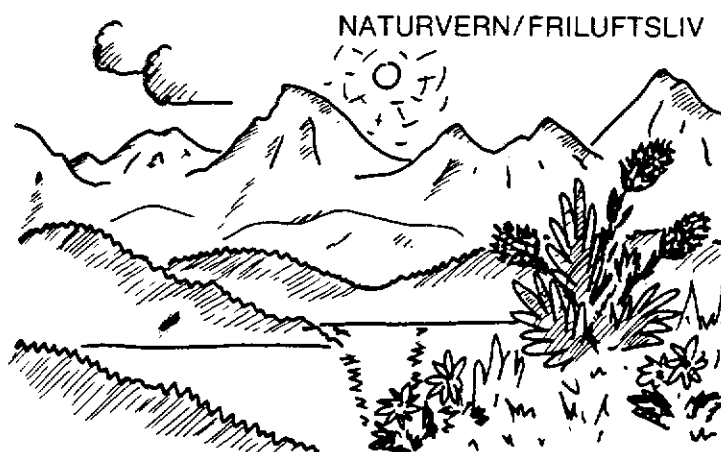

MYROMRÅDE MED REGIONAL OG LOKAL VERNEVERDI

MILJØVERNAVDELINGA
Fylkeshusa Tlf. (072) 58 000
6400 MOLDE

Rapport nr. 1 - 86

FORORD

Fylkesmannen i Møre og Romsdal arbeider etter oppmoding fra Miljøvern-
departementet med ein verneplan for myrområde.

Det faglege registrerings- og vurderingsgrunnlaget er gjort av ØKO-
FORSK ved Universitetet i Trondheim. Fagleg ansvarleg var førsteama-
nuensis Asbjørn Moen. I Møre og Romsdal er det vurdert og skildra 114
lokalitetar. 30 av desse er foreslått verna som naturreservat etter
naturvernlova.

Alle dei andre områda som ikkje er kvalifisert til vern etter natur-
vernlova har og viktige naturkvalitetar. Nokre er rekna å ha regional
verneinteresse, andre er av meir lokal interesse.

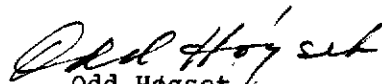
For naturverninteressene er det lite tilfredsstillande dersom det of-
fentlege arbeidet med naturvern vert avgrensa til dei relativt små og
få areala som vert freda i medhald av naturvernlova. Dei registrerte
verneverdige lokalitetane som ikkje er kvalifisert for slik freding,
må derfor vernast på anna vis. Ansvar for forvaltninga av desse
områda av meir lokal verneinteresse ligg hos dei einskilte kommunane.

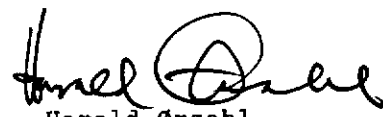
I denne rapporten er det skildra 50 myrlokalitetar med lokal og regio-
nal verneverdi. I den grad desse områda ikkje er utsett for uom-
gjerlege inngrep vil vi oppmode kommunane om å innarbeide desse i are-
aldelen av kommuneplanen under nemninga "Andre område som er bandlagt
eller skal bandleggjast" (§ 20-4 nr. 4 i Plan- og bygningslova). Kommu-
nen må da innan 4 år sikre området gjennom reguleringsplan ved å regu-
lere området til spesialområde formål naturvern etter § 25 nr. 6.

Engasjert fagkonsulent Odd-Arild Bugge har i samråd med naturvernin-
spektør Harald Ørsahl stått for arbeidet med utarbeiding av plandoku-
ment og samansetting av denne rapporten. Dei fleste figurane og alle
lokalitetsskildringane er henta fra "Myrundersøkelser i Møre og
Romsdal i forbindelse med den norske myrreservatplanen." Rapport bot-
nisk serie 1984-5; av Asbjørn Moen.

Molde, 16.6.86

Etter fullmakt

Odd Høgset
miljøvernleiar

Harald Ørsahl
naturverninspektør

INNHALD

1.	INNLEIING	1
2.	MYR - EIT VARIERT OG UTSETT ØKOSYSTEM	2
2.1	ØKONOMISK UTNYTTING	2
2.2	VERDIEN AV URØRTE MYRAR	2
2.3	KULTURHISTORISK UTNYTTING AV TORVMYRAR	4
3.	MYR OG MYRTYPAR	7
3.1	MYRAREAL	7
3.2	INNDELING AV MYRTYPAR	7
3.3	GENERELT OM KYSTMYRANE	16
4.	VERNEPLAN FOR MYR I MØRE OG ROMSDAL	17
4.1	REGISTERING AV VERNEVERDIGE MYROMRÅDE	17
4.2	VURDERING AV VERNEVERDI - PRIORITERING	22
4.3	ARBEIDET MED UTKASTET TIL VERNEPLAN FOR MYR	26
5.	MYROMRÅDE MED LOKAL OG REGIONAL VERNEVERDI	31
6.	FORKLARING AV EIN DEL ORD OG UTTRYKK	73
	LATINSKE OG NORSKE NAMN PÅ MYRPLANTAR	75
	LITTERATURLISTE	78

1. INNLEIING

For 15.000-20.000 år sidan var nesten heile Skandinavia dekt av is. Berre nokre få plante- og dyrearter kan kanskje ha overlevd den siste istida ytst ved kysten eller på dei høgste fjelltoppane. Etter kvart drog isen seg attende og planter og dyr byrja å vandre inn frå dei kringliggande områda. Ulike planteartar fann tilfredsstillande levevilkår i forskjellige område, avhengig av sine krav til samansetting av jordbotnen og klimaet. På denne måten blei det danna lauv- og barskogar, myrar og heier. Fugle- og dyreartar hadde ulike krav til terreng og vegetasjon i dei områda dei skulle leve i. Dyrelivet varierer derfor i takt med variasjonen i vegetasjon og naturtilhøve elles.

I fleire tusen år levde menneska her i landet i og av naturen utan at dei gjennomførte større, uomgjærlege endringar i landskapsbiletet, eller av plante- og dyrelivet. Etter kvart blei ein del område dyrka opp eller nedbygd, men inngrepa i naturen var framleis heller små. Den tekniske utviklinga dei siste hundre åra har imidlertid gitt vår generasjon nesten uavgrensa høve til totalt å omforme landskapsbiletet og til å gjere store og ubøtande naturinngrep. Dette kan få skjebnesvangre følgjer for ei lang rekkje plante- og dyreartar. Dei artane som er knytte til sjeldne naturtyper vil vere serleg utsette, men også andre artar vil kunne få leveområda sine sterkt nedskorne.

Samstundes som den tekniske utviklinga har gitt oss auka materiell velstand, har den og ført med seg store omveltingar i naturmiljøet. I føremålsparagrafen i naturvernlova av 19. juni 1970 heiter det derfor:

"Naturen er en nasjonalverdi som må vernes.

Naturvern er å disponere naturressursene ut fra hensynet til den nære samhørighet mellom mennesket og naturen, og til at naturens kvalitet skal bevares for fremtiden.

En hver skal vise hensyn og varsomhet i omgang med naturen.

Inngrep i naturen bør bare foretas ut fra en langsiktig og allsidig ressursdisponering som tar hensyn til at naturen i fremtiden bevares som grunnlag for menneskenes virksomhet, helse og trivsel."

I samsvar med dette vil det nå i all fysisk planlegging måtte setjast etter måten klare krav om at det skal takast naturvernmessige omsyn. Dette er naudsynt både for å bevare spesielle naturtyper og for å gje planlegginga ei breidde som tek rimelege omsyn til dei langsiktige perspektiva i naturressursforvaltinga som naturvernlova føreset.

Det er enkelte naturtyper som det i dag er serleg stort press på. Det er eit tilsvarande behov for å få ei oversikt over kor store ressursar vi har av desse naturtypene og for å finne ut korleis ressursane best kan forvaltast for framtida. Blant desse naturtypene er våre myrområde.

2. MYR - EIT VARIERT OG UTSETT ØKOSYSTEM

Myr har vore nytta av menneska til ulike formål gjennom alle tider. Men myr har og mykje å seie for plante- og dyreliv, og den har ein eigenverdi som naturtype.

2.1 ØKONOMISK UTNYTTING

Jordbruket har i alle tider nytta myrane som produksjonsareal. Før var myrslått og beite den mest vanlege utnyttingsmåten, medan det dei siste åra har blitt dyrka store areal for å auke produksjonen. I Møre og Romsdal vart det i åra 1981-1984 gitt tilskot til nydyrking av 30700 dekar, ein stor del av det myr. Ein reknar med at det også i åra framover vil bli dyrka store areal med myr.

Skogbruket grøftar og kvart år store område med myr og fuktig skogsmark for skogreisning og betring av boniteten. Sjølv om ikkje ei myr vert fullstendig tørrlagd ved skogsgrøfting, blir dei hydrologiske tilhøva, og dermed myrtypen, sterkt endra. I 1983 vart det i Møre og Romsdal grøfta 3300 dekar til skogreisning.

Dei siste åra har det til jord- og skogbruksføremål vorte grøfta omlag 60 km² årleg på landsbasis. Totalt for Norge er omlag 5000 km² eller omkring 25 % av myrarealet under skoggrensa grøfta. 60 % av det arealet som vert nydyrka i dag, er myr.

I kyststroka har det i mangel av trevirke vorte avtorva store areal til brenselsføremål. Dei seinare åra har og strøtorv-produksjon fått eit stort omfang. Strø-torv blei tidlegare mest nytta til å samle gjødsel i driftsbygningar. I dag blir slik torv i stor grad nytta som dyrkingsmedium og til å betre skrinn jord.

Med dei effektive metodane ein i dag rår over for tørrlegging av myrområde, blir og myr som ligg i sentrale strøk mykje nytta til utbyggingføremål.

Det er særleg myrane i låglandet som er utsett for kultivering og tekniske inngrep. Men i fjellet er og mange myrområde øydelagde i samband med kraftutbygging.

Plukking av molter gir eit viktig tilskot til inntekta mange stader i landet vårt. Også andre bærslag veks på og ved myr. Myrglenner i skogsterreng er viktige for den aukande viltstammen i Møre og Romsdal. Dette er, saman med beite, døme på korleis vi nyttar myr i naturtilstanden til økonomisk vinning.

2.2 VERDIEN AV URØRTE MYRAR

Som ein ser, minkar talet på urørde myrområde. Nytt grøfteutstyr og nye grøftemetodar gjer det mogleg å nytte myrområda våre til mange føremål. Men landbruksføremål er enno klart den vanlegaste grunnen til grøfting av eit myrområde. Da ikkje alle myrtypar er like lønsame å kultivere, vil nokre myrtypar vere meir utsette enn andre. Særleg er låglandsmyrane og dei næringsrike myrane utsette for kultivering.

Som nemnt i innleiinga, bør det leggjast ei allsidig ressursdisponering til grunn for alle inngrep i naturen. Det vil mellom anna seie at også andre verdiar enn dei reint økonomiske må takast omsyn til. Dei viktigaste motiva for vern av myr kan oppsummerast slik:

Vassregulering

Torv har stor evne til å ta opp vatn. Ei myr vil derfor verke utjamnande på grunnvassnivå og vassføring både i tørke- og flaumperioder. Blir myra grøfta, kan ein få grunnvassenkingar over større område og flaumtoppane kan bli større i heile vassdraget nedanfor. Myra har og evne til å filtrere forureina nedbørsvatn.

Rekreasjon, landskap

Myr er eit vesentleg og karakteristisk innslag i det skandinaviske landskapet. Mange stader i låglandet representerer myr den mest opprinnelege urørde naturtypen, og for å sikre allsidige naturområde er det naudsynt å verne om myrområda våre. Myrområda har ofte stor estetisk verdi og skaper variasjon i lukka skogsterreng. Om vinteren gir dei fint skiterreng og om hausten er myrane målet for mange ivrige bærplukkarar og jegerar. Slik er også mange myrområde viktige for friluftslivet.

Undervising og forskning

Naturlege myrsystem er verdfulle referanseområde for dei fleste greinane innafor naturvitskapen. Eit referanseområde er eit naturområde som er intakt, og som kan nyttast under samanliknande studier i liknande område som er utsett for inngrep. Kunnskap om naturen finn ein først og fremst i lite påverka naturmiljø, og slik viten er særst viktig for vår forvaltning og utnytting av naturen i framtida.

Urørde myrområde har og stor verd som ekskursjonsområde for skuleelevar og studentar. For å gjere ei økologisk retta undervising levande, må ein ut i naturen for å sjå med eigne auge korleis naturlege myrsystem fungerer. Intakte myrar er viktige når ein t.d. vil samanlikne med meir kultiverte område for å kunne sjå variasjonen i dyre- og planteliv i samanheng med dei endra miljøfaktorane.

Ei myr er eit verdfullt arkiv for studier av vår vegetasjons-, klima-, og kulturhistorie dei siste 10 - 15 000 år. Straks etter at isen smelta unna starta forsumpinga og torvdanninga. Og kvart einaste år sidan den gang har myra motteke eit regn av blomsterstøv (pollen) over seg. Dette blir lagra i myra, årgang over årgang. Da blomsterstøv held seg ekstremt godt, kan ein ved å ta prøver av myra finne ut kva slags planter som har vakse i området til ei kvar tid. Dermed kan ein og finne ut om klimaet har vore kaldt eller varmt, og t.d. når våre forfedre starta med dyrking av kulturvekster på ulike stader i landet.

Dyrelivet på myr

Mange dyreartar er avhengige av vekslende miljø i sitt leveområde. Ofte stiller dei ulike krav til beiteområde og område for kvile.

Myrområda vil alltid skilje seg ut fra områda rundt med omsyn til fukt, vegetasjon og topografi, og kan slik tilfredsstillende krava til mange dyreartar i heile eller delar av deira døgn- eller årssyklus. Eit døme på dette er hjorten som gjerne beiter og tek gjørmebad i myrkanten, medan den kviler inne i skogen.

Mange fugleartar er heilt avhengige av våtmarksområde for å trivast. Myr er og våtmark. Kystmyrane opptre ofte saman med grunne sjøområde og strandenger, og i slike varierte miljø vil ei rekkje fugleartar trivast. Som døme kan ein nemne myrsnipe, brushane, småspove, tjeld, raudstilk, storspove og enkeltbekkasin.

Myrområda i indre og høgareliggende strøk er oftast ulike frå kystmyrane. Fastmarkskollar med skog, bekkar, tjern og variert vegetasjon gjer at mange andre fugleartar trivs her, som t.d. krikband, sivspurv, dobbeltbekkasin, trane, gluttsnipe og ei rad andre. Orrfugl har ofte spelplassane sine på myrflater i skogen, og ein fugl som t.d. jordugle trivst best i åpne myrområde i fjellet.

Mange lågareståande dyreartar er knytt til myr. I Møre og Romsdal finst både stor og liten salamander. Desse sjeldne amfibiane er heilt avhengige av myrtjern. Frosk finn ein ofte i myrtjern, og mange sneglar og insektartar krev heilt spesielle myrtypar for å trivast. Frosk, sneglar og insekt er næringsemne for ei rekkje fugleartar, og slik heilt naudsynt for at nokre av dei fuglane som er nemnt, kan trivast der dei lever i dag.

I arbeidet med dette utkastet til verneplan for myr er det tatt lite omsyn til myrlokalitetane sin verdi for dyre- og fugleliv. Eit variert utval av myr med omsyn til vegetasjon og hydrologi, som dette verneplan-utkastet, vil likevel sikre leveområde for mange artar. I tillegg er det utarbeidd eit utkast til verneplan for våtmarker i Møre og Romsdal, der og nokre myrlokalitetar er med, i første rekkje av omsyn til fuglelivet.

2.3 KULTURHISTORISK UTNYTTING AV TORVMYRAR

Fra Ytre Bø i Herøy kommune på Sunnmøre er det funne ein torvreiskap laga av furu. Denne er datert til jernalderen og viser at torv har vore nytta til brensel langt attende i tida i Norge. Torv vart brend på alle eldstader på ein gard. Til oppvarming og koking i gardshuset, til eld i eit eige eldhus, til bakstehella, i tørkehuset (kjona) og i smia. Brenntorv har mange stader i landet vore av vital verdi for eksistens og busetnad.

I torvdistrikta måtte ein gi arbeidet med torvsanking prioritet blant alle andre aktivitetar. Torvskjering var vanlegvis passa inn mellom våronn og slåttonn, slik at mai var den store torvskjeringsmånaden heile vegen frå Vest-Agder til Møre og Romsdal. I dei fleste tilfella var det nok å arbeide i ei knapp veke for å få nok brenntorv for eit år framover. I tillegg kjem tida som går med til arbeidet med torva under tørking og til transport heim.

Dersom tilhøva gjorde det mogleg, var det ein fordel å få den tørre

torva heim på seinsommaren. Men ofte måtte ein lagre torva nær myra til ein kunne frakte ho heim på vinterføre. Derfor har torvskur vore svært vanleg over heile landet. Torvskura var heilt opne konstruksjonar som tillet vinden å blåse igjennom. Derimot måtte taket vere godt.

Av di det var så viktig å sikre seg nok brensel, kom kystfolket ofte i ein konfliktsituasjon i høve til fisket. Ein måtte velje mellom fiske og torvtaking i sesongar da fisket fall saman med torvarbeid. Statistikken syner at år med lita torvtaking fell saman med gode fiskeår. Da kunne det vere meir lønsamt å kjøpe ved til brensel.

Eige av bruksrett til ei god torvmyr har alltid vore høgt vurdert i skogfattige strok. Eigaren til eit bruk var einaste brukar av torva som var på innmarka. Men i den felles utmarka kunne alle brukarane skjere torv der dei ønskte. Seinare, etter utskiftinga av marka, fekk kvar og ein sin del av torvmyra.

Torvtaking representerte for mange ein ekstra arbeidssesong i året. På same måten var det eit fast sett med reiskapar som hørde til, godt tilpassa lokale tilhøve. Reglar for samarbeid og rettar vart utvikla, og nokre av dei har framleis liv som delar av lovverket.

Da elektrisk kraft gradvis vart billegare og aktuell til koking og oppvarming, merka ein den første store nedgangen i bruk av torv. Men under andre verdskrigen kom eit nytt oppsving i torvtakinga. I dei fleste distrikta slutta ein å nytte brenntorv kring 1950.

Utanom torv til brenntorv har ein nytta torv som strøtorv for oppsamling av flytande gjødsel i fjøs og stall. Også denne bruken er gått attende dei seinare åra. I dag er strøtorv og torvmold nytta som isolasjonsmateriale og til bruk i gartneri og hagebruk.

Utnytting av myrar til markslått er kjend fra gamal tid, men har vore i tilbakegang etter hundreårskiftet. Folk fortel at det blei slått alle stader der det var noko å slå. I Rindal blei t.d. ei myr slått dersom det var så mykje som "tre strå på ljåen". Bøndene kjende til at myrane raskt grodde att av bjørk, vier og lyng dersom dei blei liggjande uslått. Det gjaldt tvert om å utvide området som var lett å slå ved å fjerne lyng og kratt i kantane.

Slåtten i marka tok til kring 1. august og varde vanlegvis til snøen kom. Oftast slo ein slåttemarkene annakvart år, nokre stader sjeldnare. Men på nokre myrar med særleg rik tilgang på næring, tolte myra å bli slått kvart år eller to av tre år. I generasjonar har røynsle vist kva som lønte seg, og bøndene hadde god greie på korleis dei best kunne nytte produksjonen på markene.

Produksjonen på slåttemarkene og kvaliteten på foret varierer, og det var om å gjere å sikre seg dei beste markene. På slåttemyrane er vegetasjonen dominert av næringsfattige planter som starr, siv og duskull, medan gras og urter dominerer engvegetasjonen. Viktigast for slåtten var bakkemyrane opp mot fjellet. Dessutan kunne flaummyrane, som ved årlege flaumar blei tilførde næring, utgjere viktige slåttemarker.

Interessa for myrane som dyrkingsjord er ikkje av ny dato. Alt kring 1750 tok ein til å interessere seg for dyrking av eng og forvekstar, og dermed kom myrane inn i biletet. Grøfteteknikk kjende ein lite til, og mange dyrkingstiltak vart mislukka. Først da mine-

ralgjødsla kom på marknaden kring siste hundreårsskiftet blei det meir fart i arbeidet. Også skogbruket er etterkvart kome sterkare inn i biletet når det gjeld kultivering av myrområde.

Det knyter seg mykje kulturhistorie til myrane og bruken av dei. Derfor har dei krav på vår merksemd også fra den synstaden.

3. MYR OG MYRTYPAR

Myr er økosystem som finst der grunnvatnet står høgt, men oftast ikkje i dagen. Den høge grunnvasstanden fører til oksygenmangel i jorda, og sidan oksygen er viktig for nedbrytinga av daudt plantemateriale, vil det bli ei opphoping av organisk materiale, torv.

Omgrepet myr blir definert på fleire ulike måtar, og om utgangspunktet er biologisk, geologisk, geografisk eller ein kombinasjon av desse, blir resultatane ulike. Botanisk sett er myra veksestad for ein viss type vegetasjon, geologisk er myra ei lagrekkje med torv og geografisk sett er myra eit landområde. Den siste definisjonen stemmer best med den vanlege bruken av omgrepet. Med myr vil ein derfor meine eit landområde inkludert myrplantane og torva som plantane dannar.

3.1 MYRAREAL

Dei mest fullstendige utrekningane på myrareal i Norge basert på markarbeid, er utført av Landsskogstakseringa. Men for Møre og Romsdal er berre "skogkommunane" takserte, dvs. nokre kommunar i midtre og nordlege del, som totalt dekkjer omlag 1/3 av landarealet for fylket. I desse kommunane blei det rekna ut at myrarealet under skoggrensa er 17% av totalarealet.

Det Norske Jord- og Myrselskap har rekna ut myrarealet for 1/4 av totalarealet for fylket, i hovudsak for kystkommunane. Myrselskapet fann at myrarealet her utgjorde 8,2 % av landarealet.

Som konklusjon gjeld det at myrarealet i Møre og Romsdal er dårleg kartlagt, og at arealopplysingane er usikre. Myrområda synest å utgjere noko mindre enn 10 % av totalarealet av fylket.

3.2 INNDELING AV MYRTYPAR

Når ein skal finne fram til myrområde som eignar seg til vern, må ein ha ein måte å dele dei inn på slik at dei kan vurderast opp mot kvarandre. Folk som går mykje i naturen, legg fort merke til at det er stor skilnad frå flate tuemyrar ved kysten til bratte og blomsterrike myrer inne i dalane.

I verneplanarbeidet er det skilt mellom fire ulike måtar å dele inn myrområda på:

1. etter dannelsesmåten
2. etter hydrologiske tilhøve
3. etter myrtypen
4. etter vegetasjonen

I dette avsnittet er det nytta nokre faguttrykk, og kva desse tyder vil ein finne i ordlista bak i heftet.

1. Inndeling etter dannelsesmåten

Ei myr er anten danna ved gjenveksling av eit tjern, ved forsumping på fastmark eller ved torvdanning direkte på fuktig mark. Denne inndelinga gir lite relevant informasjon i verneplanarbeidet, og er ikkje nytta vidare.

2. Inndeling etter hydrologiske tilhøve

Denne inndelinga er gjort etter korleis myra får sin vasstilførsel.

Myr som berre får tilførsel av vatn gjennom nedbøren, vert kalla nedbørsmyr (ombrogen myr).

Myr som i tillegg får tilførsel av vatn som har vore i kontakt med mineraljorda, vert kalla jordvassmyr (minerogen myr). Slikt jordvatn har meir oppløyste næringsemne enn nedbørsvatn, og minerogene myrer er derfor meir næringsrike og er veksestad for meir kravfulle planteartar. Minerogene myrar vert vidare delte inn etter måten dei får grunnvatnet på:

- Topogen myr har omlag vassrett grunnvasspegel og myroverflata er omlag flat. Desse myrane er vanlegvis danna ved gjenveksling av tjern (flatmyrer).
- Soligen myr har tydeleg hellande overflate på grunnvatnet. Myra ligg i skrånande terreng (bakkemyr, strengmyr).
- Limnogen myr får tilført overflatevatn frå bekkar, elvar o.l.

Denne hydrologiske inndelinga er ikkje nytta i verneplanarbeidet, men dei omgrepa som er brukte her, er viktige for vidare inndeling.

3. Inndeling etter myrtypen

Topografi, klima og undergrunn (berggrunn og lausmasser) er faktorar som verkar inn på myrdanninga. Særleg klimavariasjonar gjer at dei einiskilde myrtypane er bundne til faste regionar i landet.

Denne inndelinga byggjer på myrane si ytre form (morfologi) og markfukta (hydrologi). Eit myrkompleks (det vi til dagleg kallar ei myr) er ofte samansett av fleire myrelementsamlingar, både ombrotrofe, minerotrofe og blandingstypar. Desse myrelementsamlingane kan delast inn i sju hovudtypar. Dei fire første er ombrotrofe myrtypar (nedbørsmyrar).

A Ekte høgmyr

Dei ekte høgmyrane har kvelvd form, med høgste punktet ein stad inne på myrflata, når dei er særleg fint utforma. Dette kjem av at nedbrytinga ute på myrflata, der myra berre får tilført næringsfattig nedbørsvatn, går mykje seinare enn inne ved kanten (laggen) der myra får tilsig av jordvatn. Til vanleg er desse myrtypane klart avgrensa mot fastmark eller andre myrtypar med kantskog og lagg.

Ak Konsentrisk høgmyr.

Her ligg det høgste punktet nær midten av myra. Omkring dette ligg vekselvis tørre strengforma tuer og våte høljer meir eller mindre sirkelforma ut fra midten. Ytterst er det ofte ein furukledd kantsone og ei våt jordvasspåverka rand mot fastmarka (laggen). Denne myrtypen fins i låglandet, særleg i Trøndelag og på Austlandet. Den er ikkje registrert i Møre og Romsdal.

Ae Eksentrisk høgmyr

Myra vert ofte danna på svakt hellande undergrunn, og har kvelvd form. Den har høgste punktet nær kanten, eller dei høgaste partia er ryggforma. Fint utvikla myrar har regelbundne, halvsirkelforma strukturar av tuer og høljer som går på tvers av fallretninga. Kantskog finn ein best utvikla i øvre enden, men den kan og opptre langs sidene. Laggen er som oftast ufullstendig utvikla.

Slike myrar er registrerte i kommunane Tingvoll, Surnadal, Halså og Aure, og òg i lågare strøk. Rødmyra i Halså og Einsetmyra i Tingvoll er dei beste representantane i fylket for denne relativt sjeldne myrtypen.

Ar Kanthøgmyr

Dette er ein spesiell type av små høgmyrar med sterk kvelving. Dannar ofte rygg- eller hesteskoform i kanten av større myrkompleks. Markert lagg mot fastmarka, og ofte smal kantskog. Typen er temmeleg vanleg i nedbørrike strøk 200-500 m.o.h.

Au Platåhøgmyr

Denne myrtypen har kvelvd form, har vanlegvis trelaus myrflate og det høgste punktet nær midten, men manglar konsentriske tue-høljesystem. Har ofte lagg og kantskog. Ein variert type ekte høgmyr som ikkje fell inn under dei tre andre typene.

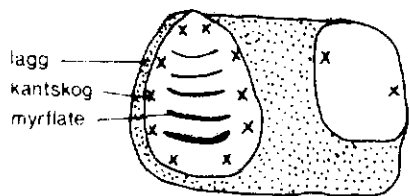
Slike myrar er i Møre og Romsdal registrert i Rindal, Rauma, Sykkylven, Ørsta og Molde. Gåsmyra i Sykkylven og Åmsmyra i Ørsta er fine representantar for denne myrtypen, som må seiast å vere sjeldan i fylket.

B Atlantisk høgmyr

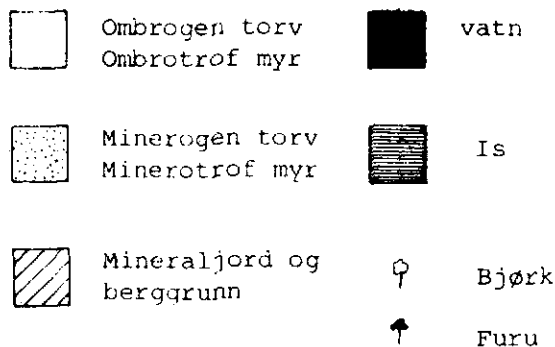
Denne myrtypen har fleire felles trekk med ekte høgmyr, men manglar kantskog og oftast har den heller ikkje utvikla skikkeleg kantskråning eller lagg. Som for dei ekte høgmyrane blir og dei atlantiske høgmyrane delte opp i fleire grupper. Ein skil mellom myrar med regelbundne (konsentriske og eksentriske) og med uregelbundne (asentriske) strukturar.

Atlantisk høgmyr finst berre ute ved kysten, og på Smøla finst nokre av dei største og finaste i Norge. Toppmyrane, som er den einaste myra i fylket som har fått internasjonal verneverdi, er eit 4 km² stort myrkompleks med eksentrisk og asentriske atlantisk høgmyr. Ein finn og atlantisk høgmyr på mindre myrparti i Fræna og Eide.

Overgangstypar mot planmyr og ekte høgmyr er vanleg. Den siste er skild ut som eigen type der den opptre.

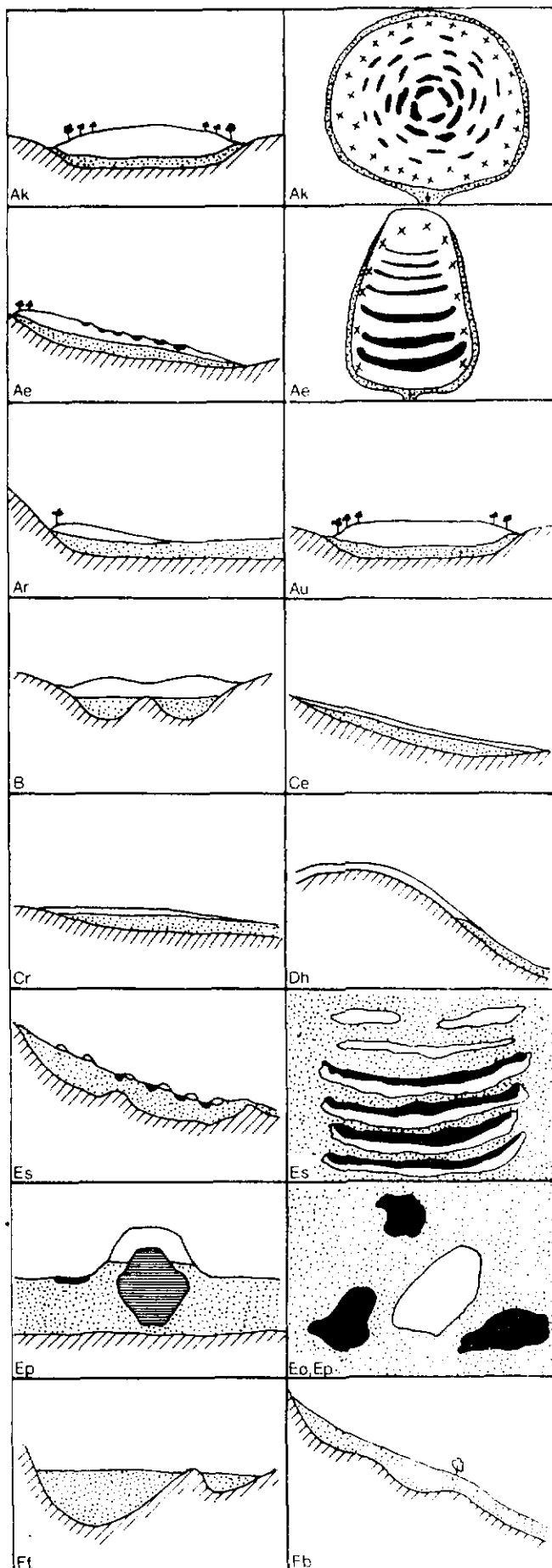

Ombro-minerotroft myrkompleks som består av tre myrelementsamlinger. Til venstre eksentrisk høgmyr, til høyre planmyr og i midten flatmyr. På høgmyra er det oppgitt tre myrelement. Myrflata består av myrstrukturene hølje og tue

A-D: ombrotrofe myrelementsamlinger
 E : Blandingsmyr
 F : Minerotrofe myrelementsamlinger

- Ak (profil og overfl.) konsentrisk høgmyr
 - Ae (profil og overfl.) eksentrisk høgmyr
 - Ar (profil) kanthøgmyr
 - Au (profil) Platahøgmyr
 - B (profil) Atlantisk høgmyr
 - Ce (profil) Eksentrisk planmyr
 - Cr (profil) Kantplanmyr
 - Dh (profil) Terrengdekkende myr s.str
 - Es (profil) og overfl.) Strengblandingsmyr
 - Eu (profil og overfl.) Palsmyr
 - Eø (overfl. som Ep) Øyblandingsmyr
 - Ff (profil) Flatmyr
 - Fb (profil) Bakke myr
- (Fs Strengmyr tilsvareer Es, men med minerotrofe strenger)

Figur 3.1 Skjematisk framstilling av viktige myrtyper i Norge. Høgdeskalaen er sterkt overdrevet. Øverst til venstre vises skjematisk framstilling av et myrkompleks med tre elementsamlinger. Fra Olsen & Solvåg (1993)

C Planmyr

Denne hovudtypen omfattar mange ulike utformingar av nedbørsmyrar. Dei er oftast utan kvelving, gjerne med små minerotrofe parti i senkingar, og med dårleg utvikla lagg og kantskog. Det fins typar med markerte strukturar, ofte mykje erosjon, og typar utan markerte strukturar. Planmyr dannar ofte overgangstypar mot terrengdekkjande myr og mot høgmyr. Dersom det er tvil om klassifiseringa av desse overgangstypane er dei rekna som planmyr. Denne myrtypen er derfor i ei viss utstrekning nytta som samlesekk for ombrotrofe myrtypar det er vanskeleg å klassifisere til anten høgmyr eller terrengdekkjande myr.

Særleg fine utformingar av planmyr finn ein i Fræna kommune mellom Gulevatnet og Stavikelva. Myrtypen er elles vanleg under skoggrensa i heile fylket .

D Terrengdekkjande myr

Nedbørsmyr som dekkjer terrenget som eit teppe, både kuplar (haugteppemyr) og skråningar (hellande teppemyr). Ofte er torvlaget relativt tynt, og da har myra gjerne minerotrofe parti i erosjonsfurer o.l. Bakkemyr inngår ofte i lokalitetar med terrengdekkjande myr, og det kan vere vanskeleg å setje eksakt grense mellom myrtypane.

På platå i høgdenivået mellom 200 og 400 m.o.h. på øyar på Sunnmøre finst nokre av dei finaste terrengdekkjande myrane i Norge. Myrområda på Runde og på Skuløy er gode døme på denne myrtypen. Men den myra som hadde den finaste utforminga var utan tvil platået på Haramsøya. Denne myrlokaliteten hadde internasjonal verneverdi, men er i dag grøfta og dyrka. Her var det ombrotrofe myrar med opptil 2 meter tjukk torv som dekte kuplar og skråningar i terrenget. I dei nedbørsrike delane av skoggrenseområda lenger inne i fylket finn ein og flekkar av terrengdekkjande myr.

E Blandingsmyr. (Ombro-minerotrof myr)

Dette er myrar med ombrotrofe og minerotrofe myrparti i veksling. Alt etter som dei ombrotrofe partia har form av tuer, strengar eller palsar (torvhaugar med frosen kjerne) vert desse myrtypane kalla øyblandingsmyr, strengblandingsmyr og palsmyr. Dei typiske blandingsmyrane er stabile typar. Myrar som i dag har ein blanding av ombrotrofe og minerotrofe parti, men som er i ferd med å vekse seg ombrotrof, er ikkje klassifisert som blandingsmyr.

I Møre og Romsdal er det ikkje registrert palsmyr. Strengblandingsmyr er berre registrert på to lokalitetar som begge er grøfta, medan øyblandingsmyr er relativt vanleg i fylket.

F Minerotrof myr (jordvassmyr).

Omfattar myrtypar der minerotrofe parti dominerar. Jordvassmyr finst i mange utformingar med glidande overgangar slik at det kan vere vanskeleg å avgrense dei ulike typane.

Ff Flatmyr

Myroverflata er som regel plan med få og uregelbundne tuer. Grunnvasspegelen er tilnærma vassrett. Flatmyrane er oftast danna ved gjengroing av tjern, og er vanlege i terrengsenkingar over heile fylket.

Fb Bakkemyr

Bakkemyra er danna i hellande terreng og har og hellande grunnvasspegel. Sjølve myrflata er oftast jamn, men tuebakkemyrar er og vanlege i fylket. Dei finst ute ved kysten og har store felles trekk med terrengdekkjande myr og kysthei. Lenger inn i fylket og høgare opp finn ein typiske bakkemyrar med fastmatte. Skiljet mellom flatmyr og bakkemyr er rekna ved ei helling på 3 grader.

Fs Strengmyr

Strengmyrar vert dominerte av tørre, smale strenger som demmer opp mellomliggjande våte parti (flarkar). Strengane og flarkane ligg på tvers av hellingsretninga. Til forskjell fra strengblandingsmyra er også strengene minerotrofe.

På indre delar av Nordmøre er strengmyrar nokså vanlege. Gode døme finst m.a. ved Lomundsjøen i Rindal. Einskilde lokalitetar finn ein og lenger ut mot kysten.

G Kjeldemyr

Ved kjelder blir ofte marka forsumpa og ein får danna kjeldemyr. Desse myrane er utan unnatak små og ofte med sær eigen vegetasjon. Det finst kjelder i åtte av dei foreslåtte verneområda, seks av desse i høgareliggande strøk i innlandet.

4. Inndeling etter vegetasjon

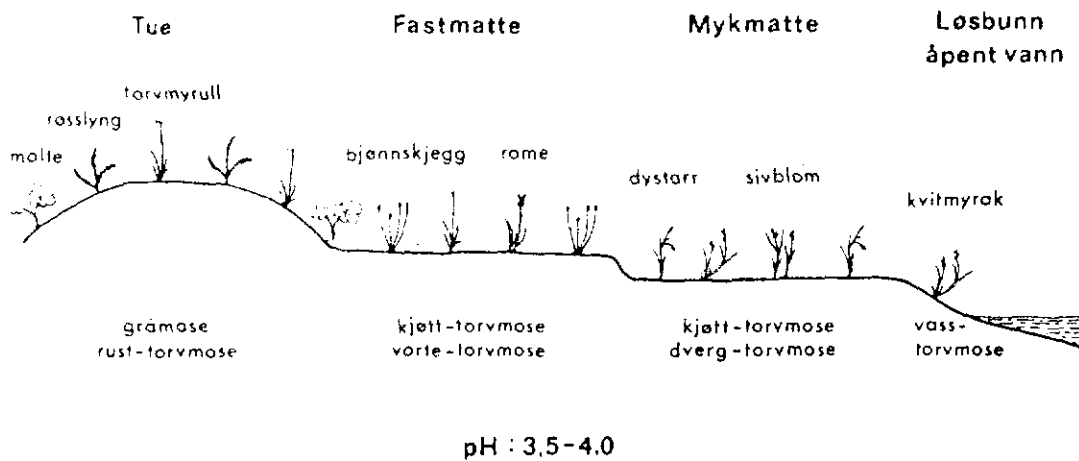
I Norge er det tydeleg regional skilnad på myrvegetasjonen fra aust til vest og fra nord til sør i landet, og etter ulik høgde over havet. Som døme kan nemnast "gråmosemyr" som berre finst i dei vestlege delane av landet. Her veks ved sidan av gråmose også fleire andre planteartar som har vestleg utbreiing som t.d. klokkeløng. Tilsvarande finst austlege vegetasjonstypar der t.d. den austlege arten granstarr dominerar.

Også innafor ei og same myr vil det vere varisjonar. Vegetasjonen er ulik etter varierende økologiske tilhøve, ein snakker gjerne om økologiske gradientar. I verneplanarbeidet er det nytta tre slike gradientar for å klassifisere dei ulike myrtypane.

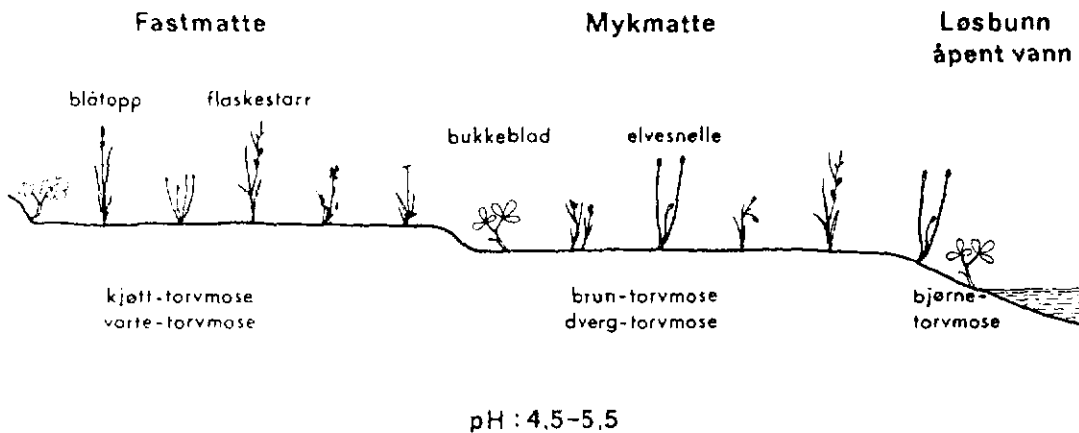
A Fattig-rik gradienten.

Det går eit hovudskilje mellom ombrotrof og minerotrof myrvegetasjon.

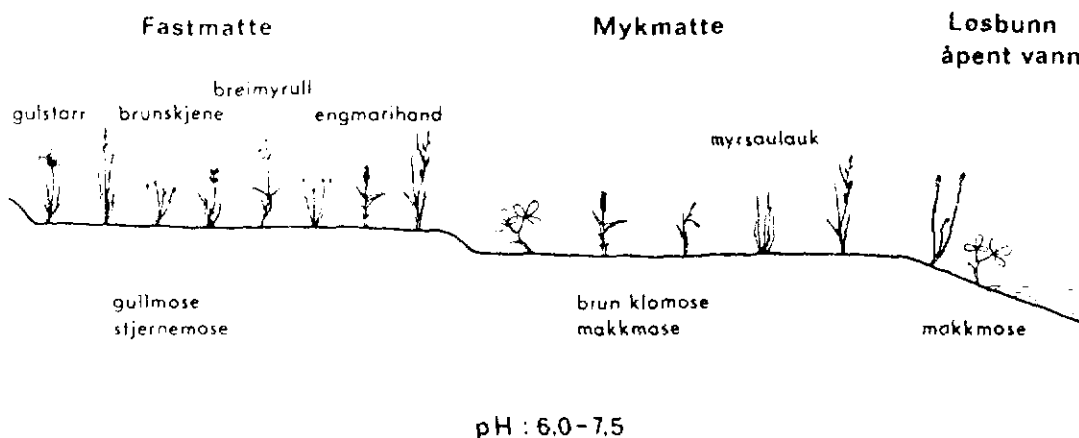
NEDBØRSMYR

FATTIGMYR

RIKMYR

Figur 3.2 Skjematisk skisse som viser fordelingen av noen typiske myrplanter på tue, fastmatte, mykmatte og løsbunn for henholdsvis nedbørsmyr, (ombrotrof myr), fattigmyr og rikmyr (inkl. ekstremrikmyr). Myrvannets pH for de ulike typene er tatt med.

KANTSKOG

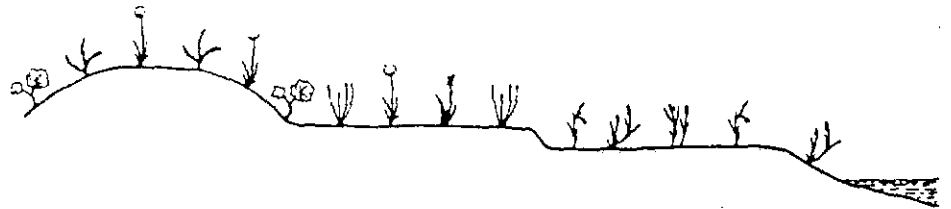
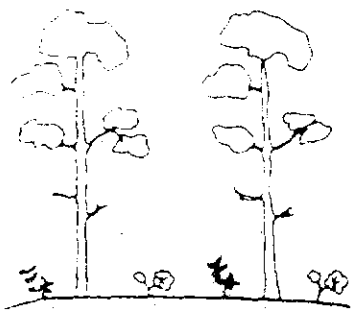
MYRFLATE

Tuva

Fastmatte

Mykmatte

Løbunn

Gran	Røslyng	Dvergbjørk	Smalsoldogg	Dystarr
Furu	Krekling	Rundsoldogg	Kvitlyng	Kvitmyrak
Vanlig bjørk	Dverglettegras	Torvull	Småbjønnskjegg	Sivblom
		Tranebær	Rome	
Blåbær				
Blokkebær				
Tyttebær				
Stormarimjelle				
Molte				

Figur 3.3 Oversikt over myrartenes fordeling på ombrotrof myr. Gjelder Midt-Norge (Etter Moen og medarb. 1983).

Tabell 3.1

Fordeling av endel arter i myrvegetasjonen langs fattig-rik gradienten (etter Moen og medarb. 1983):

Arter i ombrotrof-ekstremrik vegetasjon:
Soldoggarter, rome, tranebær, småbjønnskjegg.

Arter bare i minerotrof vegetasjon:
Stjernestarr, gråstarr, frynsestarr, rundstarr, trådsiv, slåttestarr, flaskestarr, elvesnelle, duskull.

Arter bare i intermediær og rik vegetasjon:
Blystarr, myrfiol, tvebustarr, myrsnelle, tettegras, sveltull.

Arter bare i rik og ekstremrik vegetasjon:
Svarttopp, gulstarr, blankstarr, engmarihand, breiull, gullmyrklegg, myrsalauk.

Arter bare i ekstremrik vegetasjon:
Sotstarr, hårstarr, agnorstarr, fjellmarihand, kastanjesiv, brudespore, gulsildre, brunskjene.

Den fattigaste vegetasjonen finn ein på nedbørsmymarar (ombrogene myrmarar). Slik vegetasjon får berre tilført næring gjennom nedbøren, og er ofte samansett av lav, gråmose, torvull, bjønnskjegg og fleire lyngartar. Det er relativt få artar på dei ombrogene myrane.

Plantane på jordvassmyrane (dei minerogene myrane) får tilført næring gjennom grunnvatnet, og vegetasjonen blir delt inn etter nærings-tilgangen. Ein skil mellom fattig, intermediær, rik og ekstremrik minerotrof vegetasjon, men det er ikkje noko skarpt skilje dei imellom. Ulike starrartar som flaskestarr og slåttestarr dominerer ofte på jordvassmyr, men artstalet kan bli stort på dei rikaste myrane. Meir enn 100 slag karplantar kan det vekse på ei ekstremrik myr.

Når ein skal avgjere næringstilhøva på ei myr, kan ein sjå på dei einskilte planteartane. Nokre artar krev til dømes næringsrikt jordvatn for å trivast, og finn ein slike, er myra av eit rikare slag. Slik kan ein gruppere planteartane etter kor kravfulle dei er og kome fram til såkalla indikatorartar for næringstilhøva på myra. Vanlege artar på rikmyr i Møre og Romsdal er breiull, svarttopp, engstarr og myrsaulauk.

B Tue-lausbøtn-gradienten.

Dei fleste myrtypane har ujamn, småkupert overflate med skiftande vegetasjon frå våte til tørre parti. Variasjonen i vegetasjonen heng m.a. saman med fukttilhøva, vekslinga i grunnvasstanden og etter kor fast torva er.

Tuene er dei tørraste partia og er ofte dominerte av lyng og gråmose.

Fastmattene er faste å gå på og er karakteriserte av artar som rome, småbjønnskjegg og stjernemose..

Mjukmattene toler lite slitasje før dei får varige spor. Vegetasjonen er samansett av fuktkrevjande plantar, som t.d. kvitmyrak, dystarr og torvmosar.

Lausbøtn har liten bereevne og er ofte vegetasjonslaus. Grunnvatnet står i dagen det meste av året.

C Myrflate-myrkant-gradienten.

Nokre planteartar veks berre i nærleiken av fastmark på kanten av myrane (ulike treslag), medan nokre berre veks ute på åpne myrflater (starrartar og dei fleste torvmosane). Myrflate og myrkant vil derfor ha ulik floristisk samansetjing som ein må ta omsyn til ved klassifiseringa. Denne skilnaden heng m.a. saman med faktorar som torvdjup og skuggeverknad. Ved kartleggingsarbeidet er det skilt mellom open myr og myr med skog og kratt.

3.3 GENERELT OM KYSTMYRANE

Dei klimatiske tilhøva for myrdanning er svært gode på Vestlandet. Mykje nedbør, mange dagar med regn og relativt kjøleg sommar er gunstig for forsumpinga. Likevel er myrarealet små i dei fleste fylka fordi topografien er kupert, og det er dårleg med lausavleiringar.

I kystområda har ein fått torvavsetningar i mange terrengetypar og ofte utan skarpt skilje mellom kysthei og myr. I skrånande terreng og på høgdedrag har heivegetasjon gradvis gått over til myr. Myrane ved kysten har breidd seg utover landskapet ved at stadig nye areal har vorte forsumpa. Det kan vere vanskeleg å setje grenser mellom myr og hei, og ulike myrtypar glir over i kvarandre utan skarpe skilje.

På kystmyrane er det vanleg med erosjonsfurer, og desse drenerar bort overskotet av nedbørsvatn. Erosjonsfurene har lengderetning i hellingsretninga i motsetnad til strukturane på austlege myrar som ligg regelbunden på tvers av hellingsretninga (strenger, høljjer og flarkar).

Menneska sin bruk av naturen har sett meir klare spor på myrane ved kysten enn i nokon annan del av landet. Store torvmengder er skava av og bruka til brensel. Det er derfor få stader langs kysten ein framleis finn større myrområde som ikkje ber preg av dette. Sjå og avsnitt 2.3 om utnytting av myr i eldre tid.

4. VERNEPLAN FOR MYR I MØRE OG ROMSDAL

4.1 REGISTRERING AV VERNEVERDIGE MYROMRÅDE

I 1966 tok Statens naturvernråd opp tanken om ein egen landsplan for vern av myr. I samarbeid med Det norske jord- og myrselskap, Universitetet i Trondheim og IBP-CT Telma (eit internasjonalt forskningsprogram for vern av myr) blei det av Statens naturvernråd sett i gang landsomfattande myrundersøkingar i 1969.

Førsteamanuensis Asbjørn Moen ved Universitetet i Trondheim fikk i oppdrag fra Miljøverndepartementet å utarbeide ein oversikt over myrområde, mellom anna i Møre og Romsdal, som bør gå inn i den landsomfattande verneplanen for myr. Det faglege arbeidet starta i 1969 og er no presentert for Møre og Romsdal i ein fagrapport frå Universitetet i Trondheim (Moen 1984). 136 lokalitetar er registrerte, og av desse er 104 nærare skildra. Dei er presenterte i tabell 4.1. og på kart (fig. 4.1). Dei 32 andre er viste i tabell 4.2 og på kart (fig. 4.2).

Tabell 4.1 Oversikt over vurderte myrlokaliteter i Møre og Romsdal. Myrtyper (kolonne 5, 6, 7,) og vegetasjonsheter (kolonne 8) er omtalt i kap. 1 (jfr. bl.a. fig. 2 og 3)

* Lokaliteten er mangelfullt kjent og er derfor ufullstendig karakterisert.

Kolonne 8 og 7. AB: Høgmyr, mellomting mellom ekte høgmyr og atlantisk høgmyr. Aa: Eksentrisk høgmyr. Ar: Kanthøgmyr. Au: Flatåshøgmyr. Ba: Atlantisk eksentrisk høgmyr. Bu: Atlantisk acentrisk høgmyr. Cu: Annen plasmyr. Dh: Terrengdekkende høgmyr. Dt: Terrengdekkende, hellende teppemyr. Ea: Strengblandingssyr. Eb: Byblandingssyr. Ff: Flatmyr. Fd: Bakkemyr. Fe: Strengmyr. G: Kilde. Tillegg til Ea og Fe: 1/4: markerte/utdelte strenger i veksling med gjel. 3/5: markerte/utdelte strenger i veksling med løsbunn. 3/6: markerte/utdelte strenger i veksling med matte.

Tillegg til Fd: b: bratt bakkemyr (>8°helling). B: særlig bratt bakkemyr (>15°helling). S/T: Tus-bakkemyr dekker 40-80%/>80% av bakkemyra.

Kolonne 10. Verneverdi (jfr. kap. 1). 1. Særlig verneverdig, 2. internasjonalt, 3. nasjonalt, typeområde, 4. nasjonalt, spesialområde, 5. Verneverdig i landsdelssammenheng, 6. Lokal verneverdi, 7. Liten verneverdi, 8. Uten verneverdi.

Kolonne 5: O: Ombrotrofe myrkompleks. M: Minerotrofe myrkompleks. OM: Ombro-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%). MQ: Minero-ombrotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%).

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
	Kartblad serie M711 målestokk 1:50 000	UTM-referanse		Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker 1-10 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kilde) som dekker mindre areal	Vegetasjonsheter som dekker mer enn 10% (liten bokstav knapt (O))	Forekomst av ekstremrik (E) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S). Små bokstaver betyr liten/svak forekomst	Verneverdi:	
1.	Side. S for Gaustadvågen	1320 IV	MQ 12,84	5	15	O	Cu	Bu, Ff	A, C, G	r	2
2.	Side. Svanvikmyra	1320 IV	MQ 20,74	20	60	OM	Cu, Ff	FbT, (G)	A, D, G, F, h	E, K, S	1b-(2)
3.	Side. Årsøyane	1320 IV	MQ 12,81	110	50	OM	Cu, Dt, FbT	Ea, Ff, (G)	A, F, G, d, i	r, k	(1b)-2
4.	Frana. Barnmyrane	1320 IV	MQ 16,64	250	100	M	Fbb, Ff	Cu, Dt, Ea	G, F, a, i	r	2-3
5.	Frana. V for Frelsvatnet	1120 I	MQ 07,77	40	50	OM	Bu, Cu, Ff		A, G, i, f		2
6.	Frana. Hustadmyrane. Gulvatnet	1220 I	IQ 99,76	40	100	OM	Cu, Ff, Ea, FbT		A, G, F, i, h	r	1b
7.	Gjernes. Aaplamyrane	1320 I	MQ 48,72	130	150	MO	Ff, Fbb, Cu	Ea, Fa5	G, A, H, I, K, b	r	2-(3)
8.	Gjernes. Myrer ved Litvatnet	1320 I	MQ 46,70	140	50	MO	Ff, Cu, Fb	Ea	G, K, B, C, a	r	2
9.	Balsa. Ved Klatten	1421 III	NR 67,80	80	20	MO	Ff	Cu, Ea, Fb	G, A, H, i, l	r	2-3
10.	Balsa. Rødmyra	1421 III	MQ 62,93	30	50	OM	Ae, Au	Cu, Ff, Ea, Fb	A, C, G, d		1b(52)
11.	Balsa. Neqardsmyra	1421 III	MQ 62,93	30	40	OM	Ae	Cu, Ea, Ff	A, C, G, d		5(2)
12.	Baram. Fjertoft, Segardmyrane	1220 III	LQ 63,55	10	50	OM	Cu, Ff	Ea	A, d, f, i		2-4
13.	Baram. Myrer på Haramssy	1120 II	LQ 55,51	200	100	OM	Dh, Dt, FbT, Ff		A, F, i, d, g	r	1a?
14.	Nasset. V for Fosterlågen	1320 I	MQ 40,67	100	40	MO	Cu, Ff	Ea, Fb	G, A, H, d, f	r	3
15.	Nasset. Ved Vettavatna	1320 I	MQ 44,64	330	100	M	Fbb, Ff	Cu, Dh, Ea	G, i, a, k	r	(1b)-2
16.	Rindal. Fosdalen. N for Torda	1521 III	NR 13,02	450	100	M	Fbb, Ff, Fa4	(G)	G, H, i, q	E, K	(2)-3
17.	Rindal. Ø for Lomundsjøen	1521 III	NR 21,03	230	50	MO	Ff	Au, Fa4, Cu, Fb, (G)	G, Ø, R, a, i	r	2
18.	Rindal. Myr ved Lofall	1521 III	MQ 14,96	200	5	MO	Ff	Cu	G, H, A, l	r	5
19.	Rindal. Myr ved Mybø	1521 III	MQ 16,97	230	15	MO	Ff	Ar, Cu	G, H, A, B, l	r	3
20.	Rindal. Grønkjelen - Leirpollidalen	1421 II	MQ 00,98	400	200	M	Fbb, Fx1, 5, Ff	(G)	G, i, h	r	1b-(2)
21.	Rindal/Surnadal. Tågdalsområdet	1421 II	MQ 04,91	450	50	M	FbT, Ff	Ar, Cu, Fa5, (G)	Q, V, G, R, i	E, S	1c
22.	Surnadal. Myrer i Kvønnbedalen	1420 I	MQ 67,73	320	100	M	Fbb, Ff	Cu, Ar, (G)	G, L, K	r	2
23.	Surnadal. Fagermyran	1421 II	MQ 94,92	400	10	M	Fbb	Ff, Fa4, 5	Q, L, R, S*	e, R, S	2
24.	Surnadal. Høgmyran	1421 II	MQ 96,90	400	50	M	Fbb, Ff	Ar, (G)	G, H, Q, i	e, R	2
25.	Surnadal. V for Solåsvatnet	1421 II	MQ 93,91	350	10	M	Fbb	Ff, Fa5, (G)	Q, R, S, V*	E, S	4
26.	Surnadal. Kvønnbøen S for Søya	1420 IV	MQ 83,76	50	70	MO	Ff	Cu	G, H, F, K, a, b	r	2-3
27.	Surnadal. N for Kvønnbøen	1420 IV	MQ 84,87	50	10	MO	Ff	Cu, a1, Fa1	G, H, A, D, i		4-5
28.	Surnadal. Søya, Ø for Søyet	1420 IV	MQ 77,73	20	5	M	Ff	(Fb)	G, h, m	r	(2)-3
29.	Surnadal. Søya, myr ved Gjerstad	1420 IV	MQ 80,75	60	10	OM	Ae	Ff, Ae	A, B, C, g, d		2
30.	Surnadal. Haugamyra	1420 IV	MQ 81,75	60	15	M	Ff		G, H, M, i, k		3-(4)
31.	Surnadal. Kvønnbøtala og Fjellenden	1420 I	MQ 86,73	550	100	M	Ff, Fb	Dh	G, F, i	(r)	2-3
32.	Surnadal. Myrer i Romdalen	1420 I	MQ 93,65	500	100	M	Fbb, Ff	Cu, Dt	G, i, k	(r)	2
33.	Surnadal. Myr N for Austeråsen	1420 IIV	MQ 85,79	150	25	MO	Ff, Cu	Ea2, Fb	G, H, A, B		5
34.	Surnadal. Ved Langvatne på Nordmarka	1421 III	MQ 85,87	280	1	M	Fbb	(G)	Q, G, V, A	E	4
35.	Tingvoll. V for Bergesvatnet	1320 I	MQ 57,79	100	12	OM	Cu	Ff	A, C, K, d, b		4
36.	Tingvoll. N for Bergesvatnet	1320 I	MQ 58,80	100	20	MO	Ff	Cu, Ea, Fb	G, A, K, b, i	(r)	2-3
37.	Tingvoll. Høkkåsvatnet	1320 I	MQ 60,70	120	4	MO	Ff	Cu, (Fb)	G, A, M, x		5
38.	Ørskog. Fremsteleiva	1219 I	LQ 97,26	370	50	M	Fbb, Ff	Cu, Ea	G, i, k, j		2-3
39.	Ørskog. Myrer V for Husetervatnet	1220 II	LQ 89,35	200	10	M	Fbb	Ff, Dt	G, F, a, a		4
40.	Ørskog/Vestnes. Ørskogfjellet	1220 II	LQ 96,33	450	500	M	Fbb, Ff, Dt, Ea	Dh	G, F, a, i, k	(r)	1b
41.	Ørskog. Vagvikleiva	1219 I	LQ 95,26	280	50	M	Fbb, Ff	Ea, Ar, Cu, Fa5	G, k, a		2
42.	Sula. Myrer på Sule	1119 I	LQ 51,24	560	100	MO	Ff, Ea, FbTb	Dt, (G)	F, i, A, i, h	r	2
43.	Haram. Myrer på Skulev	1220 III	LQ 60,52	230	100	OM	Dt, Dh, FbTb, Ff	Cu, Ea, (G)	A, F, G, d, i	r	1b-2
44.	Hevøy. Runde	1119 IV	LQ 24,23	180	40	OM	Dt, FbTb	Ff, Dh	A, F, G, i		2
45.	Rindal. S for Skåkleiva	1421 II	MQ 06,93	425	25	M	Fbb, Ff	Ar, Fa5, (G)	G, Q, L, r, a	E	3
46.	Surnadal. Langdalen	1421 II	MQ 98,89	400	30	M	Fbb	Ff, (G)	G, Q, f, i	r	(2)-1
47.	Frana. Hustadmyrane, Stevik	1220 I	LQ 98,74	40	100	OM	Cu, Ea, Ff	Bu, FbT	A, G, F, i, h	r	1b

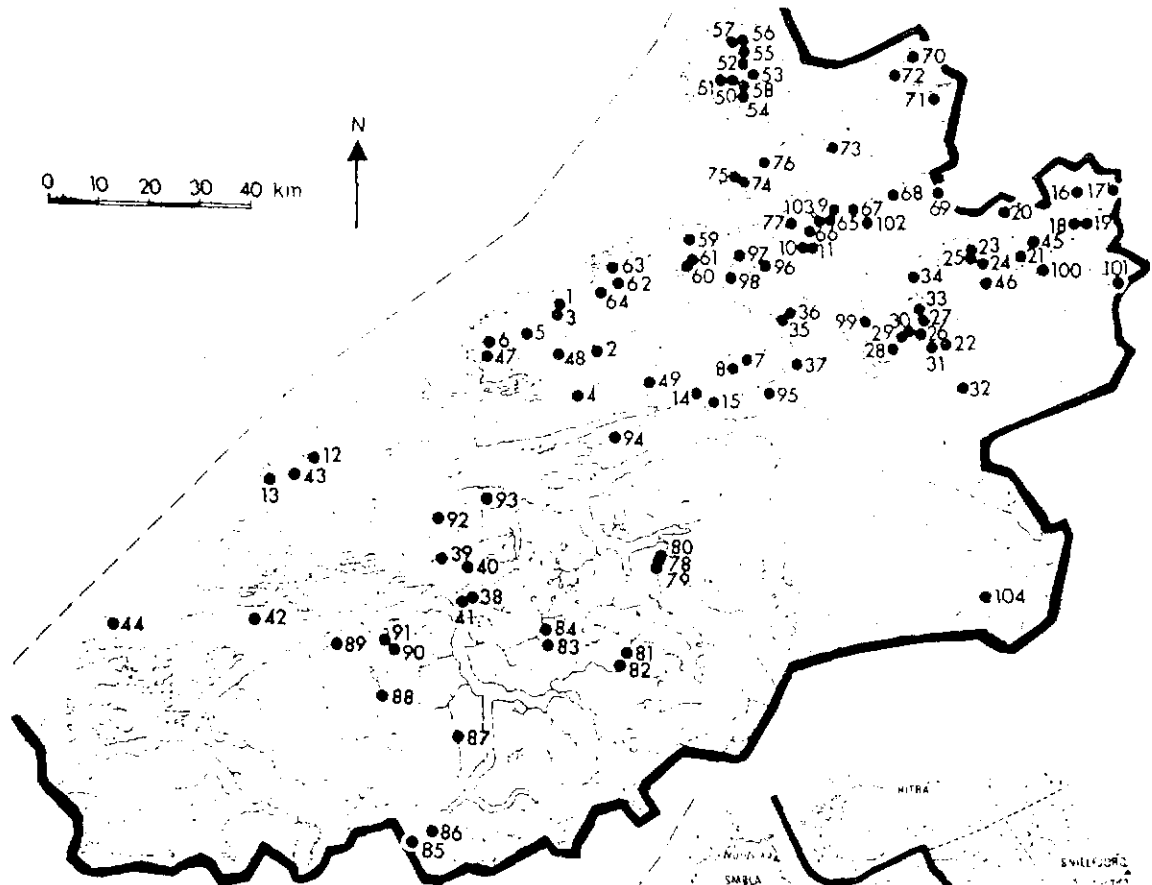
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Kartblad nr 1711 millestokk 1:50 000	UTM-referanse	Heipde o. h. m	Areal ha	Ombrotrof/minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker 1-10 ha i parentes er tatt med spesielle typer (f.eks. kliller) som dekker mindre areal	Vegetasjonsheter som dekker mer enn 10% (liten bobstavl knapt 10%)	Forekomst av skatteirik (R) eller rik (R) vegetasjon, sjelden art (S), små bobstaver betyr liten/svak forekomst	Vernavardi
48. Frana. Fråneidet	1320 V	MQ 11,72	90	40	MO	Fbb, Ff	Cu, Ee, Fb5	G, A, h, l	E, s	1b-2
49. Gjønnen. Stangvatnet	1320 IV	MQ 29,67	250	30	H	Fbb	Ff, Fb5, Ar, Ee	G, L, h, d	R	2
50. Smøla. Bekkmyrane 1 Ø	1321 I	MR 48,26	20	250	O	Bu, Be, Ff		A, C, g		1b-2
51. Smøla. Bekkmyrane 1 V	1321 I	MR 46,26	20	150	O	Bu, Be, Ff	Ee	A, c, d, g		2
52. Smøla. Toppmyrane	1321 I	MR 50,29	20	400	O	Bu, Be, Ff	Fb6	A, c, g, b		1c
53. Smøla. N for Svartvatnet	1321 I	MR 51,28	20	90	OM	Bu, Ff	Be, Fb6	A, G, c, h	R	2
54. Smøla. N for Sandvatnet	1321 I	MR 50,23	70	60	OM	Cu, Bu, Ee	Ff	A, G, L, c, d	r	3(-4)
55. Smøla. Høpsingmyra	1321 I	MR 50,32	20	100	O	Bu, Be, Ff		A, c, g		2
56. Smøla. Ø for Littvatnet	1321 I	MR 50,35	20	120	OM	Bu, Cu, Ff	Be, Ee	A, G, c, d, h		2
57. Smøla. N for Langåsen	1321 I	MR 48,34	20	10	O	Bu	Ff	A, g, d, h		3
58. Smøla. Skjølberg	1321 I	MR 51,24	20	1	H	Ff		V	E, S	(1c)-2
59. Frei. Spådalen	1321 II	MR 39,94	70	5	O	AB	Cu, (Ee)	A, D, h	r	4
60. Frei. Ø for Fiske	1321 II	MQ 38,89	50	8	O	AB		A, d, c		2
61. Frei. ØØ for Friåsen	1321 II	MQ 38,90	60	6	O	AB		A, d		2-3
62. Averøy. IV for Bostvatnet	1321 III	MQ 24,88	30	30	O	Cu, AB	Ee, Ff	A, c, d, l	r	(1b)-2
63. Averøy. Strepstjernet	1321 III	MQ 23,90	20	12	O	Cu	Ee, Ff	A, d, h		3-4
64. Averøy. V for Serli	1320 IV	MQ 20,86	20	25	OM	Cu	Cu, Ee, Ff	A, D, G, c, l	r, s	(1b)-2
65. Halsø. V for Glåmelie	1421 III	MQ 66,96	90	30	OM	Cu	Ff, Fb	A, B, C, G, d		2-3
66. Halsø. MV for Gjerstad	1421 III	MQ 63,98	20	8	O	Cu	Fb	B, A, c, g	(r)	3
67. Halsø. SV for Storhøen	1421 III	MQ 69,99	120	7	OM	Cu	Ff	A, g, d		4
68. Halsø. S for Rennhaugen	1421 III	MR 79,02	160	80	OM	Cu, Fbb, Ff	Ee	A, G, d		(1b)-2
69. Aurs. Ø for Blåfjellet	1421 II	MR 88,01	380	25	H	Fb5	Ff	G, f, k, l	(r)	3
70. Aurs. Bakliåsmyrane s.w.	1421 IV	MR 84,30	60	45	O	Cu	Ff	A, B, c, d, h, g		1b-2
71. Aurs. Ø for Gjelasetra	1421 I	MR 88,21	120	15	OM	Cu	Ae, Ff	C, B, A, G		(1b)-2
72. Aurs. Sørøsdalen	1421 IV	MR 80,25	100	21	OM	Cu	AB, Ff	A, D, C, G, h		(1b)-2
73. Aurs. V for Olavik	1421 III	MR 68,12	40	11	OM	Cu	Ff	A, D, c, g, m	r	2-3
74. Tustna. MV for Bøvatnet	1321 II	MR 50,06	60	25	OM	Cu	Ff	A, B, G, c, d		7
75. Tustna. V for Oshaugen	1321 II	MR 48,07	20	6	MO	Ff	Ar	A, H, G, b	r	2(-3)
76. Tustna. Storelva	1321 II	MR 54,09	40	50	OM	Cu	Ff, FbT	A, G, f, d		2
77. Halsø. MØ for Hønavik	1321 II	MQ 59,97	100	18	OM	Cu	Ff	A, G, d		5
78. Rauma. MØ for Isterdølesettra	1320 III	MQ 31,31	30	10	OM	Au	Ff	A, H, G, b		(1b)-2
79. Rauma. N for Bøsetra	1319 IV	MQ 31,30	30	12	MO	Ee4	Ff, Cu	G, H, B, A, c		2(-5)
80. Rauma. Storvyr	1320 III	MQ 31,32	30	5	H	Ff		G, H, f		5
81. Norddal. Bøghjelle	1319 IV	MQ 24,13	350	12	H	Fbb	Ff, (G)	G, L, X, h		2-3
82. Norddal. Grønningen	1319 IV	MQ 23,12	350	12	MO	Ff	Ar, Fb	G, H, B, K, a		2
83. Ørskog. Seljebotn	1319 IV	MQ 08,16	420	60	H	Fbb, Ff	Ar, Fb, (G)	G, a, k		2
84. Ørskog. Ø for Storelva	1319 IV	MQ 07,18	360	50	H	Fbb	Ff, Ar, Cu, (G)	G, a, k		(1b)-2
85. Stranda. Gråsteinsmyra	1319 II	LP 81,79	400	50	H	Fbb, Ff	Ar, Ee	G, H, a		2
86. Stranda. S for Tronstad	1219 II	LP 84,81	320	13	MO	Ff	Ar, Ee	G, H, A, b		3-4
87. Stranda. MV for Overvollen	1219 II	LP 91,99	330	5	OM	Cu	Ff	A, G, b		4
88. Sykkylven. Vella	1219 IV	LQ 78,09	50	10	O	Au	Ff	A, B, C, D, g, l		1b-2
89. Sykkylven. Svartebekken	1219 IV	LQ 68,19	140	12	OM	Cu	Ff, AB, Ee, FbT	A, G, D, K	r	1b-7
90. Sykkylven. Sundålesettra	1219 IV	LQ 80,16	330	10	MO	Ff	Cu, FbTb, Ee	A, F, G, k		5
91. Sykkylven. Heiane	1219 IV	LQ 77,18	340	100	MO	FbTL, Cu, Ff, Ee	Dt, Ar	A, F, G, l, k, (m)	r	1b
92. Vestnes. V for Svartelva	1220 II	LQ 89,42	60	40	OM	Cu	Ff, FbT, Ar	A, B, G, f, k, d		(1b)-2
93. Vestnes. Bjupmyra	1220 II	LQ 97,45	45	15	OM	AB	Cu, Ff, FbT	A, G, F, c		7
94. Molde. Baa	1320 III	MQ 23,57	30	50	OM	Cu, Ff	Ee, Fb, Fb5	A, G, B, h, l		1b-2
95. Nesset. Bersåsmyra	1320 I	MQ 54,64	140	50	MO	Ff, Cu	Ee, Fb, Ar	G, A, h, k, b	(r)	2
96. Tingvoll. Storemyrane	1321 II	MQ 54,90	30	40	MO	Ff, Cu	Ae, Fb	G, A, B, c, k, d		1b-2
97. Tingvoll. Myrvang	1321 II	MQ 49,92	80	15	OM	Cu	Ff	A, B, G, c, j		2
98. Tingvoll. Aspøya	1321 II	MQ 48,87	20	10	O	Ae	Ff	A, B, C, d, g, k		1b-
99. Surnadal. V for Strengen	1420 IV	MQ 75,77	440	100	H	Fbb, Ff	Ar, Dh, Dt, (G)	G, Q, V, l, t, (ja)	E, S	1c
100. Rindal. V for Bokkavatnet	1421 II	MQ 07,87	370	50	H	Fbb, Ff	Ar, Dh, Fb5, (G)	G, Q, L, h, t, (ja)	R	2
101. Rindal. Sletthollet	1520 IV	MQ 22,84	470	150	MO	Fbb, Ff, Cu	Dh, Ee, Fb4	G, A, B, h, (j, l)	R	1c
102. Halsø. Brakot	1421 III	MQ 74,98	300	18	NO	Fbb	Ee, Ff, Cu, Dt, (G)	G, A	r	2(-2)
103. Halsø. N for Farli	1421 III	MQ 65,97	130	8	MO	Ff	Cu	G, H, A	r	(2)-
104. Sundal. Grøvdalen	1419 I	MQ 95,24	1140	20	H	Ff	Fb, (G)	V	E, S	1b-

Tabell 4.2 Oversikt over en del lokaliteter i Møre og Romsdal som ikke er oppsøkt ved inventeringsarbeidet for myrreservatplanen, men der viktige myrtyper er oppgitt. Vurderingene er gjort på flybilder. Noen av lokalitetene er også beskrevet i andre inventeringsrapporter (jfr. referanser), noen er vurdert ved selvsyn fra bilveg. Figur 9 viser lokalitetene.

Anmerkninger:

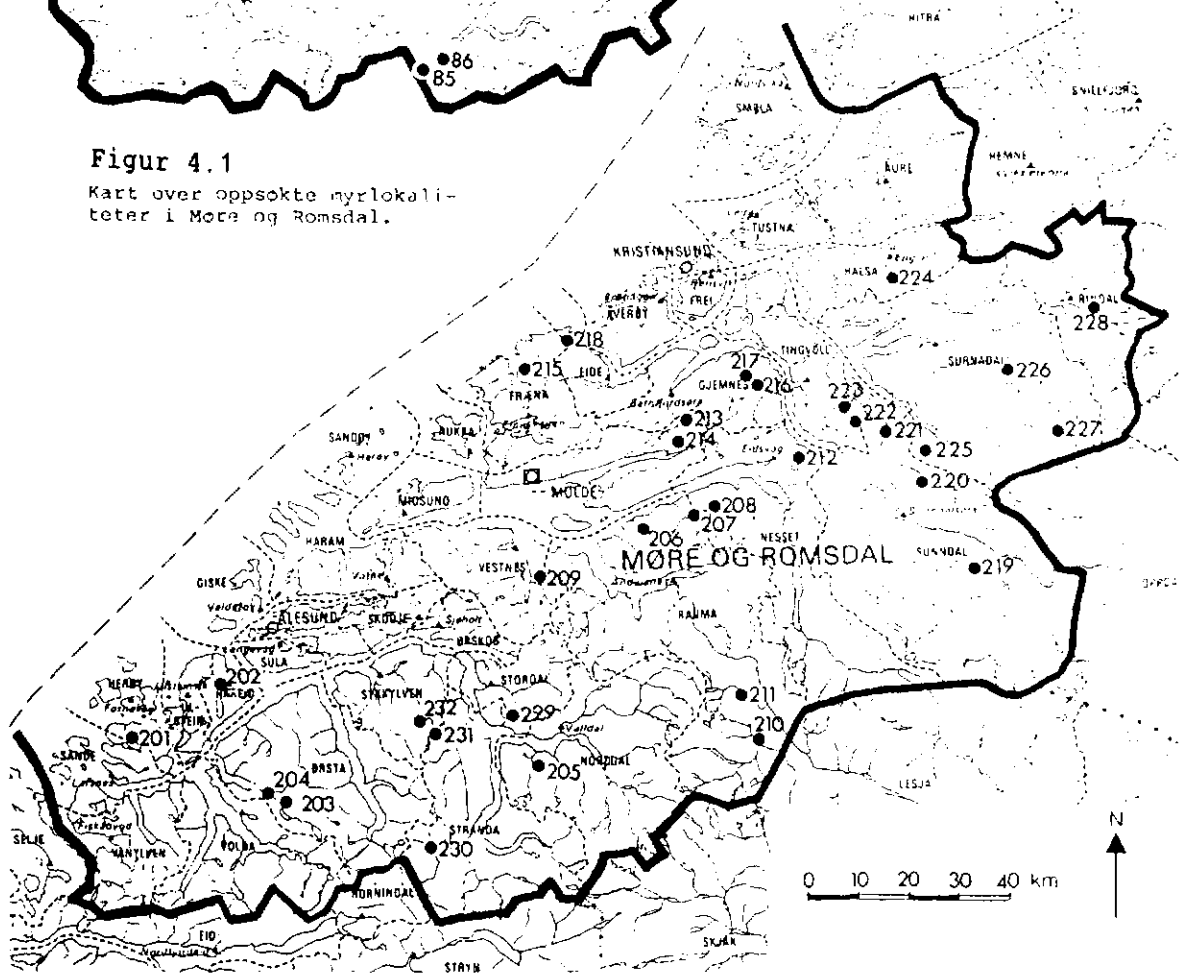
+ Lokaliteten er vurdert på flybilder. Lokaliteten kan være aktuell i myrreservatsammenheng. (+): mindre aktuell. 1). Beskrevet av Hagen & Holten (1976). 2). Beskrevet av Holten (1982). 3). Se beskrivelse under lokalitet 1. 4). Beskrevet av Aune & Holten (1980). 5). Ikke aktuell som eget verneområde for myr. Inngår i planene for vern av Trollheimen. 6). Lokaliteten er vurdert fra bilveg. Lokaliteten har ikke høy verneverdi.

Nr.	Kbl. M711	UTM	H o.h. i m	Areal ha	Myrtyper		Anm.	
					over 10 ha	1-10 ha		
201.	Herøy. Krikane, Hansmyrane m.fl.	1119 IV	LQ 2709	450	50	Ff,FbT		+
202.	Hareid. V for Grimstadvatnet	1119 I	LQ 4418	20	30	Ff,Bu/Cu		(+)
203.	Ørsta. Hovdenak. S. for Åmsnipa	1219 III	LQ 5696	400	200	Fb,D(?)		+
204.	Ørsta. Myr ved Åm	1119 II	LQ 54,96	50	15		Ff,Au/Cu	+
205.	Nordal. Eidsdal. Storåemyrane	1219 II	MQ 0602	510	50	Fb,Ff		+
206.	Rauma. Herjemyrane, Slemmemyrane	1320 III	MQ 2848	400	500	Fbb,Ff,D		+
207.	Rauma. Mittetdalen	1320 II	MQ 3850	500	300	Fbb,Ff		+
208.	Rauma. Langdalen	1320 II	MQ 42,52	500	1000	Fbb,Ff,D,Eø		+
209.	Rauma/Vestnes. V for Skåla	1220 II	MQ 0839	400	500	Fbb,Ff,Eø,D		+
210.	Rauma. Ulvådalen. Furuholen	1319 I	MQ 4806	800	100	Fb,Ff		1
211.	Rauma. Vermedalen	1319 I	MQ 4714	800	400	Fbb,Ff		+
212.	Nesset. Ø for Meisalvatnet	1320 I	MQ 5860	600	600	Fbb,Ff		2
213.	Molde. SV for Oltervatnet	1320 I	MQ 3769	360	200	Fbb,Ff,Cu,Eø	D	+
214.	Molde. SV for Istad	1320 I	MQ 3564	50	50	Ff,Cu	Au(?)	+
215.	Fræna. NV for Raudtuva	1220 I	MQ 0479	250	15	D	FbT,Ff	(+)
216.	Gjemnes. Ved Flemselva	1320 I	MQ 5075	100	20	Ff	Cu/Au	+
217.	Gjemnes. Ved Flemsøtervatnet	1320 I	MQ 4977	240	150	Fbb,Ff	D,Eø,Fs	+
218.	Eide. Sandbiåstvangen	1320 IV	MQ 1285	20	20		Bu,Cu,Ff	+3
219.	Sunndal. Grødalen	1420 II	MQ 9039	600	30	Ff,Fb	(G)	4
220.	Sunndal. Ulvåa, Nerdal	1420 III	MQ 8357	220	25	Ff	Cu,Es	+
221.	Sunndal. S for Ålvund	1420 IV	MQ 7465	150	100	Ff,Cu,D,Fb		+
222.	Sunndal/Tingvoll. Myreidet	1420 IV	MQ 6968	200	100	Fb,D/Cu,F		+
223.	Tingvoll/Sunndal. Åsprongvatnet	1420 IV	MQ 6871	350	150	Fbb,Ff,Cu,D		+
224.	Halsa. Ved Hjelmåa	1421 III	MQ 7594	300	200	Fbb,Ff,D/Cu		+
225.	Surnadal. Ørsalmyrane	1420 IV	MQ 8461	600	200	Fb,Ff,Fs,Eø		+
226.	Surnadal. Vinddøldalen	1420 I	MQ 00,77	350	200	Fbb,Ff	Fs	5
227.	Surnadal. Follidalen i S	1420 I	MQ 1065	550	500	Fbb,Ff,Fs		5
228.	Rindal. Kysingvatnet	1521 III	MQ 1989	400	100	Fb,Ff,Cu	Ar,Fs	(+)
229.	Stranda/Ørskog. Røysetdalen	1219 I	MQ 0012	300	20	Fbb	Ff,Ar	6
230.	Stranda. Nibbedalen i V	1219 II	LP 84,85	280	30	Fbb	Ff,Cu,Eø	6
231.	Stranda. Hevsdalen	1219 I	LQ 8708	460	20	Fbb	Ff,Cu	6
232.	Sykkylven. Velledalen. Lade	1219 I	LQ 82,11	180	10		Fbb,Ff,Cu	6

Figur 4.1

Kart over oppsøkte myrlokali-
teter i Møre og Romsdal.

figur 4.2

Kommunekart for Møre og Romsdal, og oversikt over lokaliteter
som er karakterisert til myrtype ved flyhålestudier (jfr. tab. 5).

4.2 VURDERING AV VERNEVERDI - PRIORITERING

Tidlegare (kap. 2.2) er dei generelle verdiane av myr i naturtilstanden omtala. Her følgjer eit oversyn over dei kriteria som er nytta i verneplanarbeidet. Det er skilt mellom naturverdiar (verdiar i naturen sjølv), brukarinteresser (verdiar for naturvitskapen) og vurdering av tilstand og kor sårbare dei er.

NATURVERDIER

1 Historisk dokument. Lokaliteten kan gi opplysingar om tilhøva i tidlegare tider. I vegetasjonshistoriske studiar gjer torvlaga nytte som historiske dokument, jf. kap 2.2.

2 Prosessar i notid.

Gjenveksing av tjern, gjenveksing av slåttemyr/beitemyr og torverosjon er døme på slike prosessar som går føre seg på myr. Denne utviklinga set spor etter seg i strukturar og planteliv.

3 Produksjon.

I vanlege myrøkosystem er produksjonen større enn nedbrytinga, og slik blir det avsett torv. Dyreartane er avhengige av planteproduksjonen, og høgproduktive areal er viktige.

4 Sjeldsyn.

Verneverdien er vurdert utifra sjeldsyn når det gjeld myrtype, strukturar, vegetasjon og flora. Ein må da skilje mellom det som er sjeldan i landssamheng, og det som er sjeldan i meir lokal samheng. Vern av sjeldne einskildartar er det ikkje teke omsyn til her, men er der fleire sjeldne eller plantegeografisk interessante artar, vil det auke verneverdien.

5 Typisk område.

Lokalitet som omfattar myrtypar, vegetasjon og/eller flora som er typisk (representativ) for eit område. Det er viktig å sikre eksempel på dei typiske myrområda for regionen, og da med fine, velutvikla soneringar i myrvegetasjonen og mellom myrvegetasjonen og andre naturtypar.

6 Klarleik og storleik.

Lokaliteten har utformingar av myrtypar, samanhengar eller prosessar som trer særskilt fram. Storleik har verdi da mangfaldet ofte aukar i store lokalitetar.

7 Mangfald.

Førekjem det mange ulike myr- og vegetasjonstypar innan ein lokalitet, har lokaliteten høgt mangfald. Dette aukar verneverdien.

8 Del av ein større samheng.

Ein myrlokalitet kan inngå som ein del av eit større landskap med fleire verneinteresser. Døme fra Møre og Romsdal kan vere Trollheimen og Runde. I arbeidet med vern av norsk natur er det viktig å kombinere mange verneinteresser i eitt område. Men ei slik vurdering er det ikkje teke omsyn til ved fastsetjing av verneverdi for myrområda i denne verneplanen.

NATURVITSKAPELEGE VERDIAR

9 Klassisk område.

Eit område som det ligg føre gamle undersøkingar på, og der desse kan gi grunnlag for interessante studiar av endringar i naturen. Slike myr-lokalitetar har vi ikkje i Møre og Romsdal.

10 Nøkkelområde.

Ein lokalitet som kan utgjere eit nøkkelområde for tolking og dokumentasjon av naturvitskapelege interesser.

11 Forskingsverdi.

Verdien for forskning er vanlegvis også knytta til andre kriterier, og er ikkje gjeve vekt som eige kriterium i arbeidet med myrreservatplanen.

12 Pedagogisk verdi.

Myrane har verdi som studie- og undervisingsobjekt på dei fleste skoletrinn.

13 Referanseverdi.

Verdien av å sikre eit område så urørt som råd for å kunne studere upåverka natursystem og prosessar. Det er og viktig for å kunne samanlikne med område som er påverka av naturinngrep. Ombrotrofe myrområde har spesielt stor referanseverdi, da dei representerar den einaste naturtypen som berre får næring gjennom nedbøren. Slik er dei spesielt velegna til å "måle" endringar i nedfall gjennom nedbøren.

VURDERING AV TILSTAND OG KOR SÅRBART OMRÅDET ER

14 Tilstand.

Det at ei myr er fri for inngrep. Slike myrområde er etter kvart blitt sjeldne, og kriteriet er gjeve stor vekt. Vern av kulturpåverka myrområde står og sentralt i verneplanarbeidet. Det gjeld i særleg grad gamle slåttemyrar og myr/hei-område som gjennom lang tid har vore brende og beita.

15 Kor sårbart området er.

Eit samansett kriterium. Ein søker å unngå freding av lokalitetar som ligg spesielt utsett til, jf. neste punkt. Men det finst plantesamfunn og artar som generelt er lett sårbare ved små inngrep eller endring av kulturpåverknad. Desse må derfor vernast og skjøttast.

16 Eigna til vern.

Nokre myrar kan ligge spesielt utsett til, (sårbare, t.d. ved eit større bustadområde), medan tilsvarande myrar andre stader kan ligge i meir trygge omgjevnader. I verneplanarbeidet har ein prøvd å finne fram til lokalitetar som er lite utsette for inngrep, som det er lett å avgrense og der det ikkje er tilsig av forureina vatn o.l.

SAMLA VERNEVURDERING

Dei opplista kriteria (1-16) utgjer eit hjelpemiddel i vernevurderinga. Arbeidet med myrreservatplanen har vore ein kontinuerlig prosess for å finne fram til dei "beste" lokalitetane. I dette arbeidet er det lagt størst vekt på kriteria for naturverdi, og spesielt sjeldsyn, typisk område, klarleik og mangfald. Kriteria for naturvitskapeleg verdi må sjåast i samheng med desse. Vurderinga av tilstand er avgjerande for verneverdien.

Utifra desse kriteria er alle lokalitetane klassifisert i vernegrupper:

1a: Særleg verneverdig internasjonalt (Telma-myr)

Prosjekt Telma var eit internasjonalt prosjekt for å få sikra eit fåtal store, velutvikla og urørte myrkompleks. I Norge er det gjort framlegg om freding av 17 Telma-myrar. I Møre og Romsdal registrerte Moen to lokalitetar med internasjonal verneverdi. Den eine, myrane på Haramsøy, er no øydelagd av oppdyrking, den andre er Toppmyrane på Smøla.

1b: Særleg verneverdig nasjonalt, typeområde

Store, urørte myrar med ei hydrotopografisk og vegetasjonsmessig samansetjing som er representativ for dei ulike regionane i landet. Slike er det fleire av i fylket.

1c: Særleg verneverdig nasjonalt, spesialområde

I denne gruppa finn ein både store og små myrar med spesielt interessant flora eller særleine hydrotopografiske tilhøve og/eller vegetasjonsmessige tilhøve. I Møre og Romsdal fins tre slike: Tågdalsområdet i Surnadal, Skjølberg på Smøla og Grøvudalen i Sunndal.

2: Verneverdige myrar i landsdelssamheng

I denne gruppa finn ein dei fleste myrane i verneplanframlegget. Dei representerer eit vidt spekter med omsyn til representativitet og sjeldsyn innan ein landsdel. Nokre av desse kan ved nærare undersøkingar få verneverdi 1.

3: Verneverdige myrar av lokal interesse

Her finn ein verneverdige myrar av lokal interesse som ikkje blir tekne med i landsplanen for vern etter naturvernlova. Desse lokalitetane bør likevel takast omsyn til i den kommunale arealplanlegginga, da dei lokalt kan vere sær viktige både økologisk og landskapsestetisk. Nokre av desse kan ved nærare vitskapelege undersøkingar og vise seg å ha høgare verneverdi.

4: Mindre verneverdige myrar

5: Myrar utan verneverdi

Desse to gruppene utgjer i hovudsak myrområde som har hatt høg verneverdi, men som i dag er øydelagde av menneskeinngrep.

Som alt nemnt, er kriteria for å gjere eit utval av verneverdige myrområde klart avgrensa. Dersom ein i tillegg hadde tatt omsyn til

t.d. dyre- og fugleliv, geologi og landskapsmessige verdier, ville mange av lokalitetene med verneverdi 2 og 3 blitt vurdert høgare. Det må og understrekast at sjøl om disse registreringane er omfattande, kan det kome til nye opplysingar slik at det i framtida blir aktuelt å foreslå nye myrområde freda etter naturvernlova.

Tabell 4.3 Gruppering av myrområde etter verneverdigruppe.

<u>Verneverdigruppe</u>	<u>Talet på område</u>
1. Særs verneverdige	
1a Internasjonalt	1
1b Nasjonalt typeområde	19
1c Nasjonalt spesialområde	3
2 Regionalt	49
3 Lokalt	19
4 og 5 Liten verneverdi	15
	<u>Sum 106</u>
	=====

4.3 ARBEIDET MED UTKASTET TIL VERNEPLAN FOR MYR I MØRE OG ROMSDAL

Arbeidet med eit utkast til verneplan for myrområde i Møre og Romsdal starta sommaren 1984. Da blei 46 lokalitetar plukka ut for vidare handsaming på grunnlag av undersøkingane til Universitetet i Trondheim (Moen 1984). (Viktig er det her å merke seg at alle lokalitetane på Smøla er tekne ut av verneplanarbeidet. Naturvern interessene på Smøla er så mangfaldige og store at verneområda, både m.o.t. myr og andre naturtypar, enno ikkje er avklara.) Disse lokalitetane blei alle oppsøkte og ei førebels avgrensing vart gått opp i marka og innteikna på kart. Ved desse undersøkingane viste det seg at nokre av desse myrane var tekne i bruk til dyrkings- eller andre føremål, og var såleis ikkje aktuelle til freding. Mellom desse var myrane på Haramsøya som var ein av to lokalitetar i Møre og Romsdal med internasjonal verneverdi. (Den andre er Toppmyrane på Smøla).

Etter feltregistreringane sat ein att med 39 aktuelle myrområde. To lokalitetar i Fræna kommune vart slått saman til ein (Gulemyrane og Stavikmyrane). Ei liste over dei 38 aktuelle lokalitetane vart saman med fagrapporten fra Universitetet i Trondheim (Moen 1984) sendt til landbrukskontora i dei berørte kommunane til orientering, og med føre spurnad om dei kjende til konkrete arealdisponeringsplanar for lokalitetane. Kontakten med landbruksstyresmaktene og vurderingar i samråd med Universitetet i Trondheim førte til at 8 lokalitetar til fall ut av verneplanarbeidet. To av desse vart utsett for øydeleggande inngrep, medan dei andre hadde relativt låg verneverdi eller at der var alternative lokalitetar, samtidig som det låg føre konkrete planer om anna utnytting fra grunneigarane si side.

I løpet av sommaren 1985 vart det arrangert ein orienteringsrunde for grunneigarar og lokale styresmakter. Ein del nye opplysingar kom fram, og i regi av Universitetet i Trondheim vart det derfor gjort etter registreringar på 7 nye og 11 tidlegare oppsøkte lokalitetar. Av dei 7 nye lokalitetane vart ein, Amsmyra i Ørsta kommune, vurdert så verdfull at han er foreslått freda i verneplanen. Bakgrunnen for å oppsøkje 11 lokalitetar på ny var dels for å vurdere gjennomførte eller planlagde inngrep, dels for å avklare interessekonflikter med grunneigarar.

Etter orienteringsrunden vart nok ein lokalitet, Hauafossen ved Sjøya, teken ut av verneplanen. Slik sit ein att med totalt 30 lokalitetar som er foreslått verna som myrreservat. Dei aller fleste av desse har fått endra avgrensing etter dei opplysingane som kom fram etter kontakten med grunneigarar og lokale styresmakter.

For nærare omtale av desse lokalitetane som det er gjort framlegg om vern av, viser ein til Rapport nr. 8/85 fra Fylkesmannen i Møre og Romsdal v/ Miljøvernavdelinga: Mellombels utkast til verneplan for myrar.

Tabell 4.7 Arealoversikt over foreslåtte myrreservat.
dekar

LOKALITET	Kommune	Total areal	Skikka til dyrk. *	Anna prod skog *	Anna areal
1 RUNDE	Herøy	845	300	-	545
2 AMSMYRA	Ørsta	285	285	-	-
3 ØRSKOGFJELLET	Ørskog og Vestnes	9060	-	-	9060
4 SELJEBOTSMYRANE	Stordal	690	240	250	200
5 GASMYRA	Sykkylven	225	208	17	-
6 STOREIDET	"	610	610	-	-
7 HEIANE	"	1950	550	450	950
8 SØGARDSMYRANE	Haram	705	337	-	368
9 SKULØY	"	1160	146	-	1014
10 SVARTELVA	Vestnes	390	300	90	-
11 VETTAVATNA	Neset og Gjæmnes	3275	720	85	2470
12 RØA	Molde	1520	-	500	1020
13 GULE-/STAVIKMYRANE	Fræna	8100	400	-	7700
14 FRÆNEIDET	"	1650	500	950	200
15 KNARRASHAUGMYRA	Eide	215	180	-	35
16 SVANVIKMYRA	"	995	995	-	-
17 LAUVÅSEN	Averøy	905	350	400	155
18 EINSETMYRA	Tingvoll	100	95	-	5
19 STORMYRANE	"	540	415	-	125
20 PRESTGARDSELVA	Surnadal	4085	-	470	3615
21 HØGMYRAN	"	2270	-	1550	720
22 TÅGDALEN	"	1460	-	244	1216
23 GRØNKJØLEN	Surnadal og Rindal	3315	-	-	3315
24 LOMUNDSJØMYRA	Rindal	550	-	-	550
25 STORSLETTKJØLEN	"	2125	-	-	2125
26 BAKLIASMYRANE	Aure	705	200	-	505
27 GJELASÆTRA	"	350	90	-	260
28 RØDMYRA	Halsa	215	140	75	-
29 STOKKJØLEN	"	570	-	-	570
30 SANDVIKMYRA	Tustna	1125	501	209	415
TOTALT		49990	7562	5290	37138

* Oppgaver fra dei kommunale landbrukskontora, nokre av overslaga er usikre.

Tabell 4.5 Arealoversikt for kommunane i Møre og Romsdal.
dekar

Kommune	Total areal	Areal i myr plana	Vern fremma tidl. **	Jordbr areal i drift	Areal skikka til dyrking		Anna prod skog
					skog	anna	
Møre og Romsdal	15 104 100	49 990*	2675 000	569 114	84 373	323 476	2340 400
Vanylven	339 700	-	70	21 423	65	7 217	46 700
Sande	135 500	-	360	10 291	12	3 053	3 000
Herøy	121 000	845	2 147	9 513	75	3 340	5 100
Ulstein	96 700	-	902	6 860	396	3 408	10 100
Hareid	82 100	-	2 014	4 819	613	4 597	12 200
Alesund	98 200	-	653	5 785	147	1 440	11 100
Volda	547 600	-	-	19 930	2 014	9 632	76 800
Ørsta	803 100	285	-	34 842	1 245	17 084	86 700
Ørskog	130 300	5 555	892	6 036	1 118	4 283	28 600
Norddal	941 400	-	547 000	11 840	169	5 458	56 700
Stranda	867 400	-	278 000	15 649	2 612	6 024	81 400
Stordal	249 400	690	-	4 024	1 576	2 371	24 200
Sykkylven	337 500	2 785	-	15 911	1 322	7 461	47 000
Skodje	120 100	-	-	6 027	1 402	2 249	54 100
Sula	58 800	-	518	3 682	17	954	11 500
Giske	39 800	-	1 275	11 224	88	3 953	3 700
Haram	256 600	1 865	1 083	20 141	1 708	11 355	48 000
Vestnes	354 100	3 895	129	17 835	4 740	10 422	77 500
Rauma	1 500 500	-	471 000	33 079	4 478	9 704	182 000
Neset	1 048 600	2 940	-	19 610	3 992	6 669	154 600
Molde	362 000	1 520	200	15 439	9 308	8 901	134 800
Midsund	94 300	-	18	6 236	74	5 292	4 000
Sandøy	19 600	-	688	3 346	-	3 793	-
Aukra	58 500	-	839	7 343	227	14 201	2 000
Fræna	367 500	9 750	2 983	53 432	10 831	54 284	62 000
Eide	152 500	1 210	1 231	15 865	4 025	17 067	22 800
Averøy	174 400	905	678	18 529	569	10 586	26 600
Kristiansund	22 300	-	55	720	-	50	800
Frei	65 100	-	-	3 415	365	897	24 300
Gjemnes	382 500	335	3 465	21 660	4 909	9 827	125 900
Tingvoll	337 400	640	506	16 946	782	7 203	133 500
Sunnadal	1 711 900	-	724 000	22 876	4 862	5 012	159 100
Surnadal	1 364 100	8 150	483 000	32 502	4 930	12 789	233 300
Rindal	642 100	5 560	151 000	24 220	9 500	9 338	122 000
Aure	503 200	1 055	445	14 274	2 716	13 493	125 400
Halsa	303 900	785	-	14 724	2 530	7 875	107 300
Tustna	139 600	1 125	-	5 975	907	3 845	33 800
Smøla	274 800	***	***	13 092	49	18 349	1 800

* Totalarealet omfattar og 95 daa i Meldal kommune, Sør-Trøndelag.

** Omfattar verna område og område som er foreslått verna og med forslag oversendt til Miljøverndepartementet for slutthandsaming, m.a. Verneplan for våtmark og forslag til Statens Naturvernråd si nasjonalparkutgreiing.

*** På Smøla finst så store verneinteresser, både med omsyn til myr og anna, at avgrensing av verneområda enno ikkje er avklara.

Tabell 4.6 Høgdefordeling av totalareal og foreslått verna myrareal.

Kommune	dekar							
	Høgdefordeling totalt				Høgdefordeling myrverneforslag			
	0-60 moh.	60-150 moh.	150-300 moh.	300-600 moh.	0-60 moh.	60-150 moh.	150-300 moh.	300-600 moh.
Heile fylket	1869500	1372200	1677400	3584700	15075	3645	2380	28795
Vanylven	30400	33400	52200	151600	-	-	-	-
Sande	28600	24800	39000	42800	-	-	-	-
Herøy	39100	26400	25300	29700	-	175	670	-
Ulstein	21900	14400	24600	34900	-	-	-	-
Hareid	22700	14300	15400	29300	-	-	-	-
Alesund	48900	19000	16200	14100	-	-	-	-
Volda	39200	46000	65900	171300	-	-	-	-
Ørsta	35700	72400	86800	219900	285	-	-	-
Ørskog	6600	13600	30000	56200	-	-	-	5555
Norddal	9600	17800	27700	106700	-	-	-	-
Stranda	10000	22800	47600	173800	-	-	-	-
Stordal	5600	7800	12200	74700	-	-	-	690
Sykkylven	21500	34500	42100	115100	95	465	275	1950
Skodje	35800	35400	26500	20300	-	-	-	-
Sula	19100	9800	8300	17600	-	-	-	-
Giske	30900	3800	3400	1700	-	-	-	-
Haram	73200	43400	55800	65100	705	-	500	660
Vestnes	45200	47900	53000	119000	-	390	-	3505
Rauma	64100	89500	87500	224300	-	-	-	-
Neset	61900	63000	72000	178700	-	-	1106	1834
Molde	69700	69300	113600	90700	1520	-	-	-
Midsund	35200	10700	16400	29400	-	-	-	-
Sandøy	18900	800	-	-	-	-	-	-
Aukra	52100	2100	2500	1800	-	-	-	-
Fræna	173500	56100	54700	67600	8100	1265	385	-
Eide	49600	30100	24500	39700	1210	-	-	-
Averøy	101700	25500	27700	18600	905	-	-	-
Kristiansund	19100	3000	300	-	-	-	-	-
Frei	24300	23400	12900	4500	-	-	-	-
Gjemnes	28900	75300	95000	126500	-	-	200	135
Tingvoll	60500	91700	82400	92000	640	-	-	-
Sunnadal	32500	56700	75900	158000	-	-	-	-
Surnadal	69500	77600	132900	494600	-	-	-	8150
Rindal	1100	15200	62400	309000	-	-	550	5010
Aure	107700	107000	96000	169000	275	780	-	-
Halsa	38000	59800	72300	111700	215	570	-	-
Tustna	62500	28000	16400	24800	1125	-	-	-
Smøla	274800	-	-	-	-	-	-	-

Oversikt over etterregistreringane sommaren 1985.

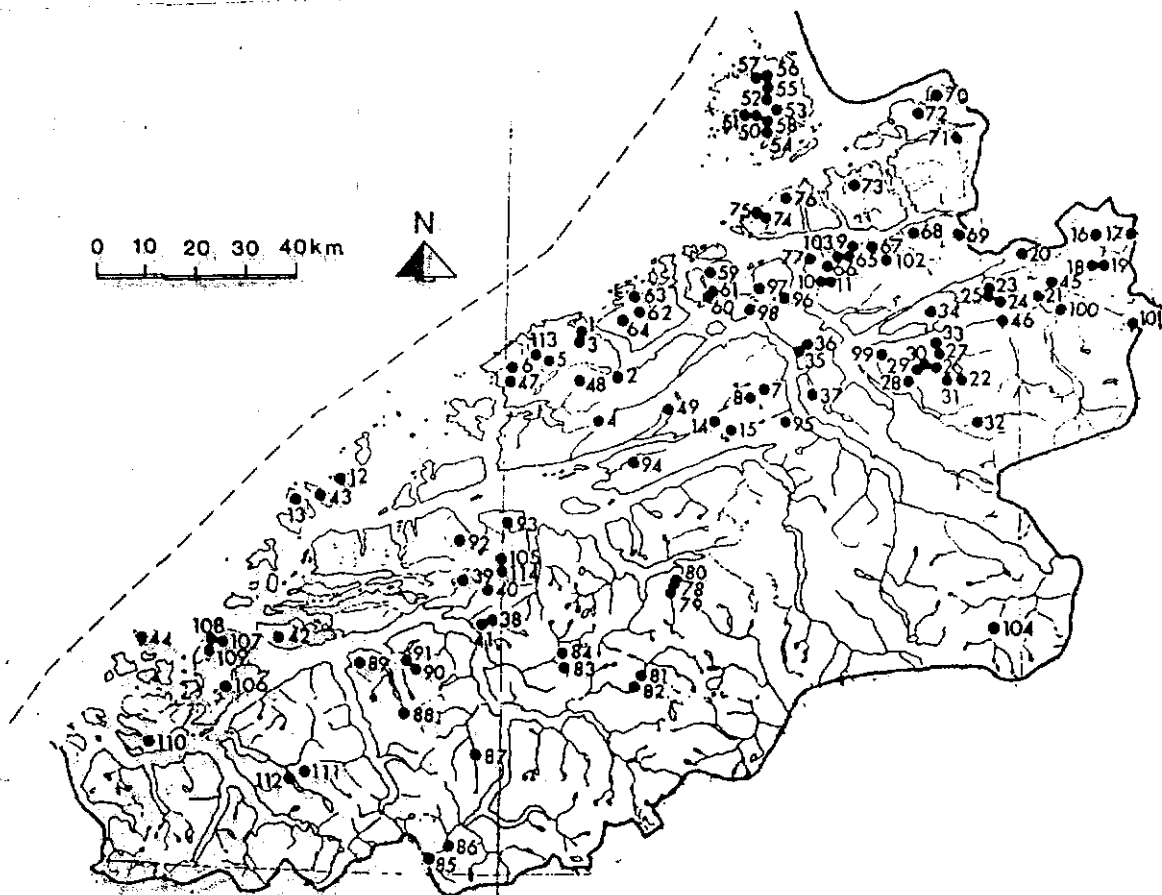
Tabell 4.8 Oversikt over nye myrlokaliteter i Møre og Romsdal.

Kolonne 5: O=ombrotrofe myrkompleks, M=minerotrofe myrkompleks, OM=ombro-minerotrofe myrkompleks (O dekker 50-80%), MO=minero-ombrotrofe myrkompleks (M dekker 50-80%)

Kolonne 6 og 7: Tillegg til Fb: b: bratt bakkemyr (>8° helling) B: særlig bratt bakkemyr (> 15° helling) t/T: tuebakkemyr dekker 40-80%/>80% av bakkemyra.

Kolonne 10. 1. Særlig verneverdig, a. internasjonalt, b. nasjonalt, typeområde, c. nasjonalt, spesialområde, 2. Verneverdig i landsdelsammenheng, 3. Lokal verneverdi, 4. Liten verneverdi, 5. Uten verneverdi.

	Kartblad serie M711 Målestokk 1:50 000	UTM-referanse	Høyde o h.m	Areal ha	Ombrotrof./minerotrof	Dominerende myrtype og typer som dekker 10 ha eller mer	Andre typer som dekker 1-10 ha. I parentes er tatt med spesielle typer som dekker mindre areal.	Vegtasjonsheter som dekker mer enn 10 % (liten bokstav knapt 10 %)	Forekomst av rik vegetasjon (R). Små bokstaver betyr liten forekomst.	Verneverdi	
105.	Vestnes, Skorgedalen, V for Ellingsgarden	1220 II	LQ 96,98	190	1	M	Fbb	L, O, m	r	3	
106.	Hareid, SØ for Snips- øyr	1119 I	LQ 43,13	25	2	M	Ff	F, L, q, m	(r)	3	
107.	Ulstein, Flofjellet, N for Brørevatnet	1119 I	LQ 41,22	415	13	M	FbTb	Ff, Dt	(r)	(2)-3	
108.	Ulstein, Flofjellet, Djupmyrane	1119 I	LQ 39,23	410	25	M	FbT	Ff, Dt	F, I, A, g	2-3	
109.	Ulstein, Flofjellet, V for Littlevatnet	1119 I	LQ 38,21	170	9	M	Ff	Eo, Cu	F, H, I, A	(2)-3	
110.	Sandø, Myr ved Vågs- elva	1119 III	LQ 26,02	25	14	OM	AB	Ff	A, G, D, L, h, q	r	3-4
111.	Ørsta, S for Amanipa	1219 III	LP 56,96	425	30	M	FbTb	Eo	G, F, A, i		4
112.	Ørsta, Myr ved Am	1119 II	LP 54,96	50	15	MO	Ff	Au	G, A, B, C, l	(r)	1b
113.	Fræna, NV for Raudtuva	1220 I	MQ 04,79	250	15	H	FbT	(Dh), (Dt)	F, K, G, A		(2)-3
114.	Vestnes, N for Ellingsgardsatra	1220 II	LQ 95,37	210	10	M	Fbb	Eo	L, C, F, A, q	r	2-3

Figur 4.3 Oversikt over oppsøkte myrlokaliteter i Møre og Romsdal. Lokaltitetene 105-114 er nye.

5. MYROMRÅDE MED LOKAL / REGIONAL VERNEVERDI

Under arbeidet med fylkesvise verneplaner blir det utført eit stort og omfattande registreringsarbeid for å få oversikt over dei viktige naturområda ein har i fylket. Alle områda blir vurdert med omsyn til verneverdi, og ei prioritering sett opp etter naturfaglege kriterier. Nokre få av desse lokalitetane med høgste prioritet blir så foreslått verna med medhald i naturvernlova. I utkastet til verneplan for myr gjeld dette så langt 30 lokalitetar med nasjonal og regional verneverdi i Møre og Romsdal.

Alle dei andre områda som ikkje er kvalifisert til vern etter naturvernlova har og viktige naturkvalitetar. Nokre er rekna å ha regional verneinteresse, andre er av meir lokal interesse.

For naturverninteressene er det lite tilfredsstillande dersom det offentlege arbeidet med naturvern vert avgrensa til dei relativt få og små areala som vert freda i medhald av naturvernlova. Dei registrerte verneverdige lokalitetane som ikkje er kvalifisert for slik freding, må derfor vernast på anna vis. Ansvar for desse områda av meir lokal verneinteresse ligg hos dei einskilde kommunane. Samstundes har det nasjonal verdi å verne så mykje urørt og verdifull natur som råd for dei komande generasjonane.

Desse verneverdige myrområda som kommunane har til oppgave å forvalte er ofte viktige landskapselement, kan fortelje lokalhistorie, er hekkeplass for fugl eller veksestad for interessante planteartar. I tillegg inneheld dei og eigenkvalitetar som myrar. Det bør derfor ikkje gjerast inngrep i slike myrar med mindre tungtvegande samfunnsomsyn talar for det.

I den grad dei aktuelle områda ikkje er utsett for uomgjerlege inngrep vil vi oppmode kommunane om å innarbeide desse i arealdelen av kommuneplanen under nemninga "Andre område som er bandlagt eller skal bandleggjast" (§ 20-4 nr. 4 i Plan- og bygningslova). Kommunen må da innan 4 år sikre området gjennom reguleringsplan ved å regulere området til spesialområde formål naturvern etter § 25 nr. 6.

I denne rapporten er det skildra 50 myrlokalitetar. Dei fleste av desse er ikkje oppsøkt dei siste åra, og nokre av dei kan alt vere omdisponert til dyrking, skogreising eller andre føremål. Desse er sjølvstyk ikkje av interesse til naturvernføremål. Avgrensingane på karta må reknast som omtrentlege. Ei nærare gransking er naudsynt dersom ein skal gi uttale til planlagde inngrep i og ved myrområda. Som utgangspunkt for vern av myr bør ein tilstrebe at dei hydrologiske systema ikkje vert endra. Vi håper at vi ved dette utspelet kan gi kommunen eit puff til sjøl å ta eit tak for å sikre typiske naturområde i kommunen for komande generasjonar.

For dei fleste lokalitetane er det oppgjeve arealstorleik. Desse arealtala er funne gjennom ein sær grov metode, og berre netto myrareal er rekna med. Dersom verneverdiane i ein myrlokalitet skal sikrast, er det naudsynt å innlemme fragment eller større delar av andre naturtypar enn berre myr. Dei oppgjevne arealtala for kvar lokalitet er derfor mykje mindre enn det avgrensinga på karta viser. Nokre av områda kan nok og reduserast gjennom ei ny synfaring.

Bak i denne rapporten finst ei ordliste og ei liste over myrplantane sine norske og latinske namn. Lokalitetsnummer og dei detaljerte lokalitets-skildringane er henta fra to fagrapportar fra Universitetet i Trondheim. Lokalitetane 1-104 fra A. Moen (1984), og 105-114 fra S. Singaas (1985).

KOMMUNE	NR.	LOKALITETSNAMN
Ulstein	107	Nord for Brørevatnet
	109	Vest for Litlevatnet
	108	Djupmyrane
Hareid	106	Søraust for Snipsøy
Ørskog	38	Fremsteelva
	41	Vagsvikelva nord for Hjellesætra
Norddal	81	Valldal ved Høyhjelle
	82	Valldal aust for Grønningen
Stranda	85	Gråsteinmyra
Stordal	83	Seljebotn
Sula	42	Myrar på Sula
Vestnes	93	Djupmyra
	114	Nord for Ellingsgardsetra
	105	Vest for Ellingsgarden
Rauma	78	Isterdalen, nordaust for Isterdalssætra
	79	Isterdalen, nord for Bøsætra
Neset	14	Vest for Fosterlågen
	95	Bersåsmyra
Fræna	4	Bærmyrane
	5	Vest for Frelsvatnet
	113	Nordvest for Raudtuva
Frei	60	Aust for Fiske
	61	Søraust for Freiåsen
Gjemnes	8	Litlavatnet
	49	Stangarvatnet
Tingvoll	36	Nord for Bergemsvatnet
	97	Myrvang
Sunndal	104	Grøvudalen
Surnadal	22	Kvennbødalen
	26	Kvennbøen, sør for Søya
	28	Søya, aust for Søyset
	29	Søya, ved Hauafossen (Gjerstad)
	31	Kvennbøtæla og Fjellenden
	32	Romådalen
	46	Langdalen
	23	Fagermyran

KOMMUNE	NR.	LOKALITETSNAMN
Rindal	16	Fossdalen
	19	Myr ved Nybø
	45	Sør for Skåkleiva
	100	Vest for Bokksvatnet
Aure	70	Tennhaugmyra
	72	Skarsdalen
	73	Vest for Olsvik
Halsa	9	Ved Kletten
	66	Nordvest for Gjerstad
	65	Vest for Glåmslia
	103	Nord for Åfarli
	69	Aust for Blåfjellet
Tustna	74	Nordvest for Røsvatnet
	75	Vest for Oshaugen

ULSTEIN KOMMUNE

I Ulstein er eit relativt stort og variert myrdistrikt nord på Hareidlandet undersøkt. Ingen lokalitetar er foreslått verna i medhald av naturvernlova, men i dette området finst fleire lokalitetar med regional og lokal verneverdi. Av enkeltlokalitetar har Djupmyrane (lok. 108) størst verneverdi, men heile fjellområdet nord for Brørevatnet bør sjåast i samanheng. Ei sikring av naturverdiane i dette området bør gjerast gjennom den kommunale generalplanleggingen.

Lokalitet 107. Ulstein, Fløfjellet, N for Brørevatnet

Kbl. M711: 1119 I

UTM: LQ 40-41,22

H o.h.: 380-450 m

Flybilde: 1700 D5-6

Areal: 135 daa

Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 2-3

Figur:

Myrtype: I hellingene mot S utgjør tuebakkemyr det meste av arealet. Det er overgang mot hei og mindre partier av terrengdekkende myr. Vanlig bakkemyr av fastmattetype finnes også. Lengre mot N finnes et velavgrenset flatmyrparti, (Sæmyrane).

Flora: Vanlige kystarter som *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus conglomeratus* og *J. squarrosus* finnes.

Vegetasjon: Både fattig og ombrotrof tuevegetasjon finnes. Her dominerer *Eriophorum vaginatum* mens *Calluna*, *Empetrum* sp., *Rubus chamaemorus* og *Scirpus cespitosus* er vanlig. *Carex nigra* kan inngå. I bunnen dominerer *Cladonia arbuscula* coll. *Sphagnum nemoreum* er stedvis vanlig. I fastmattene på flatmyra dominerer *Eriophorum angustifolium*. *Sphagnum papillosum* og *S. fallax* er vanlig i bunnsjiktet. Ellers inngår *Equisetum sylvaticum*, *Carex nigra*, *Trientalis*, *Potentilla palustris*, *Andromeda* og *Potentilla erecta*. Våtere dominerer *Eriophorum angustifolium* og *Sphagnum lindbergii*.

På hellingene mot Brørevatnet finnes små sig hvor rikere vegetasjon inngår med bl.a. *Carex hostiana*, *C. dioica*, *Selaginella* og *Tofieldia pusilla*. I kildevegetasjon vokser *Saxifraga stellaris*, *Drepanocladus* cf. *exannulatus* og *Philonotis fontana*.

Inngrep: Det er lite inngrep i området. En ny veg går i nedre kant av bakke-myrene.

Diverse: Myrtypene som finnes her, er mer velutvikla andre steder, f.eks. på Skuløya i Haram, hvor det også er store terrengdekkende myrer, og Fløfjellet er ikke noe alternativ til sistnevnte område.

Lokalitet 109. Ulstein, Fløfjellet, V for Litlevatnet

Kbl. M711: 1119 I

UTM: LQ 38-39,21-22

H o.h.: 170 m

Flybilde: 1700 D5-6

Areal: 90 daa

Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: (2)-3

Figur:

Myrtype: Det er overgang mellom flatmyr og øyblandingsmyr. Erosjon er stedvis vanlig. Et mindre parti er ombrotroft og føres til planmyr. Stort sett tuedominans. Langs bekken er mjukmatte vanlig.

Flora: Av vestlige arter kan nevnes *Myrica*, *Narthecium*, *Potamogeton polygonifolius*, *Juncus squarrosus*, *J. bulbosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*. Litt mer krevende arter finnes som: *Succisa*, *Carex tumidicarpa*, *Sphagnum subnitens* og *Drepanocladus revolvens*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof tuevegetasjon er vanligst. *Calluna* dominerer mens *Scirpus cespitosus*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia arbuscula* coll. er vanlig. *Sphagnum imbricatum* finnes. I løsbunnene står *Eriophorum angustifolium*, *Sphagnum cuspidatum* og *S. tenellum*. Langs bekken finnes fattig mjukmattevegetasjon hvor bl.a. *Equisetum fluviatile* og *Menyanthes* inngår.

Elva er under gjengroing i de rolige partiene. Her finnes *Ranunculus flammula* og *Myriophyllum alterniflorum*.

Inngrep: Det er ingen synlige inngrep.

Lokalitet 108. Ulstein, Fløfjellet, Djupmyrane

Kbl. M711: 1119 I

Flybilde: 1700 D5-6

UTM: LQ 39-40,23-24

Areal: 250 daa

H o.h.: 380-440 m

Oppsøkt: 17.7.85. O.A.B.

& S.S.

Verneverdi: 2-3

Figur:

Myrtype: Mesteparten av myrarealet er tuebakkemyr, men det er glidende overgang mot mindre partier av terrengdekkende myr og øyblandingsmyr. Erosjon er forholdsvis vanlig. I NØ er det et mindre flatmyrparti. Det er ofte vanskelig å si om tuevegetasjonen er ombroftof eller minerotrof.

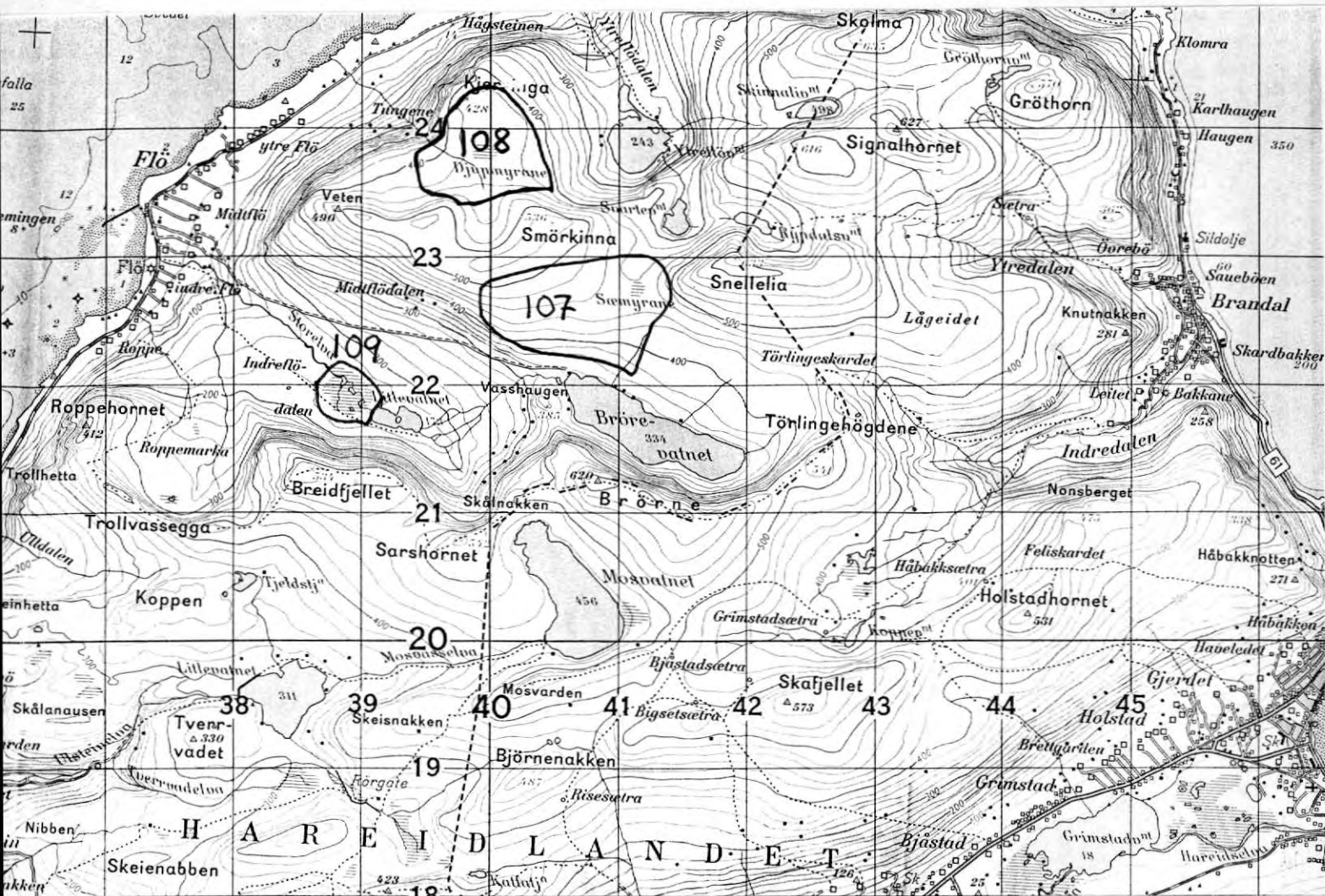
Flora: Det finnes vanlige suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Juncus squarrosus*, *Sphagnum strictum*. I et bekkesig fantes *Ranunculus flammula* og *Stellaria alsine*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof tuevegetasjon er viktigst her. Den er dominert av *Calluna*. Ellers er *Erica tetralix*, *Rubus chamaemorus*, *Eriophorum vaginatum*, *Empetrum nigrum*, *Andromeda* og *Carex pauciflora* vanlig. I bunnen er *Sphagnum papillosum* og *S. magellanicum* viktigst. Små fastmattefragmenter av fattig type finnes. Her dominerer *Scirpus cespitosus* og *Sphagnum tenellum* mens *Eriophorum angustifolium* og *Andromeda* er vanlig. I eroderte partier står spredt *Eriophorum angustifolium*. Erosjonsfurene har en dybde på ca. 1 m.

I en kilde av intermediær karakter fantes bl.a. *Montia fontana*, *Saxifraga stellaris*, *Drepanocladus cf. exannulatus*, *Philonotis fontana*, *Plagiomnium cf. ellipticum* og *Scapania* sp.

Inngrep: Det er ikke synbare inngrep i området.

Diverse: Myrene har klart kystpreg, men har ikke så fin utforming som f.eks. myrene på Skulmyra i Haram. Det er lite terrengdekkende myr.

HAREID KOMMUNE

I Hareid kommune er ingen myrlokaliteter foreslått verna etter naturvernlova. Ved Snipsøyrvatnet ligg ei lita rikmyr med lokal verneverdi. Denne lokaliteten bør sikrast i generalplanen.

Lokalitet 106. Hareid, SØ for Snipsøy

Kbl. M711: 1119 I

UTM: LQ 43,13

H o.h.: 25 m o.h.

Oppsøkt: 16.7.85. O.A.B.
& S.S.

Verneverdi: 3

Myrtype: Dette området utgjøres av ei elementsamling med flatmyr hvor fastmatte veksler med tue. Et litt rotet område. Det synes å være tynn torv. En bekk renner i N-kant ned mot vatnet.

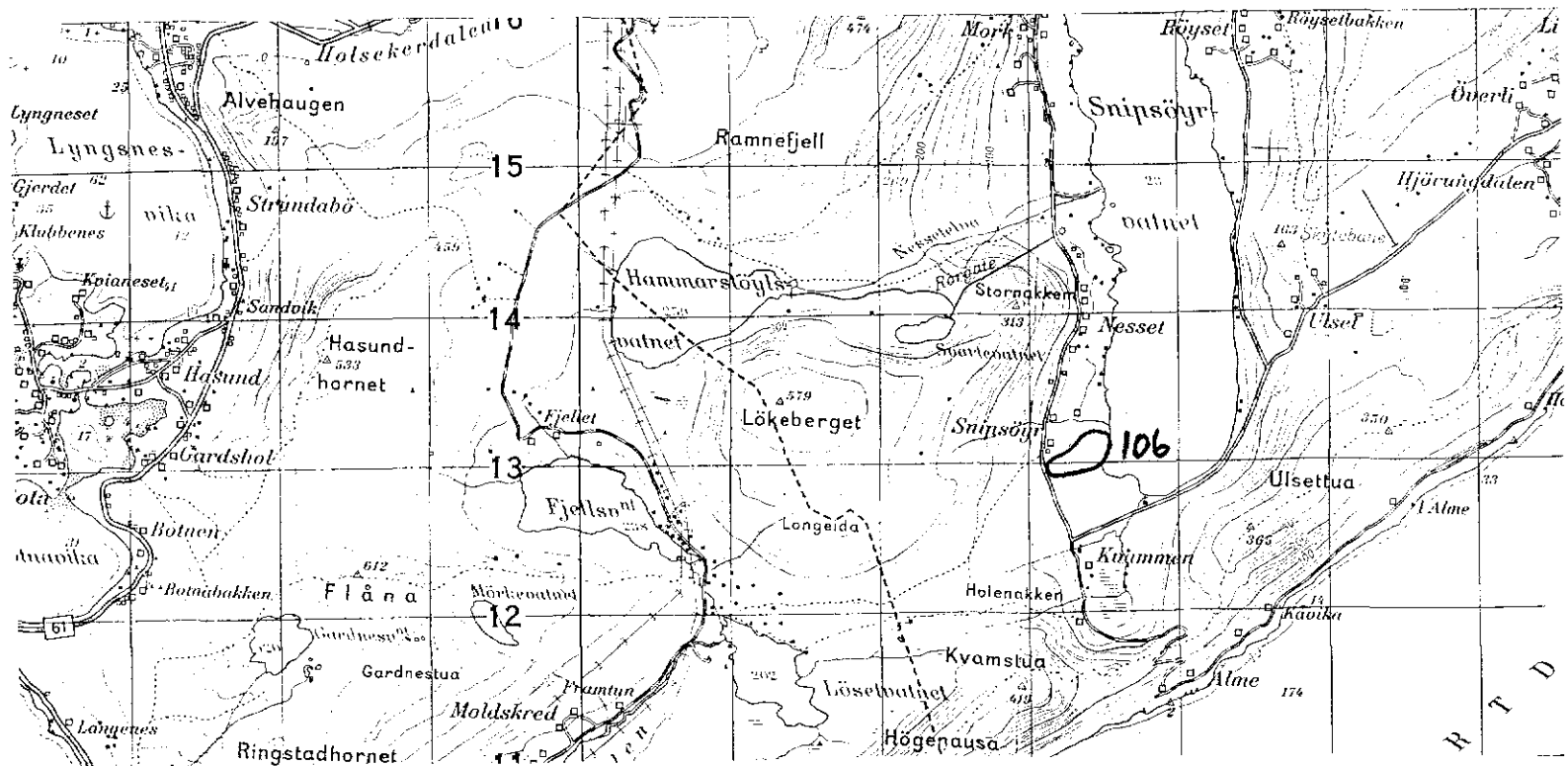
Flora: Suboseaniske arter er vanlige som *Erica tetralix*, *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum molle* og *S. strictum*.

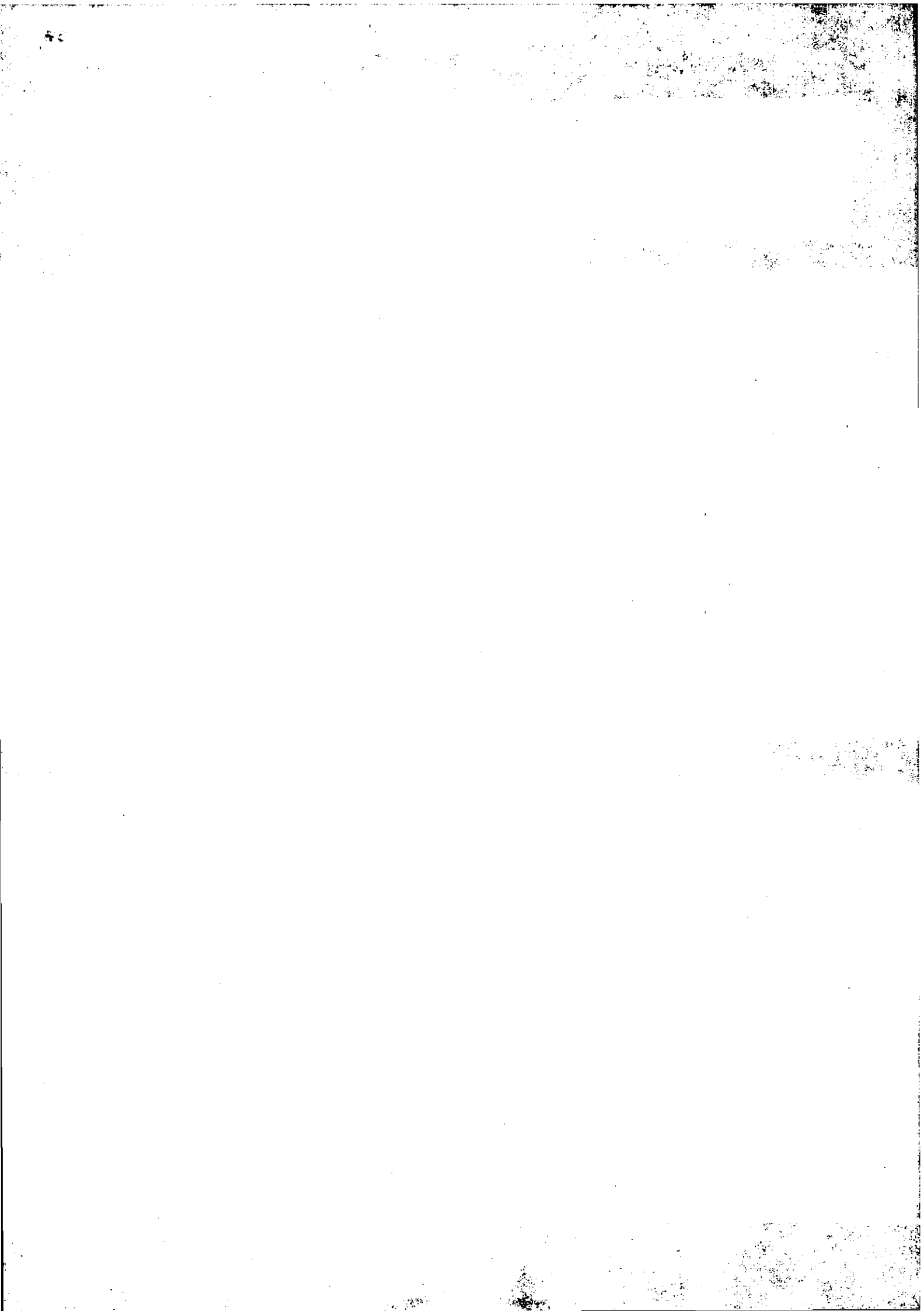
Vegetasjon: Det er veksling mellom tue og fastmatte. I førstnevnte dominerer *Calluna*, og *Sphagnum imbricatum* er stedvis vanlig. Det er oppslag av *Betula pubescens* noe som tyder på tynn torv. Det er veksling med intermediar fastmatte hvor *Myrica* og *Narthecium* stedvis dominerer. *Scirpus cespitosus* er vanlig. *Dactylorhiza maculata* og *Succisa* inngår stedvis vanlig. I våtere partier vokser *Juncus bulbosus* og *J. articulatus*.

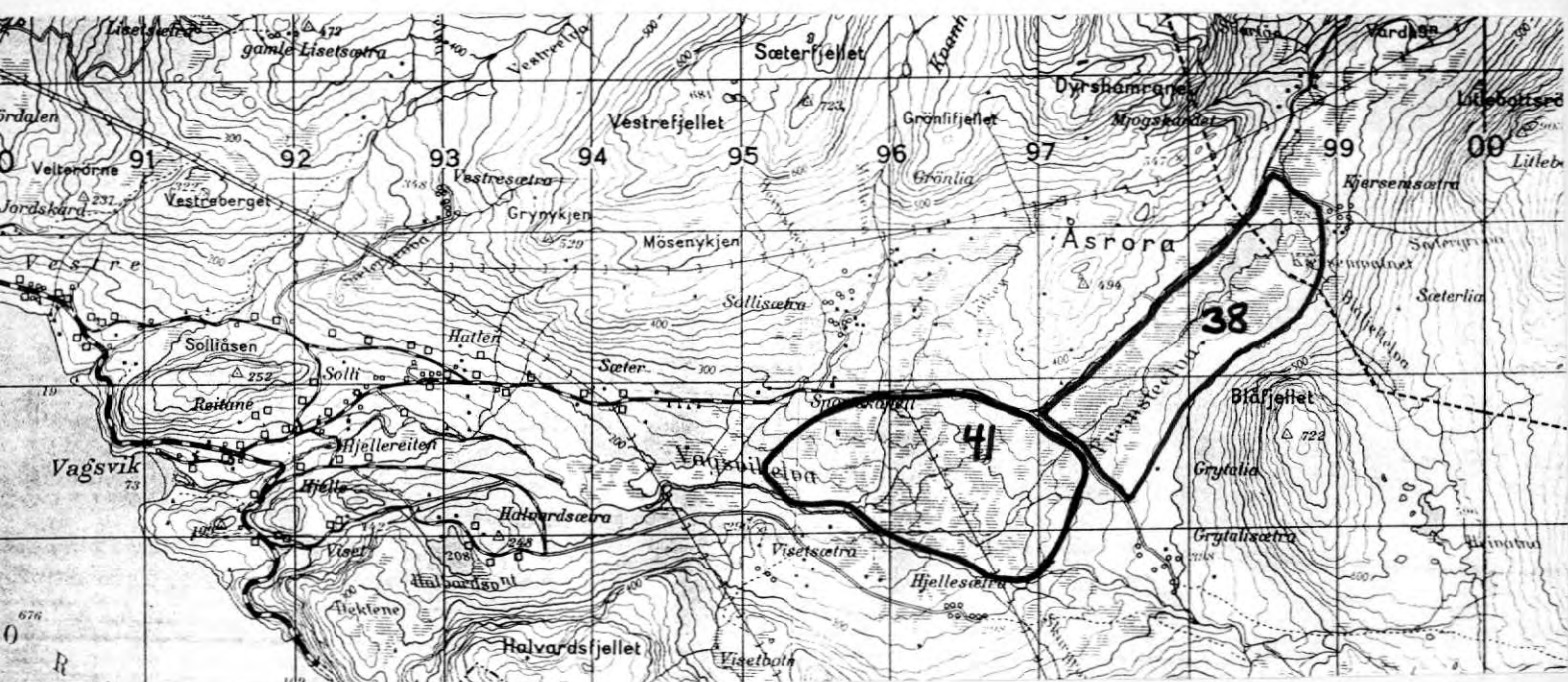
Rikere partier med *Bartsia*, *Crepis paludosa*, *Carex hostiana*, *Eriophorum latifolium* og *Triglochin palustre* finnes ved bekken. Mot Snipsørvatnet er det fuktskog med *Alnus glutinosa*. *A. incana* står langs bekken.

Inngrep: Det er noe påvirkning av beite i kanten i N, hvor bl.a. *Deschampsia flexuosa* inngår.

Diverse: Området er lite og strukturene noe rotete og er dermed ikke så godt egnet i reservatsammenheng. Forekomstene av rikindikatorer kan være betinget av skjellsand.

NORDDAL KOMMUNE

Ingen myrlokaliteter er foreslått verna etter naturvernlova i kommunen. Langs Valldøla ligg det to mindre myrlokaliteter med relativt høg verneverdi. Lokalitet 82 hadde vore aktuell til myrreservatplanen dersom han hadde vore noko større. Begge lokalitetane representerer regionalt viktige myrtyper som ikkje er representerte i andre lokaliteter i nærleiken. Den nære tilknyttinga til den verna Valldøla og forekomsten av nokre interessante vadefuglartar auker verdien av områda. Dei bør begge sikrast i den kommunale generalplanen.

Lokalitet 81. Norddal. Valldalen, ved Høyhjelle

Kbl. M711: 1319 IV
Flybilde: 1700 E55
Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 24-25,13-14
Areal: 120 daa

H o.h.: 350 m
Oppsøkt: 21.8.80 A.M.

Myrtype: Bakkemyr (med helling til over 15^g) dominerer, og dessuten fins flatmyr. Små tuer på flatmyra. Svake kilder fins.

Flora: Suboseaniske arter: *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*. Ellers nevnes: *Saxifraga aizoides*, *Carex flava*, *Scirpus quinqueflorus*.

Vegetasjon: Fattige og intermediære fastmattesamfunn dominerer. Små flekker har rikmyr. Stort sett trivielle samfunn av bakkemyr som er under gjenvoksing fra kantene ved at småbjørk brer seg.

Inngrep: Tidligere slåttemyr. Området er sterkt beita.

Diverse: Myrene ligger som ei stripe mellom elva og bratt bjørkeskogli. En rekke bekker og sig krysser myrene. Myrene representerer typiske bakkemyrer for denne del av landet. Valldøla er varig vernet, og eventuelt vern av myrene må sees i sammenheng med andre verneforhold.

Lokalitet 82. Norddal. Valldalen. Myr Ø for Grønningen

Kbl. M711: 1319 IV
Flybilde: 1700 E55
Verneverdi: 2

UTM: MQ 23,12
Areal: 120 daa

H o.h.: 350 m
Oppsøkt: 21.8.80 A.M.

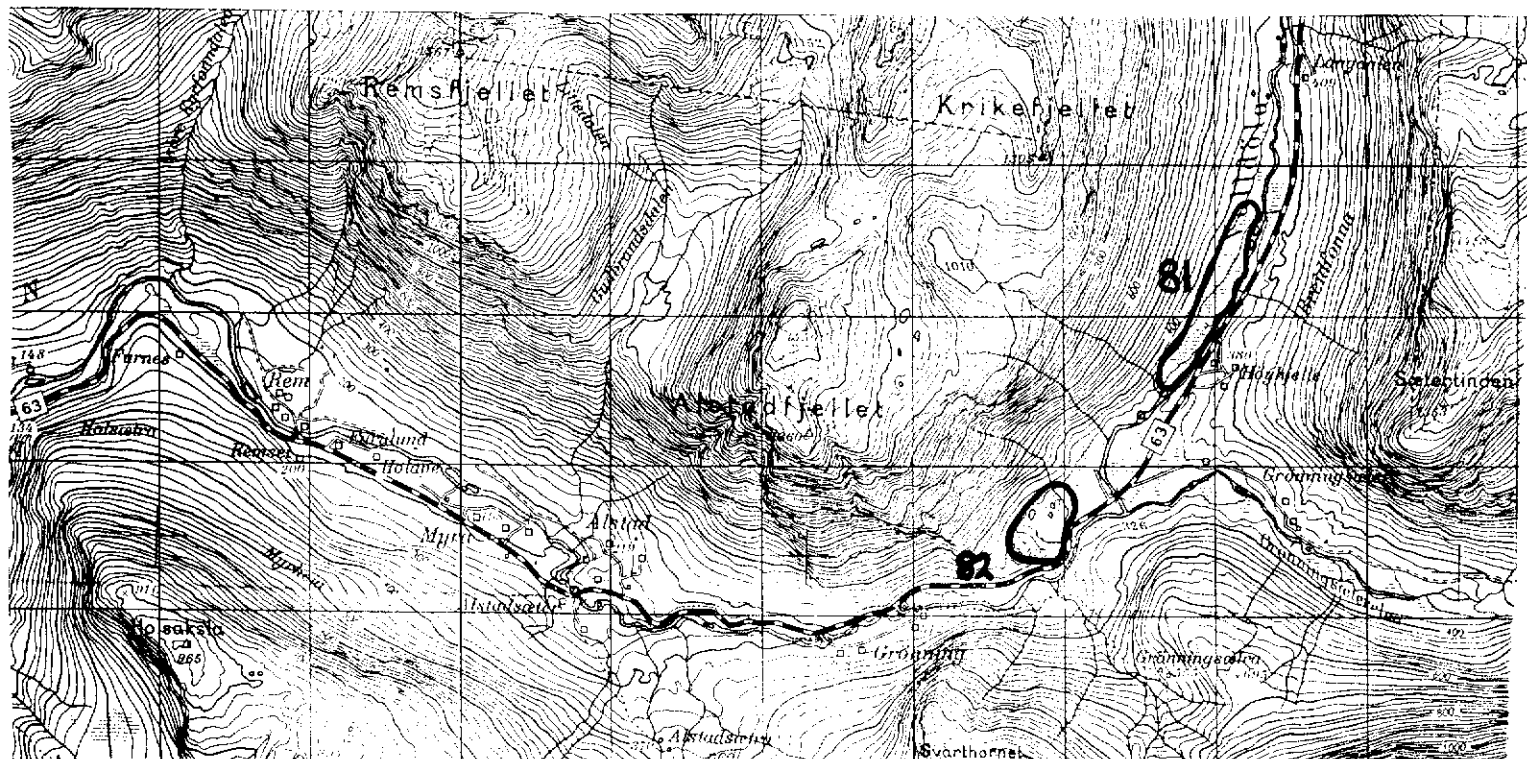
Myrtype: Variert myrkompleks med mange myrelementsamlinger. Flatmyr er vanligst, men også bakkemyr og kanthøgmyr inngår. Flere små tjern og flere slukhol fins.

Flora: Suboseaniske arter: *Narthecium*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus articulatus*. Ellers nevnes: *Bartsia*, *Scheuchzeria*, *Sphagnum lindbergii*, *S. riparium*. De tre sistnevnte arter er svært vanlige i mykmattesamfunn.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, og det fins små flekker med intermedialmyr. De minerotrofe myrene veksler mellom fastmatte og mykmatte, og dessuten er store areal krattbevokst (bjørk og vier). De ombrotrofe partiene har mest tuevegetasjon (*Pleurozium schreberi* og *Sphagnum fuscum* er vanligst) og fastmatte (*Scirpus caespitosus* - *Sphagnum tenellum*-samfunn).

Inngrep: Tekniske inngrep er ikke registrert. Gjengroing av de minerotrofe myrene skyldes nok opphør av slått og/eller beite.

Diverse: Lokalitet 81 og 82 er begge små og ligger ved Valldøla som er et varig vernet vassdrag. De to lokalitetene representerer to forskjellige typer (førstnevnte er et bakkemyrkompleks). Likevel har lokalitet 82 prioritet i vernesammenheng framfor lokalitet 81.

STRANDA KOMMUNE

Lokalitet 85, Gråsteinmyra, er den einaste registrerte myrlokaliteten med høg verneverdi i kommunen. Kombinasjonen av mjukmattesamfunna på dei blautaste partia av Liamyra og bakkemyrane i lia i sør gjer denne lokaliteten verdfull. Lokaliteten var blant dei områda som i starten på verneplanarbeidet var vurdert som aktuell til freding etter naturvernlova. Det er derfor viktig at kommunen sikrar dette myrlandskapet gjennom den kommunale planlegginga. Lokaliteten ligg og sentralt i natur- og friluftsområdet "Str 8: Kjellstaddalen - Røyhusdalen" som er nærare skildra i Fylkesmannen sin registrering av friluftsliv og naturvern i 1976. Av meir spesiell interesse kan det vere at myrane er hekkeområde for m.a. blåstrupe.

Lokalitet 85. Stranda. Gråsteinmyra

Kbl. M711: 1219 11

UTM: LP 81,79

H o.h.: 400 m

Flybilde: 3015 E18-19

Areal: 500 daa

Oppsøkt: 22.8.80 A.M.

Verneverdi: 2

Figur:

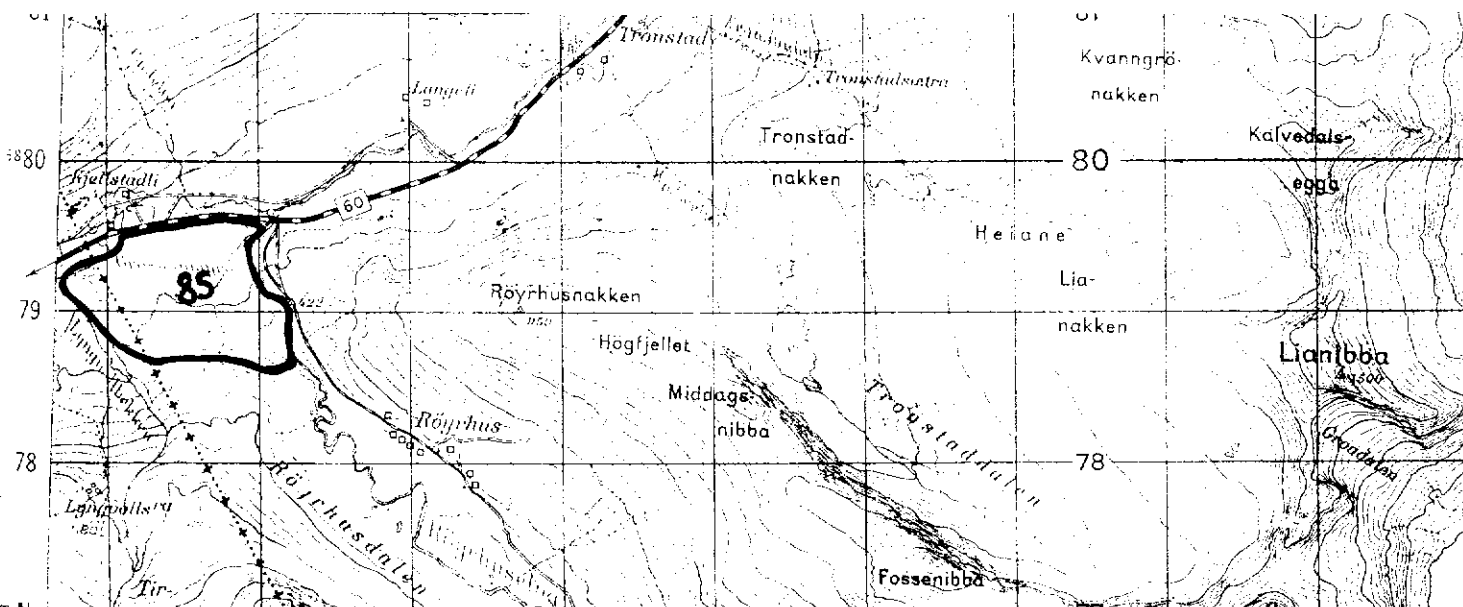
Myrtype: Bakkemyr (med helling til over 15^g) og flatmyr dominerer. Dessuten fins svakt utvikla kanthøgmyr og parti med øyblandingsmyr (ombrotrofe tuer i veksling med matte).

Flora: *Erica tetralix* (ikke vanlig), *Carex tumidicarpa*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer og størst areal har fastmatte. På flatene like S for vegen har store areal mykmatte. Lågproduktive, stagnerende matte-samfunn (med mye *Sphagnum compactum*) dominerer, men det fins også ekspansive mykmatter med *Scheuchzeria-Sphagnum magellanicum*-samfunn. *Narthecium* dominerer ofte bakkemyrene. Tuevegetasjon har mest *Racomitrium lanuginosum* i bunnen. Ofte er det glidende overgang mot fuktheisamfunn.

Inngrep: Ikke registrert tekniske inngrep utenom området ved bilvegen.

Diverse: Bare deler av et stort myrlandskap er oppsøkt. Lokaliteten har store mykmattesamfunn, og dette er ikke vanlig i denne del av landet. Plantelivet er trivielt. Lokaliteten er en god del forskjellig fra lokalitet 86 og lokalitet Sogn og Fjordane nr. 51 som begge ligger i nærheten. Som eksempel på et stort myrlandskap med flatmyr og bakkemyr er lokaliteten aktuell i reservat-sammenheng.

STORDAL KOMMUNE

I kommunen er det to myrområde med høg verneverdi. Det eine, Seljebotsmyra, er foreslått verna i myrreservatplanen. Seljebotnområdet er vurdert litt lågare, og inneheld dei samme myrtypene som Seljebotsmyra. Men dette området inneheld mange andre viktige landskapselement og må reknast som eit uvanleg vakkert og verdfullt naturområde. Det at Stordalselva no er verna auker interessa for og å verne landområda omkring. Området bør derfor sikrast til naturvernforemål i generalplanen.

Lokalitet 83. ~~Brokog.~~ ^{Stordal} Seljebotn

Kbl. M711: 1319 IV
Flybilde: 1700 E45-46
Verneverdi: 2

UTM: MQ 08-10,16-17
Areal: 600 daa
Figur:

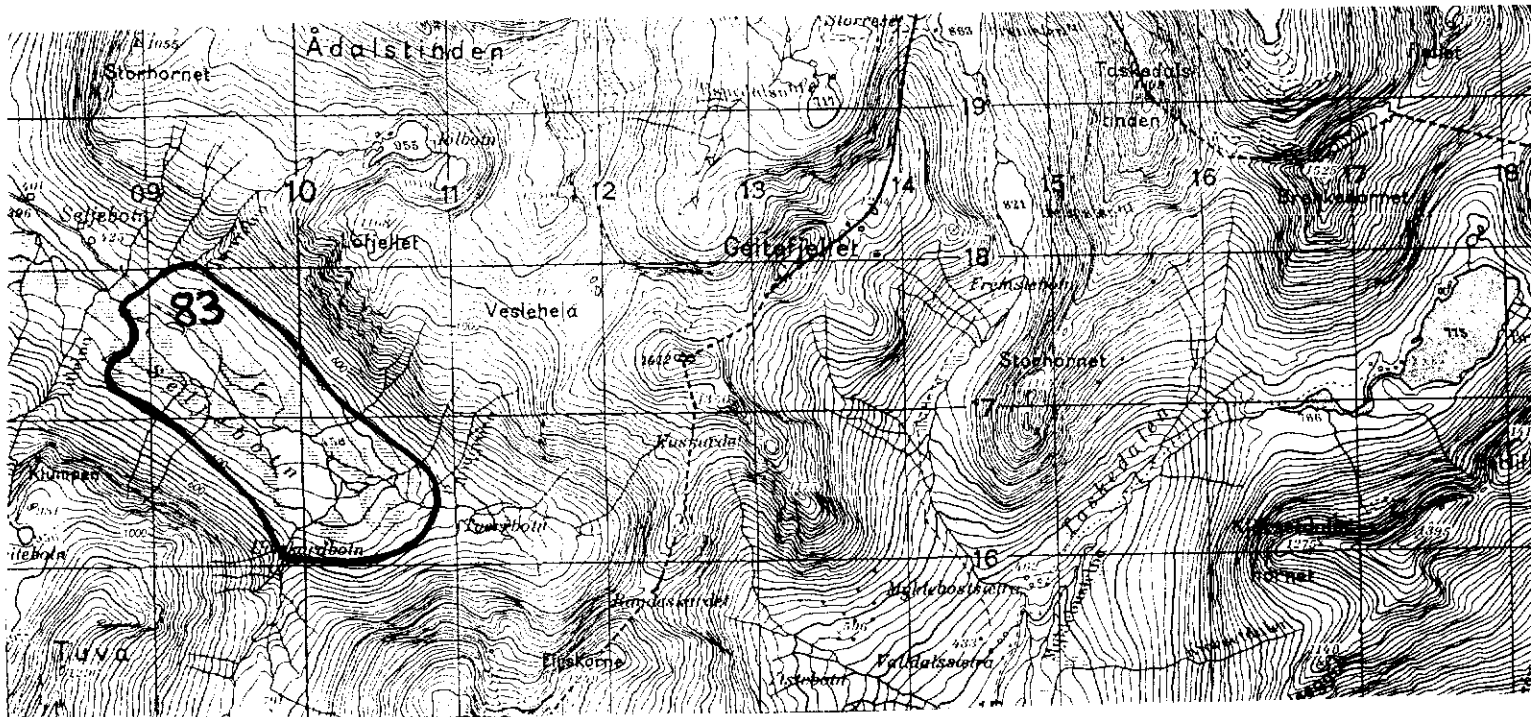
H o.h.: 400-460 m
Oppsøkt: 21.8.80 A.M.

Myrtype: Brei dal som er dominert av myr i bunnen og et stykke oppover liene. Bakkemyr (med helling opptil 20°) dominerer, og flatmyr er vanlig. Små parti har øyblandsmyr og kanthøgmyr. Noe erosjon. Slukhol og svake kilder fins.

Flora: *Erica tetralix*, *Bartsia*, *Dryopteris oreopteris*, *Saxifraga stellaris* og *Carex tumidicarpa* er blant de interessante artene i et område med triviell flora.

Vegetasjon: Fattige bakkemyrsamfunn dominerer, med triviell vegetasjon der *Narthecium* er vanlig. Ombrotrof vegetasjon bare som tue, og to ulike typer opptrer. Markerte tuer er dominert av *Racomitrium lanuginosum*, mens *Sphagnum fuscum* er vanlig. Kanthøgmyrene har jevnt tuenivå der det veksler mellom dominans i bunnsjiktet mellom mange arter, bl.a. *Pleurozium schreberi*, *Sphagnum nemoreum*, *S. fuscum*.

Inngrep: I følge grunneier (Karl Langhaug) sluttet markaslåtten i området ved århundreskiftet, og siden er området nyttet som beiteland. Det er plantet gran på fastmark flere steder.

VESTNES KOMMUNE

I Vestnes kommune er to lokalitetar foreslått verna i myrreservatplanen, Ørskogfjellet og Svartelva i Fiksdal. Djupmyra mellom Søråsvatnet og Flatevågen har og høg verneverdi, men er noko lita til å vernast etter naturvernlova. Lokaliteten er det siste intakte myrområdet mellom Flatevågen og Tomrefjorden, og er slik viktig å sikre som eit døme på myrtypene som ein gang var vanlege her. Lokaliteten bør disponerast til naturvernføremål gjennom den kommunale arealplanlegginga. I Skorgedalen ligg det fleire mindre myrområde på begge sider av elva. Her finn ein innslag av rikmyr og interessante planteartar som dels er av regional verneverdi. Områda langs elva, og den lille men spesielle bakkemyra nord for vegen (lok. 105), bør derfor haldast fri for inngrep så langt det er råd.

Lokalitet 93. Vestnes. Djupmyra

Kbl. M711: 1220 II
Flybilde: 1555 C17-18
Verneverdi: 2

UTM: LQ 97-98,45
Areal: 150 daa
Figur:

H o.h.: 45 m
Oppsøkt: 25.8.80 A.M.

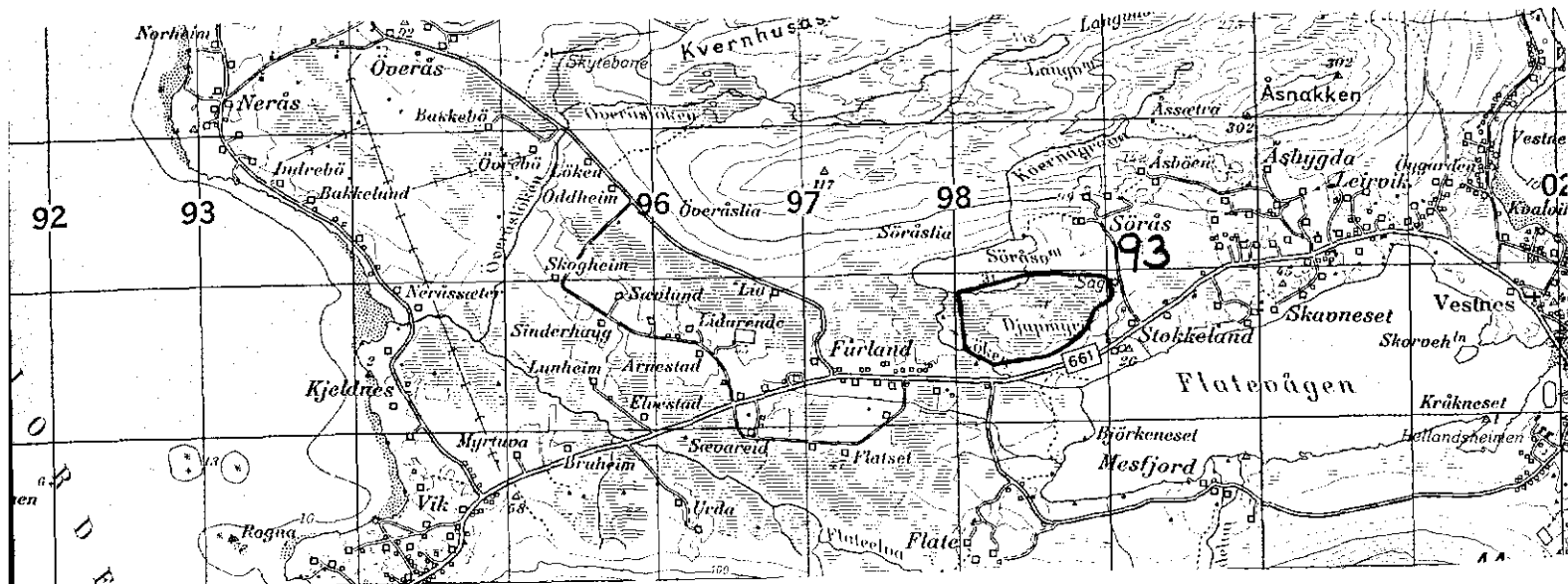
Myrtype: Hovedmyra er ei langstrakt ombrotrof elementsamling med svak hvelving som klassifiseres som høgmyr (alternativt planmyr). Lagg mot fastmark, men uten tydelig kantskog. Markerte strukturer og n^o erosjon. Ellers fins planmyr, flatmyr og svakt hellende tuebakkemyr (til 9° helling).

Flora: *Betula nana*, *Erica tetralix*, *Pinguicula vulgaris* (ombrotroft), *Juncus conglomeratus*, *Hypnum cupressiforme*, *Sphagnum lindbergii*, *S. quinquefarium* (i samfunn på overgang mot fuktskog).

Vegetasjon: Ombrotrof vegetasjon dominerer, og tuevegetasjon utgjør det aller meste. *Racomitrium lanuginosum* dominerer, men også *Sphagnum imbricatum* og *S. fuscum* er vanlige. *Narthecium* og *Rhynchospora alba* er vanlige i høljer der løsbunn (erosjon) er vanligst. Fattigmyrene har trivielle samfunn, bl.a. *Myrica-Molinia*-samfunn i kantene. Ei lita ombrotrof myr N for hovedmyra (som synes stagnerende) har ekspansive samfunn dominert av *Sphagnum magellanicum* og *S. papillosum*. Søråsvatnet har brei sone med vannvegetasjon der bl. *Scirpus lacustris* inngår.

Inngrep: Myrene lenger vest er grøfta. Det er tatt torv i kantene av Djupmyra, og det går ei kraftlinje langs denne myra.

Diverse: Denne lokalitet inneholder siste rest av intakt myr som er aktuell i vernesammenheng av et tidligere stort myrareal mellom Vestnes og Tomrefjorden.

Lokalitet 114. Vestnes, N for Ellingsgardsætra

Kbl. M711: 1220 II UTM: LQ 95,36,95-96,37 H o.h.: 200-280 m

Flybilde: 1700 A16-17 Areal: 100 daa Oppsøkt: 20.7.85. O.A.B. & S.S.

Verneverdi: 2-3

Myrtype: Lengst S finnes bare små bakkemyrer vekslende med bjørkeskog av blåbær og småbregnetypen. Disse er dels av fattig dels av intermediær karakter. I sig finnes noen steder rikmyr. Området er svært oppsplitta. Lenger N henger myrene mere sammen, men her er det gjennomgående fattigere. Her finnes et parti øyblandingsmyr med ombrotrofe tuer og fattige fastmatter.

Flora: Suboseaniske arter: *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvatica* og *Polygala serpyllifolia*.

Rikmyrarter: *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata*, *Eriophorum latifolium*, *Campyllum stellatum* og *Anerua pinguis*.

Vegetasjon: Fattige fastmatter er dominert av *Scirpus caespitosus* og *Narthecium*. *Molinia*, *Potentilla erecta*, *Carex panicea* og *C. pauciflora* er vanlig. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum* og *S. rubellum*. Intermediært inngår *Euphrasia* sp., *Selaginella*, *Tofieldia pusilla*, *Succisa*, *Carex dioica*, *C. tumidicarpa* og *Sphagnum subnitens*. I tuevegetasjon dominerer *Calluna*, mens *Empetrum hermaphroditum*, *Rubus chamaemorus*, *Cladonia arbuscula* coll. og *Pleurozium* er vanlig.

Diverse: Det er noen flekker med rikmyr i området, men myrarealet er delvis oppsplitta. Bare i N er lokaliteten mer sammenhengende. Det beste er derfor å sikre rikmyr innenfor lokalitet 40 (Ørskogfjellet).

105. Vestnes. Skorgedalen, V for Ellingsgarden

Kbl. M711: 1220 II UTM: LQ 96,98 H o.h.: 190 m o.h.

Flybilde: 1700 A16-17 Areal: 5-10 da Oppsøkt: 16.7.85 O.A.B. & S.S.

Verneverdi: 3

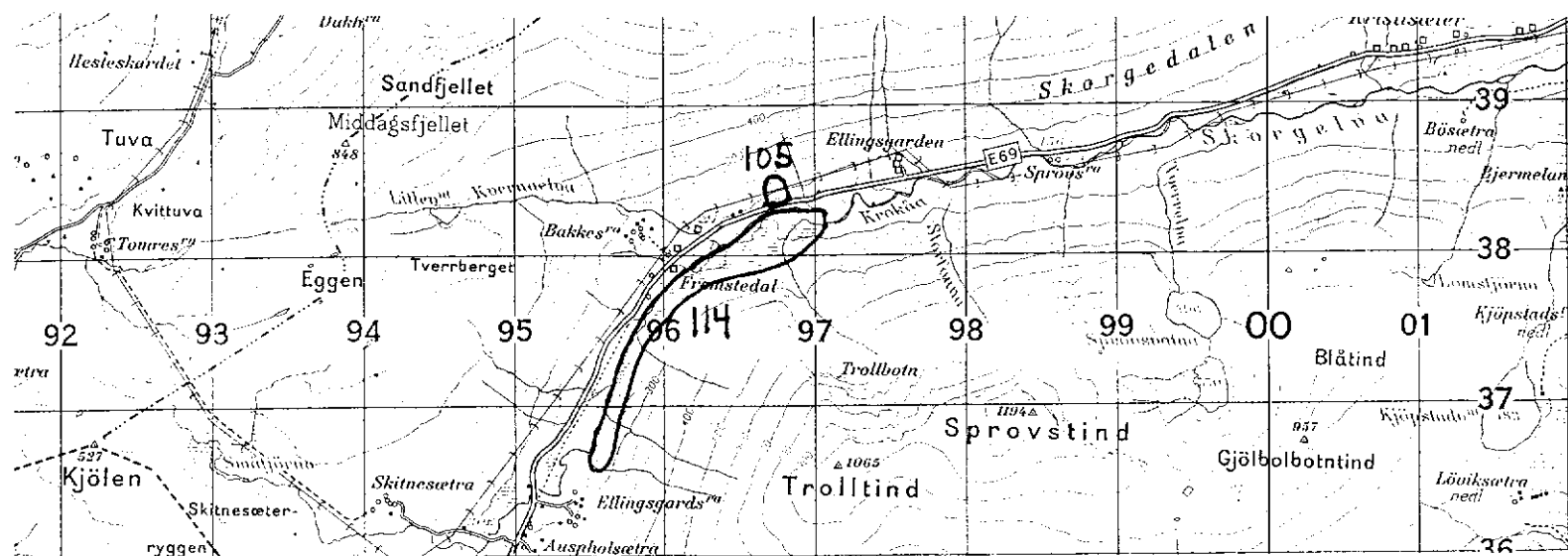
Myrtype: Dette er ei lita bakkemyr som består av ei elementsamling. I øvre kant er det gradvis overgang mot fukteng.

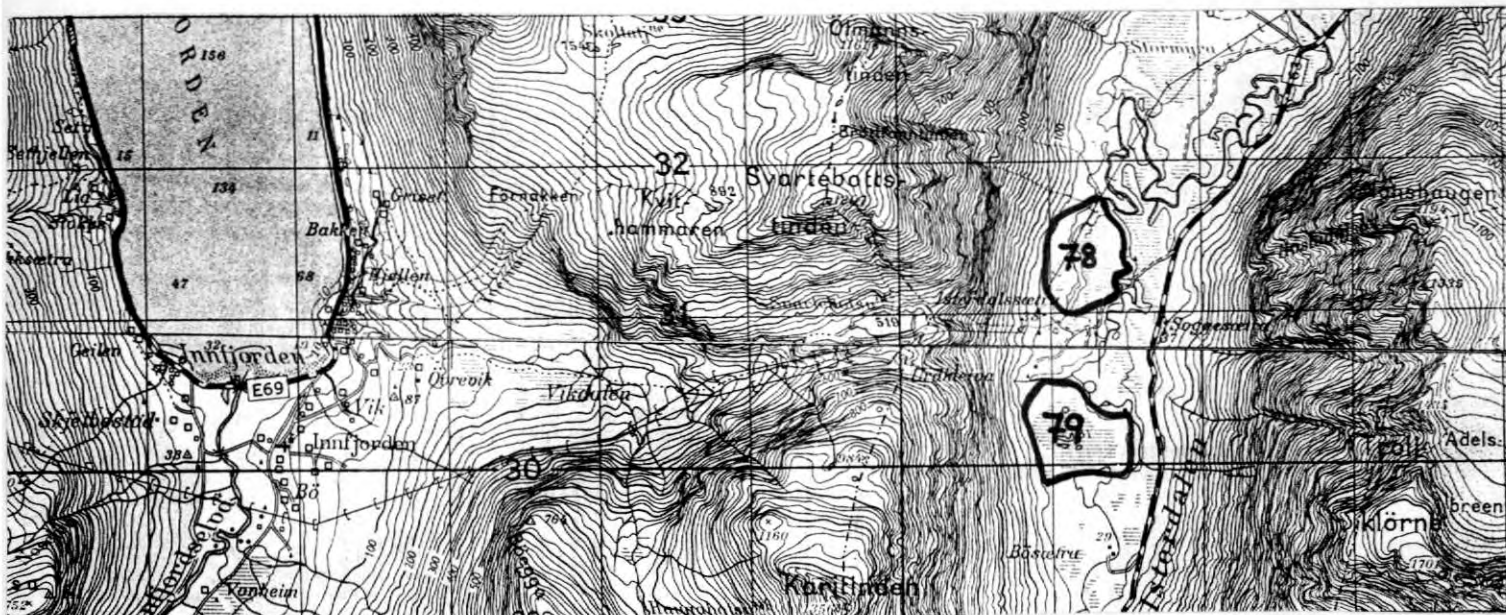
Flora: En del suboseaniske arter finnes bl.a. *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Polygala serpyllifolia* og *Carex tumidicarpa*. Noen rikmyrindikatorer kan også nevnes: *Bartsia*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata* og *Eriophorum latifolium*. *Arnica montana* er funnet i fukteng.

Vegetasjon: Intermediær fastmattevegetasjon dominerer med bl.a. innslag av *Selaginella*, *Parnassia* og *Succisa*. *Sphagnum papillosum* og *S. subnitens* er vanligst i bunnsjiktet. *S. warnstorffii* finnes. Små mjukmattefragmenter med *Carex rostrata*, *Menyanthes* og *Juncus bulbosus* finnes. Rik fastmattevegetasjon finnes i sigene. *Vaccinium uliginosum* og *Betula pubescens* finnes i kanten.

Inngrep: Riksvegen ligger i S-kant av myra.

Diverse: Myra er svært lita og er derfor ikke så godt egnet i reservatsammenheng. Tilsvarende typer finnes på S-sida av Krokåa mellom Fremstedal og fjellstua på Ørskogfjellet.

NESSET KOMMUNE

Myrane vest for Vettavatna er foreslått freda i myrreservatplanen. I kommunen er det og to andre verneverdige myrområde. Bersåsmyra har regional verneverdi og bør få høg prioritet i det kommunale planarbeidet. Det er i så fall viktig å avgrense myrområdet mot området for skogplantingsforsøk. Eit naturvernområde kan kanskje sameinast med ein plan for utnytting av Bersåshaugane til friluftsføremå. Myrområdet vest for Fosterlågen er alt noko påverka av grøfting til skogplanting. Som myrområde har det lokal verneverdi, men som ein del av det store myrkomplekset som fortset aust for Fosterlågen har det og stor verdi for fuglelivet. Innafor lokalitet 14 hekker m.a. kvinand, gluttsnipe og grønnstilk. Totalt sett er derfor også denne lokaliteten så verdfull at så store delar som råd bør vernast mot vidare grøfting.

Lokalitet 14. Neset. V for Fosterlågen, S for Storelva

Kbl. M711: 1320 I

UTM: MQ 40-41,66-67

H o.h.: 100 m

Flybilde: 1870 D25-27

Areal: 400 daa

Oppsøkt: 22.8.74 A.M.

Verneverdi: 3

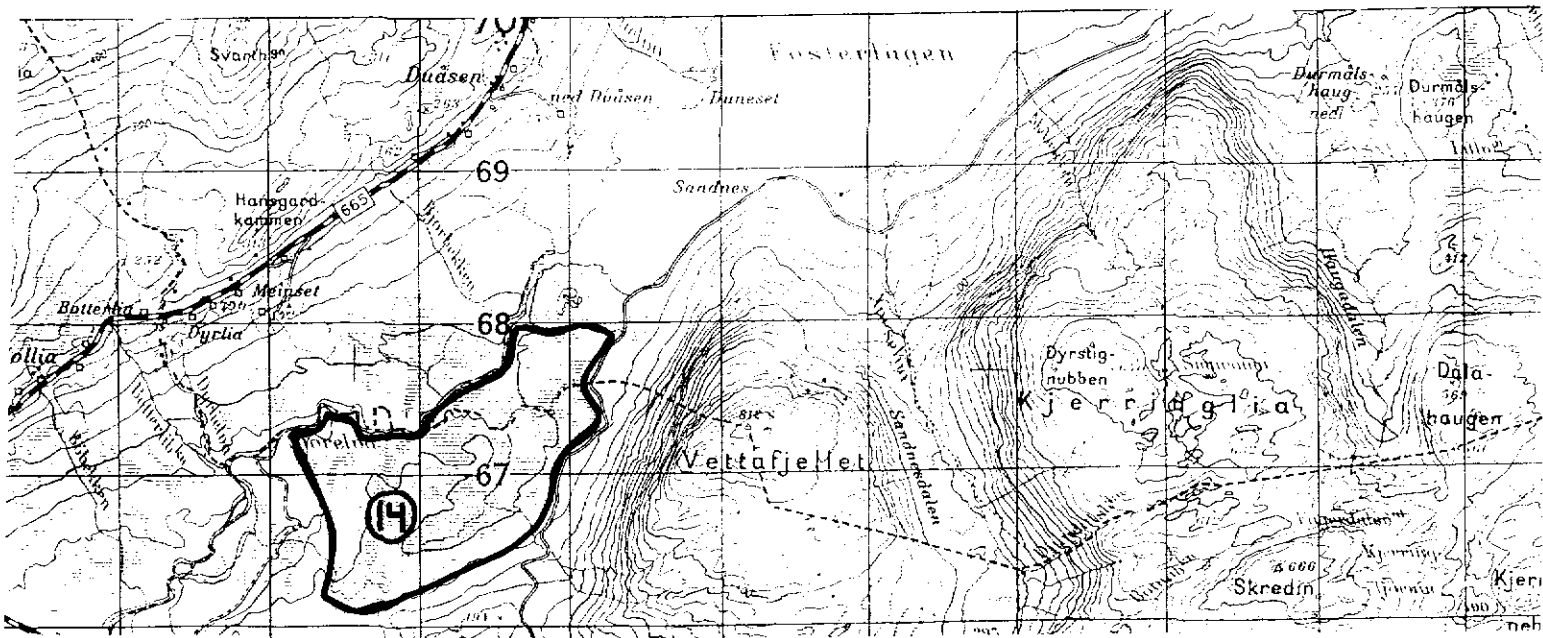
Figur:

Myrtype: Flatmyr og ulike utforminger av planmyr dominerer. Store myrparti har erosjon der det veksler mellom tue og løsbunn. Dels fins også planmyr med mye mattevegetasjon. Bakkemyr fins i kantene.

Flora: Suboseaniske arter som *Erica tetralix*, *Myrica* og *Narthecium* dominerer. I mykmatter står *Lycopodium inundatum*, *Juncus stygius*, *Rhynchospora alba*, *R. fusca* i de samme samfunn.

Vegetasjon: Ombrotrof og fattig vegetasjon dominerer. Intermediære mykmatter inngår.

Inngrep: Grøfting påvirker store deler av lokaliteten, og dette reduserer sterkt verneverdien. Bare deler av det store myrområdet er oppsøkt.

Lokalitet 95. Nesset. Bersåsmyra og myrer i S

Kbl. M711: 1320 I

Flybilde: 1870 D30-31

Verneverdi: 2

UTM: MQ 54-55,64-65

Areal: 500 daa

Figur:

H o.h.: 140 m

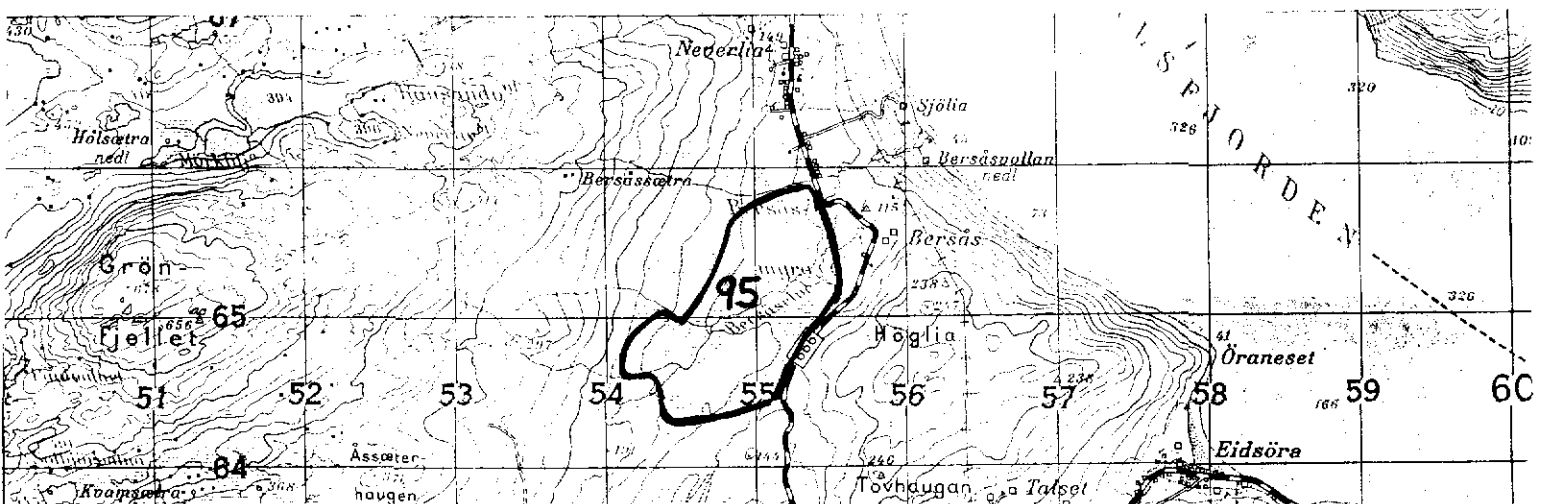
Oppsøkt: 25.8.80 A.M.

Myrtype: Flere myrkompleks med mange myrelementsamlinger. Flatmyr og bakke-
myr (opptil 8g helling) veksler med ombrotrofe parti. Det fins ikke store
ombrotrofe elementsamlinger, og ofte veksler ombrotrofe tueparti med svakt
minerotrof myr. Myrtypene er oftest ikke klart utformet, men de ombrotrofe
partiene klassifiseres som planmyr og kanthøgmyr.

Flora: Suboseaniske arter er dels dominerende. Ellers har myra triviell
flora der *Sphagnum imbricatum* og *Rhynchospora alba* er vanlige arter.

Vegetasjon: De ombrotrofe partiene domineres av tuevegetasjon der *Racomitrium
lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* er vanligst i bunnen. Erosjon med løsbunn
fins spredt, men dekker sjelden mere enn 10%. Fattigmyrsamfunn dominerer, og
Myrica preger store areal. Rikere bakkemyr med *Eriophorum latifolium* og
brunmoser inngår. Overgangstyper mellom skogsmyr og fuktskog er vanlig.

Diverse: Myrene innen denne lokaliteten er avgrenset av bilveger. Bersås-
myra og den største myra ca. 1 km lenger mot SSV har omtrent lik verneverdi.
Det kan være aktuelt å verne en del av området.

FRÆNA KOMMUNE

I Fræna kommune finst eit mangfald av fine og viktige naturområde. Det gjeld også for myr. To lokalitetar er foreslått verna etter naturvernlova, Gule-/Stavikmyrane og Fræneidet. I tillegg er tre andre lokalitetar rekna å ha regional/lokal verneverdi. Den mest verdfulle er lok 5: Vest for Frelsvatnet. Ei smal stripe av denne myra ser ut til å bli sikra gjennom verneplanen for våtmark. Mest utifra myrfaglege interesser, men og utifra dei ornitologiske interessane, er det ønskeleg å innlemme ein større del av myra i naturreservatet. Vi vil derfor oppmode kommunen om å vurdere ei slik utviding gjennom generalplanarbeidet. Oppe på platået NV for Frelsvatnet ligg ein mindre lokalitet med terrengdekkjande myr. Dette er den nordlegaste lokaliteten i fylket med slik myr, og er av så stor naturfagleg interesse at den bør vernast gjennom den kommunale planleggingen. Også Bærmyrane aust for Skaret bør så langt råd sikrast i generalplanssamanheng. I tillegg til naturverninteresser har ein her og store friluftslivsinteresser.

Lokalitet 4. Fræna. Bærmyrane

Kbl. M711: 1320 IV
 Flybilde: 1870 D18,19
 Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 15-17,63-65
 Areal: 1 km

H o.h.: 215-290 m
 Oppsøkt: 23.6.75 A.M.

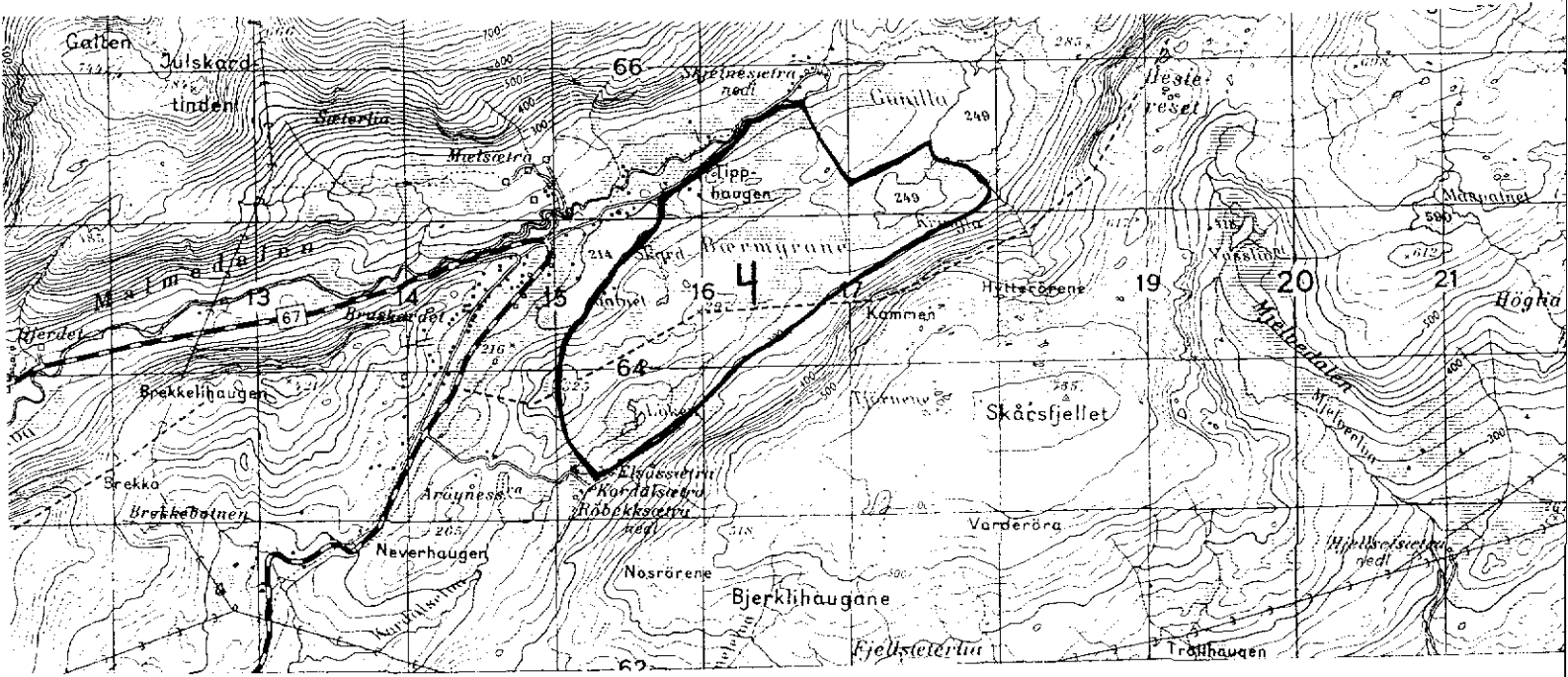
Myrtype: Stort myrlandskap med veksling mellom bakkemyr (til ca. 20^g helling) og flåtmyr. Mindre areal med øyblandingsmyr, terrengdekkende myr og planmyr inngår. Ofte overgangstyper mot fukthei og mot snøleie. Mye erosjon.

Flora: Trivielle suboseaniske arter er vanlige, men låglandsarter som *Myrica*, *Rhynchospora alba* og *Sphagnum imbricatum* mangler. *Lycopodium inundatum*, *Sphagnum molle* og *S. strictum* inngår. Det samme gjelder noen næringskrevende arter: *Bartsia*, *Corallorhiza*, *Crepis paludosa*, *Equisetum hyemale*, *Tofieldia pusilla*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Trivielle fastmattesamfunn av fattigmyr dominerer. Intermediære samfunn inngår flere steder, mens rikmyr såvidt er registrert. Tuevegetasjon fins vanlig på forhøyninger og i overgang med heivegetasjon.

Inngrep: Mange hytter ligger spredt i området. I N går bilveg, og flere steder er det grøfter. Området bærer tydelig spor av å være et mye benyttet tur-område.

Diverse: Myrene er trivielle, og typene bør heller vernes et sted der inngrepene er mindre.

Lokalitet 5. Fræna. Vest for Frelsvatnet

Kbl. M711: 1220 I
 Flybilde: 1870 B8-9
 Verneverdi: 2

UTM: MQ 07-08,77-78
 Areal: 500 daa
 Figur: .

H o.h.: 40 m
 Oppsøkt: 24.6.75 A.M.

Myrtype: Flere ombrotrofe myrelementsamlinger som er delt opp av dråg. De ombrotrofe partiene klassifiseres som atlantisk høgmyr og planmyr. Hvelvingen på de ombrotrofe partiene er svak. De ombrotrofe partiene har mye erosjon og omgis av flatmyr.

Flora: De trivielle suboseaniske artene er vanlige. Ellers inngår *Polygala serpyllifolia*, *Carex cf. aquatilis*, *C. dioica*, *C. pulicaris*, *C. tumidicarpa*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker mer enn 80 % av de ombrotrofe delene. *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* er vanligst i bunnen. *Myrica* og *Pinguicula vulgaris* fins ombrotroft. Ved elva er det fine samfunn av høgstarrsump.

Inngrep: Ny veg like S for myra og grøfter i østre og vestre del av myra reduserer verneverdien. Lokaliteten er likevel ikke helt uaktuell i verne-sammenheng.

Lokalitet 113. Fræna, NV for Raudtuva

Kbl. M711: 1220 I
 Flybilde: 1870 B8-9

UTM: MQ 04-05,79
 Areal: 150 daa

H o.h.: 220-320 m
 Oppsøkt: 21.7.85. O.A.B.
 & S.S.

Verneverdi: (2)-3

Myrtype: Det meste av myrlandskapet heller mot SV og er tuebakkemyr. Torva synes å være tynn de fleste steder. Terrengdekkende partier utgjør lite, men lengst i NV er det et parti med haugmyr. På toppen er det heivegetasjon, ofte med oppstikkende stein. Ned mot skogen i V er det partier med trekledt bakke-myrr.

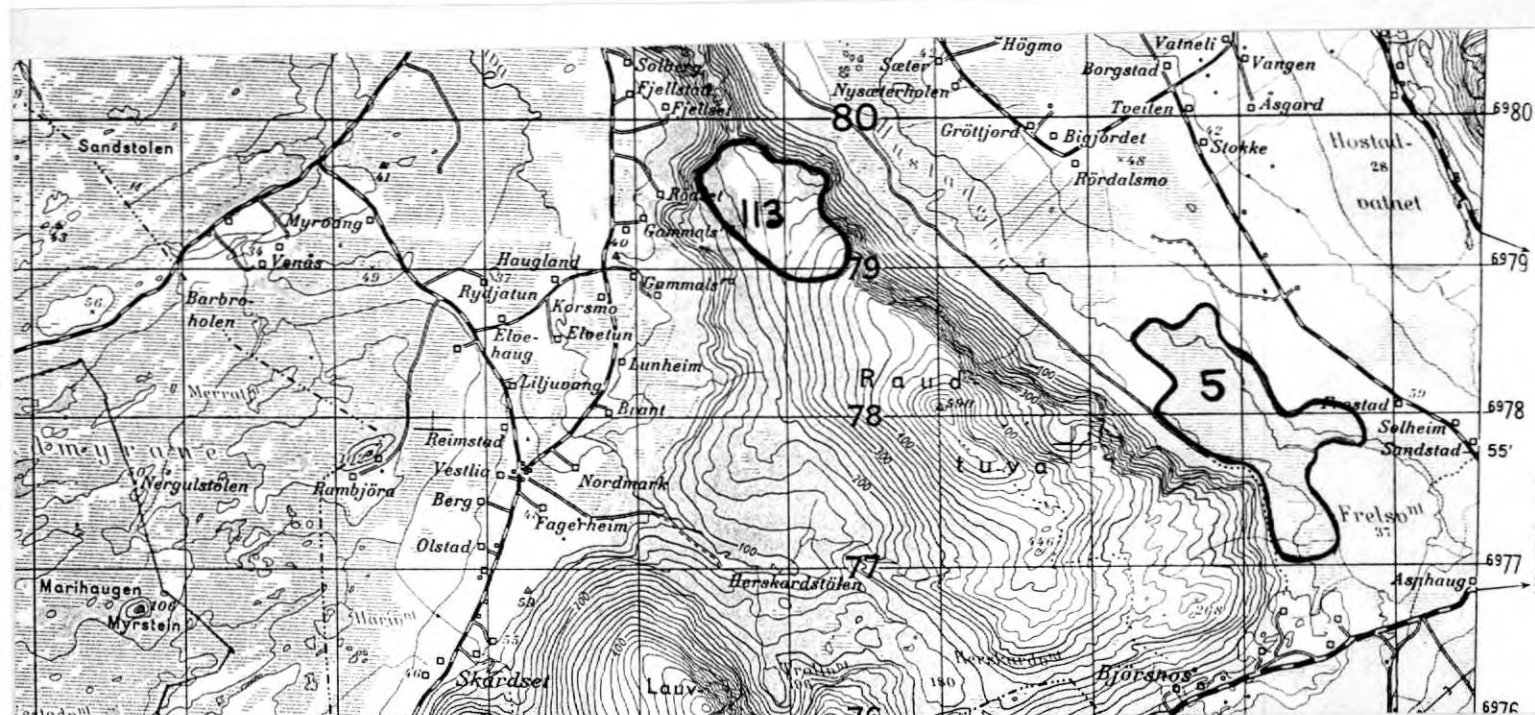
Flora: Kystarter: *Erica tetralix*, *Nartheicum*, *Juncus squarrosus* og *Sphagnum imbricatum*.

Vegetasjon: Fattig tuevegetasjon dominerer, men også ombrotrof finnes. *Calluna* dominerer, stedvis også *Scirpus cespitosus*. Feltsjiktet er tett. *Empetrum hermaphroditum*, *Rubus chamaemorus*, *Betula nana* og *Drosera rotundifolia* er vanlig. I kanten inngår *Vaccinium* spp. Bunnsjiktet er ofte dårlig utviklet, men *Racomitrium lanuginosum* og *Cladonia* spp. kan stedvis dominere. *Arctostaphylos alpina* og *Rhytidiadelphus loreus* inngår i tuene.

Fastmatte finnes bare som små fragmenter. Her dominerer *Scirpus cespitosus* sammen med *Sphagnum compactum* og *S. tenellum*.

Inngrep: Ingen synlige inngrep.

Diverse: Lokaliteten er også nevnt hos Moen (1984).

FREI KOMMUNE

I Frei kommune finst ingen myrområde som er aktuelle for freding etter naturvernlova. På Frei er det to mindre lokaliteter med regional-/lokal verneverdi. Disse ligg inneklemt mellom vegar og bustadhus, og er slik vanskelege å sikre påverka av inngrep. Kommunen bør likevel så langt råd ta omsyn til dei i generalplanarbeidet. Den bustadnære lokaliseringa auker verdien i pedagogisk samanheng, og slike myrområde er og viktige landskapselement.

Lokalitet 60. Frei. Myr Ø for Fiske

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 P9-10
Verneverdi: 3

UTM: MQ 38,89
Areal: 80 daa

H o.h.: 50 m
Oppsøkt: 4.7.80 A.M.

Myrtype: Myra ligg på forhøyning i terrenget, og synes å representere ei svak høgmyr. Sentralt er det veldig markerte, uregelmessige strukturer med høge tuer (90 %) med furu i veksling med erosjonsfurer. Svak kantskog.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige, bl.a. *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*. *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* er vanlige.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon dekker 90 %, har spredt småfuru og noen få små bjørker (1 m). *Calluna* dominerer. Dessuten inngår *Eriophorum vaginatum*, *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus*, *Andromeda*. I bunnen inngår *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum imbricatum*, *Cladina* spp., *Pleurozium schreberi*, *Hypnum cupressiforme*, *Hylocomium splendens*, *Sphagnum fuscum*, *S. nemoreum*. I lågt tuenivå inngår også *Narthecium*, *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix*, *Sphagnum rubellum*, *S. papillosum*, *S. magellanicum*.

Høljene har mest løsbunn, men noe mykmatte inngår med *Rhynchospora alba*, *Drosera anglica*, *Sphagnum tenellum*, *S. cuspidatum*, *S. compactum*. Kantskog med *Sphagnum angustifolium* fins.

Inngrep: Det ligger hus inntil myra, særlig nært i S. I V er det grøfta innover myra. I V går kraftlinje over myra, og i NØ fins gjerder.

Diverse: Denne høgmyrtypen, med svært markerte, uregelmessige strukturer med furu på tuene bør vernes i de ytre deler av fylket. Lokalitet 59,60 og 61 representerer samme type.

Lokalitet 61. Frei. SØ for Freiåsen

Kbl. M711: 1321 II
Flybilde: 1685 O7-8

UTM: MQ 38,90
Areal: 60 daa

H o.h.: 60 m
Oppsøkt: 4.7.80 T.Ø.O
& A.M.

Verneverdi: 2-3

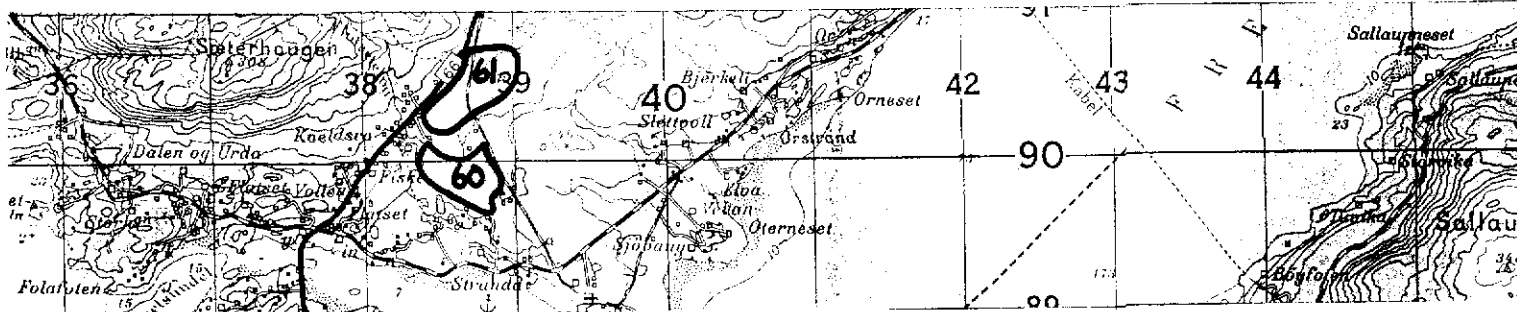
Myrtype: Svakt hvelva nedbørsmyr med svak kantskog. Uregelmessige strukturer, mye erosjon. Dype erosjonsfurer leder vannet mot kantene. Tuedominans, men høljer, (fastmatte-løsbunn) dekker også store areal.

Flora: *Rhynchospora alba* er vanlig, stedvis dominant. *Erica tetralix* og *Narthecium* er vanlige, stedvis dominante. *Betula nana* og *Sphagnum fuscum* fins. *Pinguicula vulgaris* står ombrotroft.

Vegetasjon: *Calluna* dominerer feltsjiktet på tuene. *Eriophorum vaginatum* nest vanligst. *Rubus chamaemorus* er svært vanlig. I bunnen dominerer *Racomitrium* og *Cladina* spp. *Sphagnum*-arter (*S. imbricatum* vanligst, men *S. rubellum* og *S. fuscum* er og vanlig) dekker også mye. Høljene er dominert av *Scirpus caespitosus*. Bunnen domineres av *Sphagnum tenellum*, men *S. compactum* og *S. cuspidatum* er vanlige arter. Furutrær/busker spredt over hele myra.

Inngrep: Uperørt område.

Diverse: Ei lita myr som kan stå som type for dette området (jfr. også lok. 59,60).

GJEMNES KOMMUNE

I Gjemnes kommune er det ikkje gjort framlegg om myrreservat, med unnatak av den nordlege fliken av Vettavatnområdet i Nesset kommune. Kommunen har likevel viktige myrområde å forvalte. I heile dalføret fra vestenden av Fosterlågen til Aspåsmyrane finst store myrkompleks med ein variert flora og fauna. Dei viktigaste fugleinteressane er sikra gjennom naturreservatet på Aspåsmyrane, men resten av myrlandskapet har og verdifulle kvalitetar som kommunen så langt råd bør sikre gjennom den kommunale planlegginga. På Fursetfjellet ligg og eit stort myrlandskap med høg verneverdi. Delar av dette området er registrert som naturvernområde og skytebane i Fursetfjellplanen, men også nord for dette området finst verneverdige myrar kommunen bør ta omsyn til.

Lokalitet 8. Gjemnes. Myrer ved Litlvatnet

Kbl. M711: 1320 I

UTM: MQ 46-47,70-71

H o.h.: 120-150 m

Flybilde: 1870 C26-27

Areal: 500 daa

Oppsøkt: 22.6.75 A.M.

Verneverdi: 2

Figur:

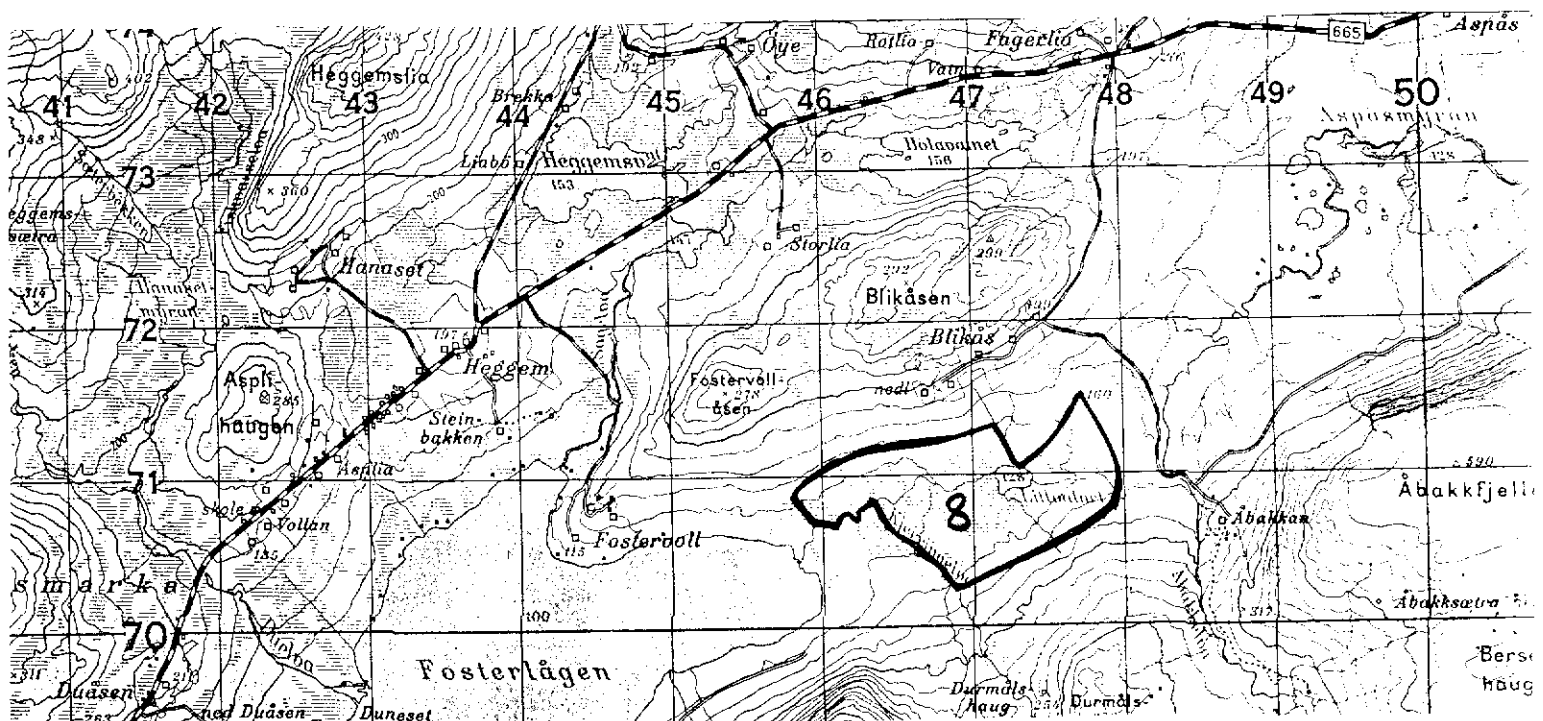
Myrtype: Flatmyr og planmyr på flat mark og bakkemyr i kantene. Ofte vanskelig å sette grense mellom ombrotrof og minerotrof myr og mellom myr og fuktskog. Noen av flatmyrpartiene har tendens til strengstrukturer.

Flora: Suboseaniske arter er vanlige. Av interessante arter: *Dactylorhiza incarnata*, *Polygala serpyllifolia*, *Tofieldia pusilla*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof vegetasjon dominerer med plantesamfunn som for lokalitet 7. Intermediær og rik vegetasjon inngår. De ombrotrofe partiene har nesten like store arealer hver av typene: tue, fastmatte, mykmatte, løsbunn.

Inngrep: Stor grøft ned i tjernet (Litlvatnet) fra N. Ellers ikke tekniske inngrep.

Diverse: Myrene er mindre variert enn innen lokalitet 7, men på grunn av at myrene ved Litlvatnet er mindre påvirket av tekniske inngrep, gis denne lokalitet høgere verneverdi.

Lokalitet 49. Gjemnes. Myrer ved Stangarvatnet

Kbl. M711: 1320 IV
Flybilde: 1870 D22-23
Verneverdi: 2

UTM: MQ 29-31,67-69
Areal: 300 daa
Figur:

H o.h.: 200-320 m
Oppsøkt: 2.7.80 A.M.

Myrtype: Et variert myrområde der bakkemyrene dominerer (helling til 15^g). Flåtmyr og strengmyr (ofte 1-2 m breie flarker, dels store flarkgjøler) dominerer ved vatnet. Små ombrotrofe element inngår langs kantene (bl.a. "kanthøgmyr").

Flora: Flere rikmyrarter inngår: *Bartsia alpina*, *Crepis paludosa*, *Dactylorhiza incarnata*, *Listera ovata*, *Platanthera bifolia*, *Saussurea alpina*, *Selaginella*, *Tofieldia*, *Triglochin palustre*, *Carex buxbaumii*, *C. dioica*, *C. flava*, *Campyllum stellatum*, *Drepanocladus badius*, *D. revolvens*, *Fissidens adianthoides*, *Scorpidium*, *Bryum pseudotriquetrum*, *Saccobasis polita*, *Lophozia borealis*, *Riccardia pinguis*. Vestlige arter: *Lycopodium inundatum* (stedvis svært vanlig), *Pedicularis sylvatica*, *Polygala serpyllifolia*, *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba* (stedvis dominant), *Sphagnum molle*. *Betula nana* fins. *Scheuchzeria* stedvis vanlig. *Sphagnum lindbergii* stedvis vanlig.

Vegetasjon: Fastmatter av fattigmyr dominerer, men store areal er av intermediær type, en del rikt i kantene av bakkemyrer. *Eriophorum latifolium* kjennetegner de intermediær/rike myrene. I bunnen er det her mest *Sphagnum subnitens*, *S. pulchrum*, men andre "rike" *Sphagnum* og brunmoser er og stedvis svært vanlige. Fattigmyrene er dominert av *Carex rostrata*, *Narthecium*, *Erica tetralix*, *Scirpus caespitosus*, *Myrica* i feltsjiktet, mens *Sphagnum papillosum*, *S. rubellum*, *S. pulchrum* og *S. magellanicum* er vanligst i bunnen. Store areal er og dominert av *Carex lasiocarpa*. "Kanthøgmyra" har mest fastmatte dominert av *Scirpus caespitosus* og *Narthecium*, med *Sphagnum tenellum* og *S. compactum* i bunnen. Ellers inngår ombrotrof tuevegetasjon vanlig, der bl.a. *Sphagnum fuscum*, og *Racomitrium lanuginosum* inngår.

Inngrep: Anlagt skytebane over myra ved vatnet. Ny skogsvei skjærer innover dalen ved bekken som går ned i Stangarvatnet.

TINGVOLL KOMMUNE

I kommunen er to myrlokaliteter foreslått verna. I tillegg finst to lokaliteter med regional og lokal verneverdi. Den mest verdfulle er ei stor nedbørsmyr sør for Myrvang i Kvisvika. Denne lokaliteten er noko påverka i kantane, men dei sentrale partia skal vere intakte. Den andre lokaliteten er eit myrområde nord for Bergemsvatnet som og er verdfullt som myrtypeområde. Begge desse lokalitetane bør sikrast gjennom den kommunale generalplanlegginga.

Lokalitet 36. Tingvoll. N for Bergemsvatnet

Kbl. M711: 1320 I
Flybilde: 1870 B24-25
Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 58,80
Areal:

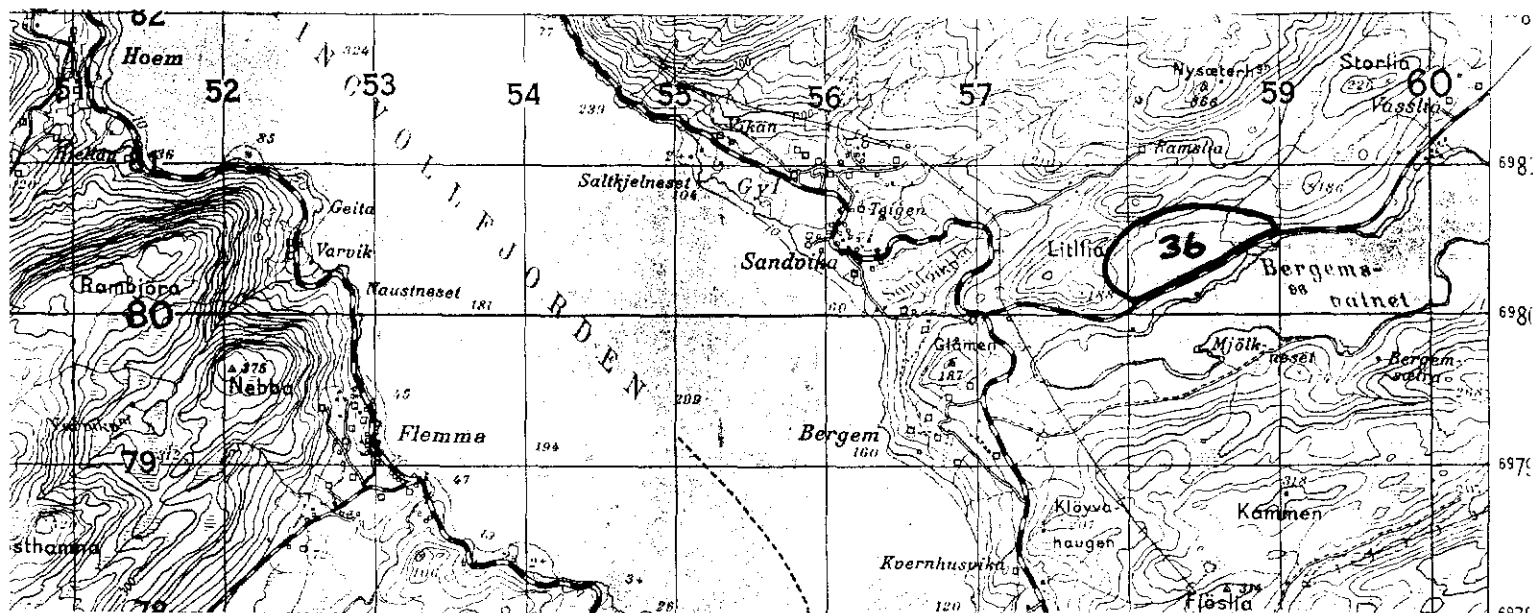
H o.h.: 100 m
Oppsøkt: 23.8.74 A.M.

Myrtype: Flatmyr og mange små parti med planmyr dominerer, og dessuten fins svakt hellende bakkemyr i kantene (opptil 5° helling).

Flora: *Betula nana*, *Erica tetralix*, *Myrica gale*, *Rhamnus frangula*, *Equisetum hyemale*, *Lycopodium inundatum*, *Carex tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus alpinus*, *J. articulatus*, *J. bulbosus*, *J. conglomeratus*, *Rhynchospora alba*, *Drepanocladus badius*, *Sphagnum molle*.

Vegetasjon: Fattig og ombrotrof vegetasjon dominerer, og dessuten fins intermediær vegetasjon og små flekker av rikmyr. *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum* dominerer tuene.

Inngrep: Bilveg i sørkant av myra, men den ligger lågere enn myrflata og påvirkningen er derfor liten.

SUNNDAL KOMMUNE

Den einaste registrerte verdfulle myrlokaliteten i kommunen er myrane i Grøvudalen. Dette området ligg i eit av dei områda Statens Naturvernråd har til vurdering i sin nasjonalparkutredning, og slik må ein rekne at Grøvudalen på eit eller anna vis vert sikra til natur- og friluftslivsføremål.

Lokalitet 104. Sunndal. Myrer i Grøvudalen

Kbl. M711: 1419 I

UTM: MQ 94-96,21-25

H o. h.: 830-900 m

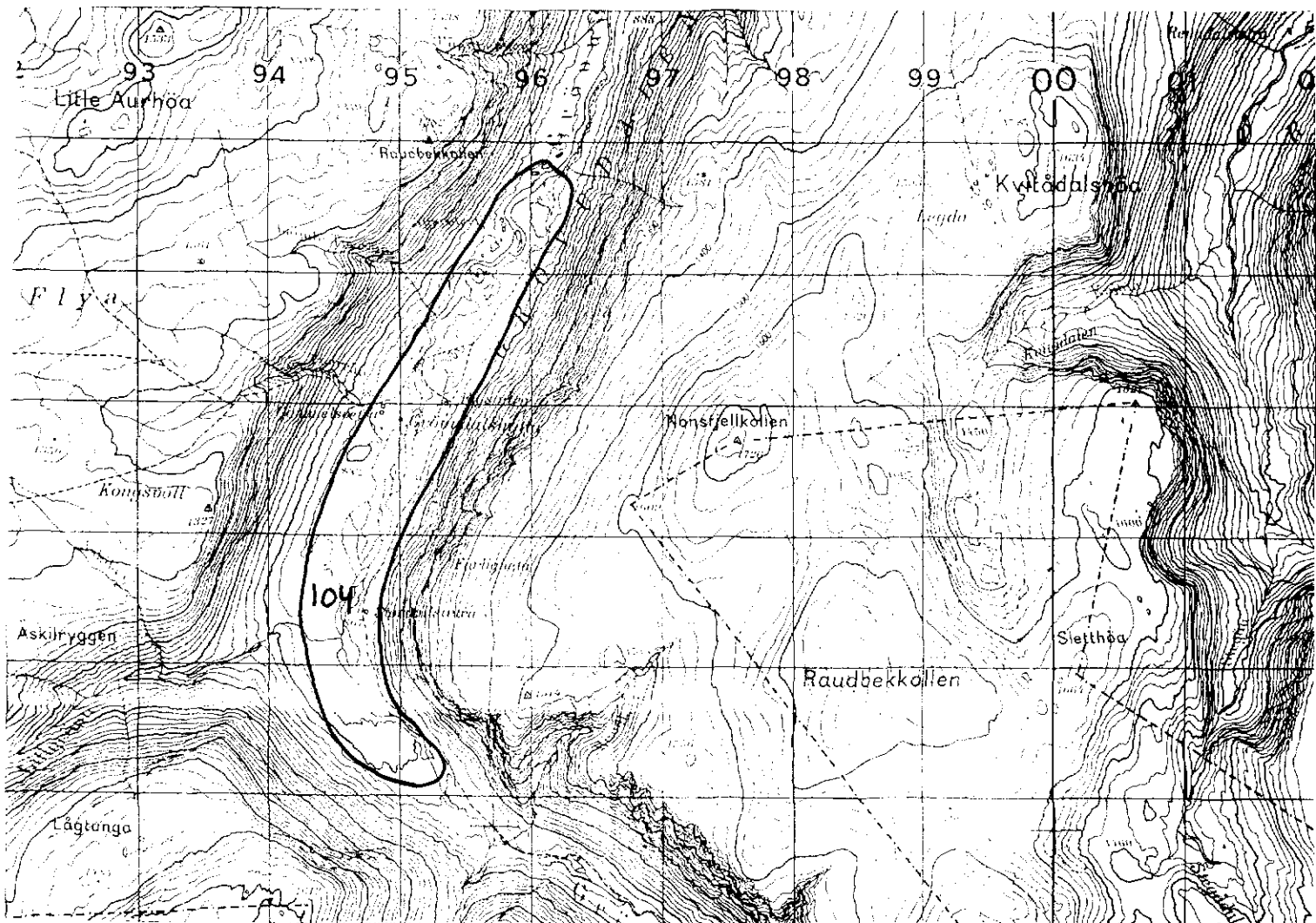
Flybilde: 1431 C5-6

Areal: 200 daa

Oppsøkt: 18.8.73 A.M.

Verneverdi: 1c(2)

Dalen ble oppsøkt av A. Moen i forbindelse med ekskursjon i Botanisk forening (Blyttia 32: 60, 1974). Dalen er godt botanisk undersøkt, jfr. oppsummering av Hagen (1976). Myrene er hovedsakelig knyttet til dalbunnen, og flatmyr dominerer. Svakt hellende bakkemyr med tynn torv fins. Ekstremrik vegetasjon er vanligst. Kjelder med rik vegetasjon er og vanlig. Av interessante arter fra rike myr- og kildesamfunn nevnes: *Salix myrsinities*, *Epilobium davuricum*, *Equisetum variegatum*, *Pedicularis oederi*, *Carex atrofusca*, *C. livida*, *C. microglochin*, *Juncus biglumis*, *J. castaneus*, *Kobresia simpliciuscula*. Grøvudalen har lite myr, men sammen med andre naturkvaliteter bør det være aktuelt å verne myrene. Lignende ekstremrike fjellmyrer i Møre og Romsdal fins nok bare i indre deler av Sunndal.

SURNADAL KOMMUNE

Surnadal kommune er den i fylket som har flest forslag til myrreservater innafor sine grenser. I tillegg er det fleire lokalitetar av lokal og regional interesse som bør sikrast til naturvernføreml. Naturen i Surnadal er rik på myr, og kommunen har slik eit særleg ansvar for å sikre eit representativt utvalg av dei myrtypane som finst. Innafor landskapsvernområdet som er foreslått for Trollheimen vil myrane i Romådalen bli sikra. Dei indre delane av Kvennbødalen ligg og innafor landskapsvernområdet, men dei finaste myrane her ligg i lia aust for Kvennbøsætra og like utafor Trollheimområdet. I samband med at Kvenndøla er verna mot kraftutbygging bør også dette bakkemyrområdet sikrast til naturvernføreml gjennom generalplanarbeidet. Nedover Søyadalføret ligg fleire fine myrområde. Lokalitet 26 vest for Kvennbøen var eit stort og fint utvikla myrkompleks, men verdien er i dag redusert som følge av dyrking og andre inngrep. Dersom eit delområde av ein viss storleik framleis er intakt etter kanaliseringa av elva, vil det vere av stor naturvitskapeleg verdi at kommunen sikrar denne til naturvernføreml. Like ved Hauafossen ligg ei nedbørsmyr av stor verdi. Denne lokaliteten var tenkt fremma i myrreservatplanen, men den siste dyrkinga inntil lokaliteten har gjort den uegna til vern etter naturvernlova. Sjølve høgmyrkomplekset er likevel intakt, og kommunen bør sikre denne myra til naturvernføreml i generalplanen. Det same gjeld for den siste verneverdige myrlokaliteten ved Søya, nr. 28 ved Søyset. Dette er ei fin flatmyr som med sin nære tilknytning til elva bør sikrast både av naturvitskapelege og av landskapsestetiske årsaker. I Nordmarka er det i myrreservatplanen gjort framlegg om freding av to lokalitetar. Ein tredje lokalitet med høg verneverdi her er Fagermyran. Lokaliteten har store innslag av rik vegetasjon og et rikt fugleliv med m.a. hekkande trane og svømmesnipe. Kommunen bør så langt råd holde dette området fritt for inngrep som bygging av vegar, hytter og skogreising med treslagskifte. I Langdalen finst myrområde av meir lokal verneverdi. Her er særleg innslaga av rik vegetasjon interessant.

Lokalitet 22. Surnadal. Myrer i Kvennbødalen

Kbl. M711: 1420 1 UTM: MQ 86-89,72-75 H o.h.: 250-400 m
 Flybilde: 1450 C7-8 Areal: 1 km² Oppsøkt: 25.7.75 A.M.
 Verneverdi: 2

Myrtype: Bakkemyrer dekker størst areal, og det er vanlig med bratte bakkemyrer (opptil 20°) med helling i flere retninger. I dalbunnen fins også flatmyr og små parti med planmyr og kanthøgmyr (nederst i dalen). Kilder er vanlige i liene.

Flora: Artsrik flora med bl.a. *Erica tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *Equisetum hyemale*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Pedicularis oederi* (i Ø-vendt, bratt bakkemyr Ø for Storfjellet) *P. sylvatica*, *Platanthera chlorantha* (fukteng), *Carex flava*, *C. tumidicarpa*, *Sphagnum strictum*.

Vegetasjon: Fattig vegetasjon dominerer, men det fins også store areal med rikmyr (særlig i NV). I dalbunnen og i liene fins variert og dels svært frodig og rik skogvegetasjon (høgstaudeskoger, bregneskoger, oreskoger). Ofte overgangstyper mellom fastmarksskog og myr. Vegetasjonen er kulturpåvirket av husdyrbeite, tidligere sæterbruk o.l.

Diverse: Sæterdal med traktorveg/markert sti innover dalen. Dalen har veksling mellom skog (bjørk, furu, or og rogn dekker mest) og myr. Den fineste enkeltmyra ligger Ø for Kvennbøsætra og omfatter ei stor, bratt bakkemyr med helling mot S og V. Det er knapt aktuelt å lage eget verneområde for myrene, men sammen med andre kvaliteter har området høg verdi. Vassdraget er varig vernet og de indre deler av dalen er inkludert i verneplanen for Trollheimen (Gjønnnes et al. 1980).

Lokalitet 26. Surnadal. Kvennbøen. Myrer S for Søya

Kbl. M711: 1420 IV

UTM: MQ 83-84,76

H o.h.: 50 m

Flybilde: 1870 B32-33

Areal: 200 daa

Oppsøkt: 30.7.69 A.M.

Verneverdi: 2-3(-5?)

Figur:

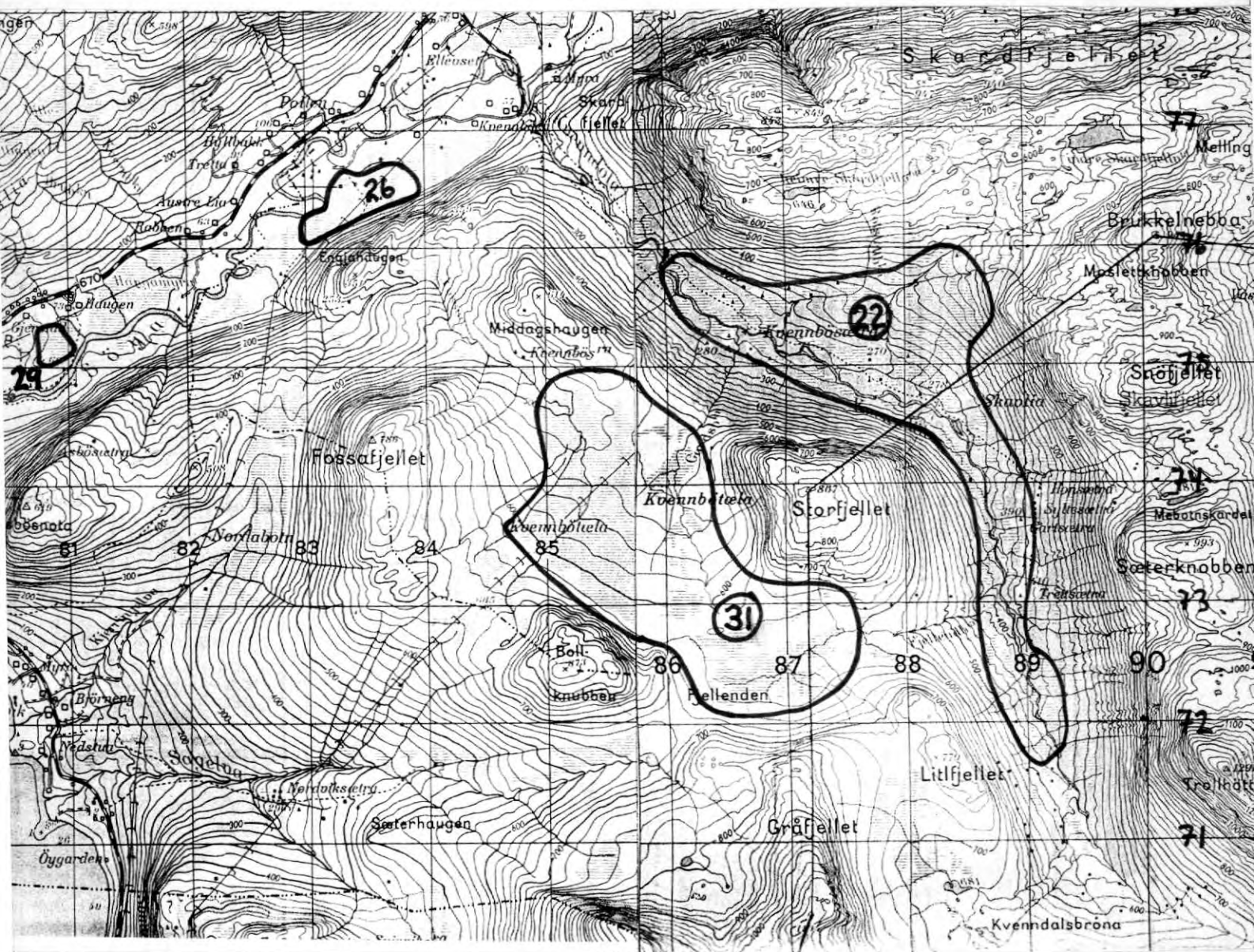
Myrtype: Flatmyr dominerer, men det fins og parti med planmyr. Dels fins overgangstyper og blanding mellom ombrotrofe og minerotrofe parti.

Flora: *Rhamnus frangula*, *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Parnassia*, *Carex capillaris*, *C. flava*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus articulatus*, *Rhynchospora alba*, *Scheuchzeria*, *Scirpus hudsonianus*, *S. quinqueflorus*, *Lophozia rutheana*.

Vegetasjon: Fattig mattevegetasjon dominerer men det fins også store areal med andre fattigmyrtyper og ombrotrof vegetasjon (mest tuevegetasjon). Intermediær og rik vegetasjon dekker små areal. *Racomitrium lanuginosum* dominerer i bunnen i tuene.

Inngrep: Det er utført omfattende grøfting, og i dag (1984) er muligens verneverdien helt ødelagt.

Diverse: De vestlige delene var intakt i 1969, og det er kanskje mulig å verne et område i denne del av lokaliteten (se ellers lok. 29).

Lokalitet 28. Surnadal. Søya, Ø for Søyset

Kbl. M711: 1420 IV
Flybilde: 1870 C36-37
A.M.

UTM: MQ 77-78,73
Areal: 50 daa

H o.h.: 20 m
Oppsøkt: 26.7.1975

Verneverdi: (2)-3

Figur:

Myrtype: Flatmyr som nok ligger i gammelt elveleie. I kanten i S er det flekker av myr med helling opptil 6°.

Flora: Stort sett triviell flora, men *Carex livida* og *Scheuchzeria* er av interesse. *Rhamnus frangula* inngår.

Vegetasjon: Fattig fastmatte dominerer, og *Myrica*, *Erica tetralix* og *Narthecium* er blant de dominerende artene. Mykmatte og løsbunnsamfunn av intermedier type fins og her inngår arter som *Carex livida*, *C. tumidicarpa*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus bulbosus*, *Rhynchospora alba* og *Scheuchzeria*. Tuevegetasjon er sjelden.

Inngrep: Myra er uten tekniske inngrep, og den har nok vært nyttet til slått og beite.

Diverse: Mange myrer i dette området er ødelagt av inngrep, og denne lokalitet kan være av interesse i vernesammenheng om en ser den i sammenheng med elva Søya som er varig vernet.

Lokalitet 29. Surnadal. Søya. Myr ved Gjerstad

Kbl. M711: 1420 IV
Flybilde: 1870 C37-38
Verneverdi: 2

UTM: MQ 80,75
Areal: 100 daa
Figur:

H o.h.: 60 m
Oppsøkt: 26.7.75 A.M.

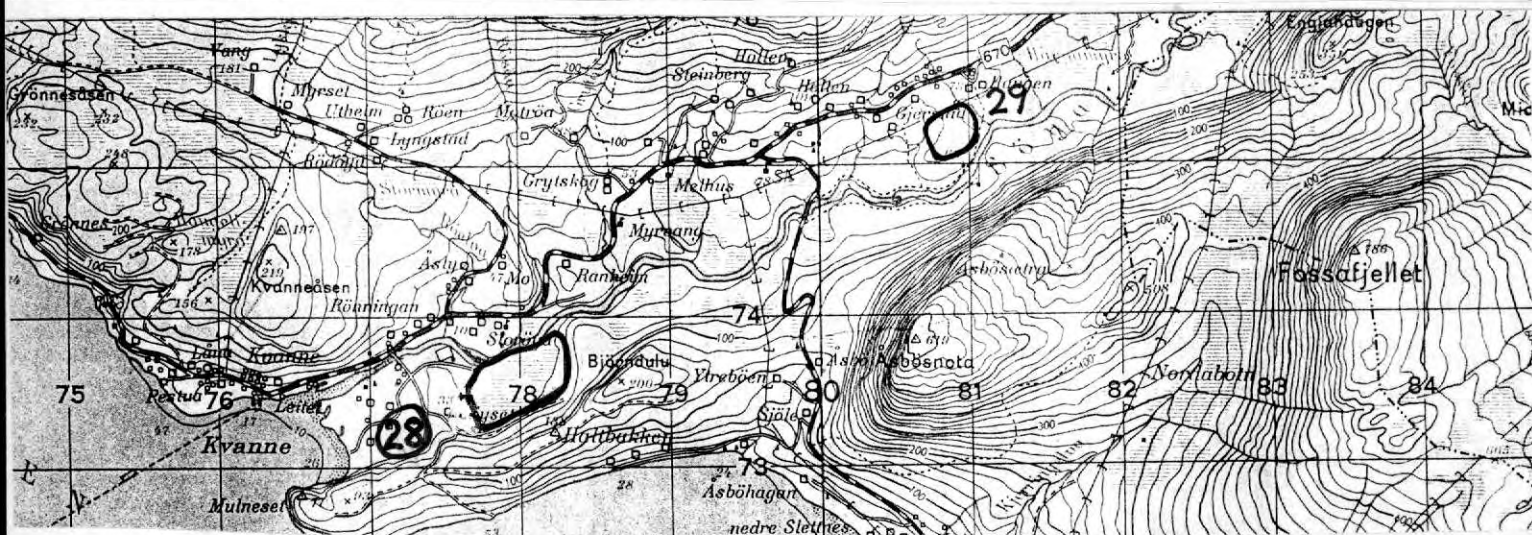
Myrtype: Ombrotroft myrkompleks som dekker en svak rygg på et platå. Flere parti med flatmyr i kantene. Det ombrotrofe partiet har strukturer med svak antydning til regelmessig fordeling mellom tueparti og hølje og det klassifiseres som eksentrisk høgmyr (alternativt planmyr).

Flora: I tillegg til artene i neste avsnitt nevnes følgende arter fra minerotrof vegetasjon: *Myrica gale*, *Rhamnus frangula*, *Carex dioica*, *Scheuchzeria*.

Vegetasjon: Det ombrotrofe partiet har omtrent like mye av tue, fastmatte og mykmatte mens løsbunn dekker mindre parti. I tuene dominerer *Racomitrium lanuginosum*, mens *Sphagnum imbricatum* og *S. fuscum* er vanlige. Fastmattene har mye *Narthecium*, mens *Rhynchospora alba* dominerer mykmattene. *Sphagnum papillosum*, *S. tenellum*, *S. compactum*, *S. magellanicum*, *S. rubellum*, *S. pulchrum* dominerer mattene.

Inngrep: Noen få grøfter i NØ som er uten betydning for hovedmyra. Lokaliteten ligger nært garder og riksveg, men disse forhold påvirker ikke myra direkte.

Diverse: I låglandet i Søyadalen og i flere nabodaler har det vært en god del myr (se f.eks. lok. 26, 27, 28, 30, 33). Spesiell interesse i vernesammenheng har de velutvikla ombrotrofe partiene, og etter foreliggende undersøkelser vurderes lokalitet 29 å være den mest aktuelle lokalitet i distriktet for å verne en viktig regional type av ombrotrof myr (ingen lokalitet er aktuell i Surnadalføret, Bøverdalen, Todalen). Alternativet ligger i lokalitet 26.

Lokalitet 31. Surnadal. Kvennbøtøla og Fjellenden

Kbl. M711: 1420 I, IV

UTM: MQ 85-87,72-74

H o.h.: 500-600 m

Flybilde: 1450 C6-7

Areal: 1 km²

Oppsøkt: 25.7.75 A.M.

Verneverdi: 2-3

Figur:

Myr i veksling med heivegetasjon, ofte tynn torv. Stein stikker ofte opp utover myrene. Flatmyr og bakkemyr dominerer, og det fins elementer av terrengdekkende myr, men dårlig utviklet. Erosjon er utbredt. Fattig vegetasjon dominerer, men rikere parti fins. Området er raskt befart men det er likevel klart at myrene dekker vesentlig mindre areal enn kartblad 1420 IV viser. Av plantegeografisk interesse nevnes forekomster av *Sphagnum strictum* og *Siphula ceratites*.

Lokalitet 32. Surnadal. Myrer i Romådalen

Kbl. M711: 1420 I

UTM: MQ 90-95,64-67

H o.h.: 400-600 m

Flybilde: 1450 D4-5

Areal: 1 km²Oppsøkt: 15.-16.7.74
A.M.

Verneverdi: 2

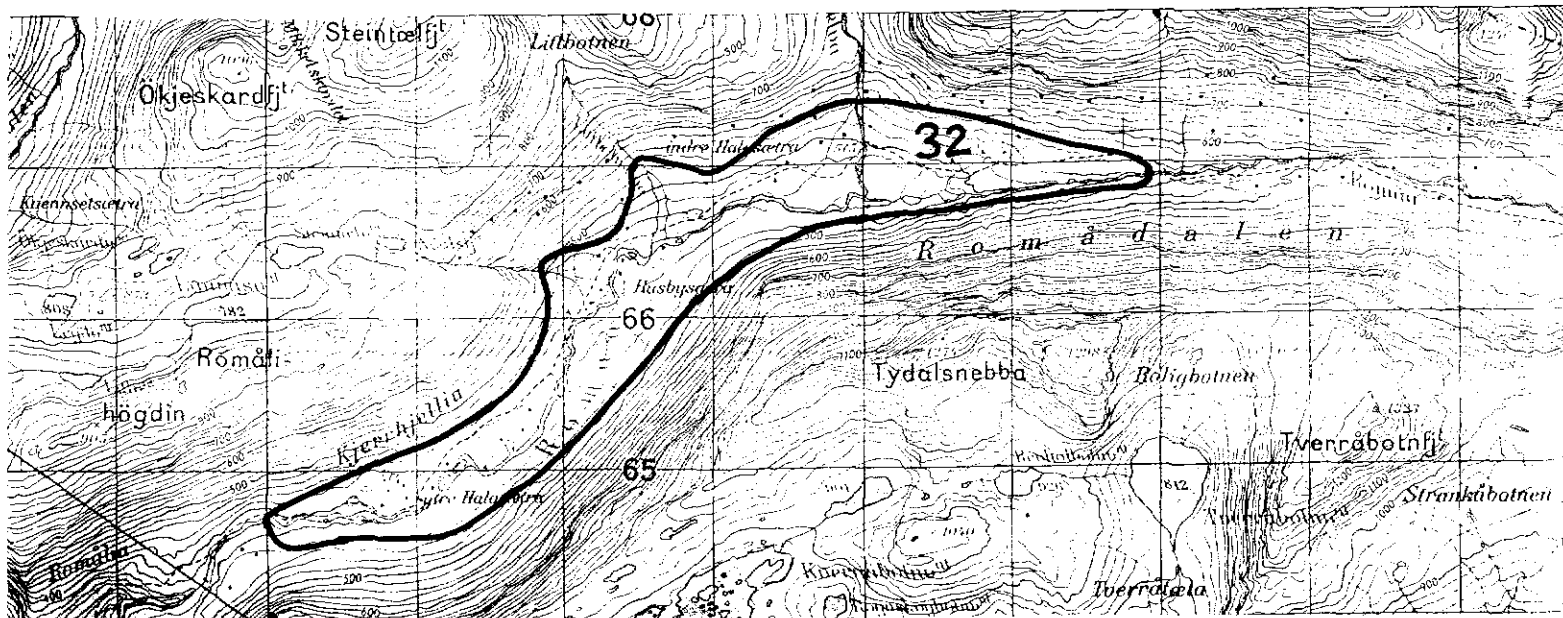
Myrtype: Bakkemyrer dominerer den myrrike dalen og myrer med helling til ca. 20° opptre. I dalbunnen fins flatmyr, og dessuten fins flekker med planmyr (tuedominert) og små flekker som klassifiseres som terrengdekkende.

Flora: *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Pedicularis sylvaica*, *Thalictrum alpinum*, *Carex flava*, *C. tumidicarpa*, *Juncus articulatus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Eriophorum latifolium*, *Sieglingia* (i V), *Sphagnum molle*, *S. strictum*, *Siphula*.

Vegetasjon: Fastmattefattigmyr dekker det aller meste, og dette er trivielle plantefunn. Mykmatte dekker små areal, mens løsbunn fins i flekker, bl.a. i små erosjonsfurer på bakkemyr. Rikere vegetasjon dekker små flekker.

Inngrep: Seterdal med en rekke seterhus som dels er restaurert til hytter.

Diverse: Vold (1981) beskriver flora og vegetasjon. M711-kartet viser alt for lite myr. Romådalen er en fin seterdal med verneverdi (jfr. Gjessing et al. 1983), men myrene er isolert sett trivielle og ensformige. Romådalen er inkludert i verneplanen for Trollheimen (jfr. Gjønnnes et al. 1983).

Lokalitet 46. Surnadal. Langdalen

Kbl. M711: 1421 II
 Flybilde: 1315 K5-6
 Verneverdi: (2)-3

UTM: NQ 97-99,89
 Areal: 300 daa
 Figur:

H o.h.: 380-420 m
 Oppsøkt: 16.8.79 A.M.

Myrtype: Lang, smal dal som ligger rett Ø-V, og med bakkemyrer (opptil 18⁹ helling) og flatmyr i veksling. På toppen av kjølene er det tendens til terrengdekkende myr. Kilder fins.

Flora: Artsrike myrer der suboseaniske arter og rikmyrarter er vanlig, bl.a. *Erioca tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *Listera ovata*, *Carex capillaris*, *Juncus squarrosus*, *Lophozia borealis*, *L. rutheana*. I skogliene inngår *Aconitum*, *Blechnum*, *Dryopteris oreopteris*, *Lactuca alpina* og *Milium effusum*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, og særlig nært toppen av liene. Her er det overgangstyper mot fukthei. Myrene har mye erosjon, og løsbunnpartier inngår i veksling med fastmatte. Rik vegetasjon er vanlig på bakkemyrene nede i de sørvendte liene, der *Eriophorum latifolium* ofte preger samfunna. Tuevegetasjon med variert bunnsjikt inngår.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer, noe en rekke forfalne høyløer viser.

Diverse: Små myrer av typer som er bedre representert innen lokalitet 21 og 24.

Lokalitet 23. Surnadal. Fagermyran

Kbl. M711: 1421 II
 Flybilde: 1315 J4-5
 Verneverdi: 2

UTM: MQ 93-95,92
 Areal: 100 daa
 Figur:

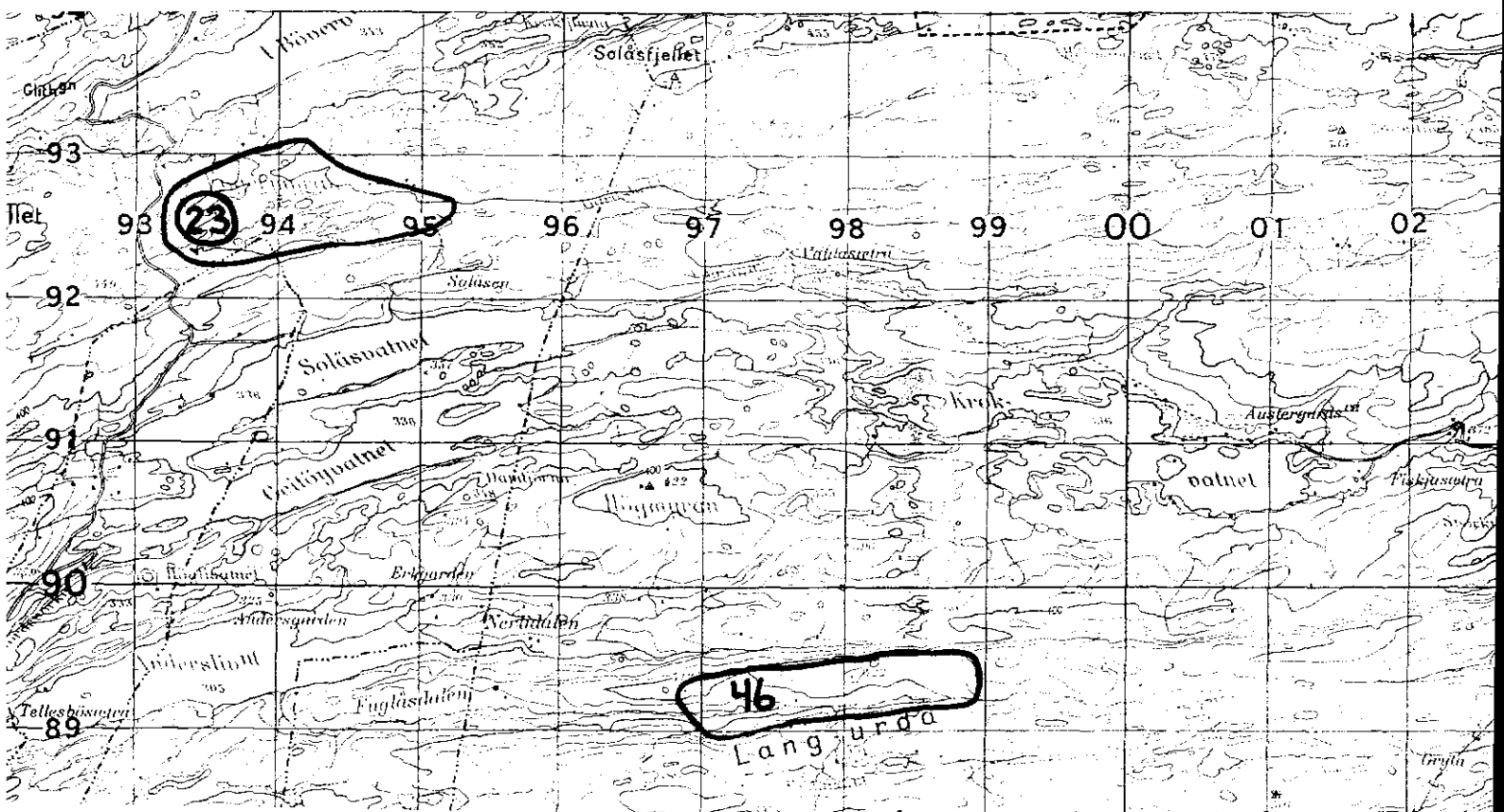
H o.h.: 400 m
 Oppsøkt: 5.8.1967 A.M.

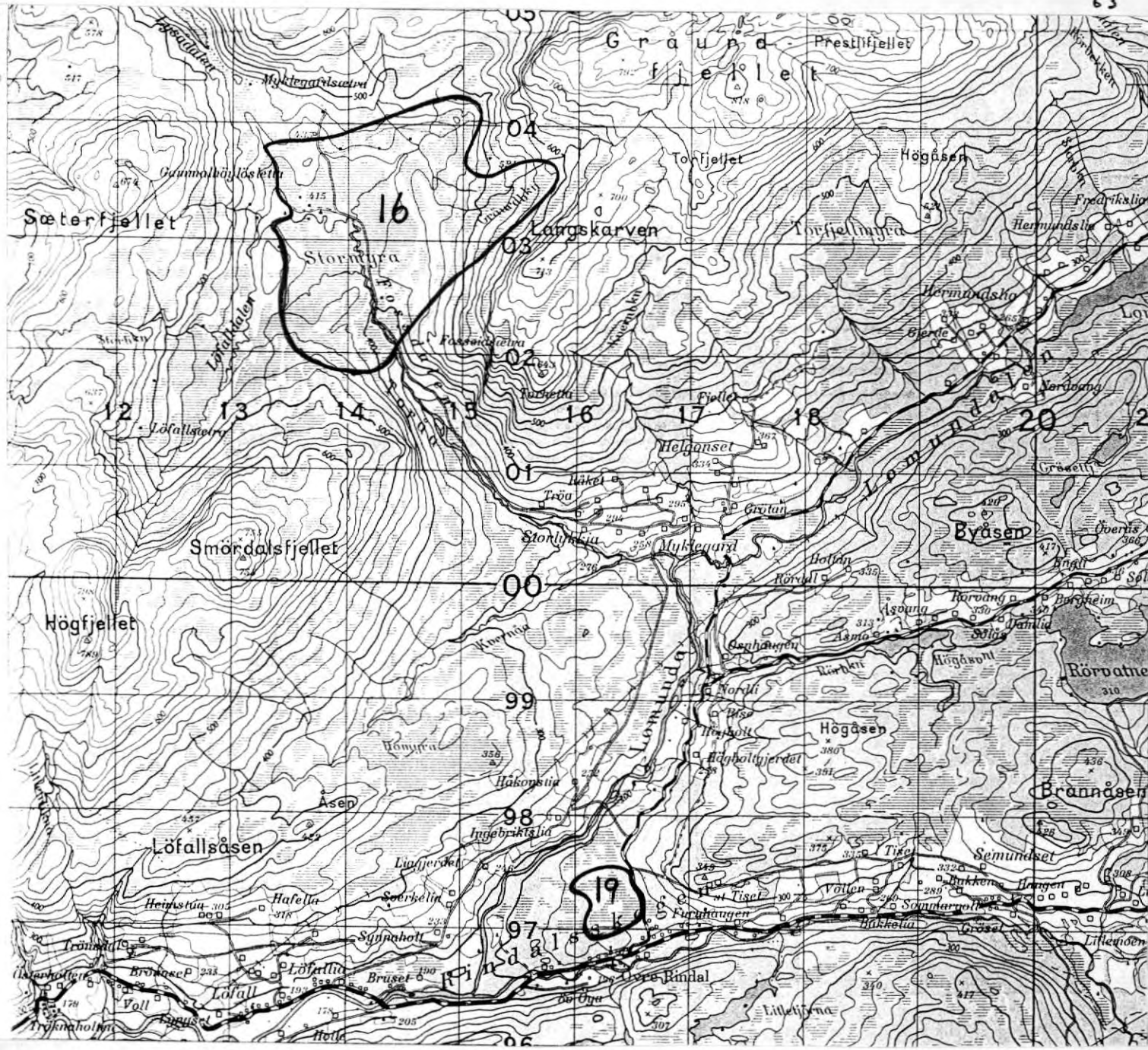
Myrtype: Bakkemyr, flatmyr og strengmyr (løsbunn i flarker, dels gjøl), i veksling med mange tjern. Landskapet er småkupert med lange jevnhøge åser (heivegetasjon), og smale myrer og tjern orientert vest-øst.

Flora: Av interessante arter nevnes: *Dactylorhiza incarnata*, *Lycopodium inundatum*, *Juncus stygius*, *Schoenus ferrugineus* (i Ø), *Siphula ceratites*.

Vegetasjon: Rik vegetasjon dominerer, og vanligst er fastmatte. Men også mykmattesamfunn er vanlig. Intermediær og fattig vegetasjon er og vanlig, mens ekstremrik vegetasjon er mer sjelden.

Diverse: Uberørt av tekniske inngrep. Lokaliteten ble befart i 1967, før arbeidet med myrreservatplanen startet. Notatene er mangelfulle.

Lokalitet 45. Rindal. Myrer S for Skåkleiva

Kbl. M711: 1421 II
 Flybilde: 1315 J8-9
 Verneverdi: 3

UTM: NQ 06-07,93
 Areal: 250 daa

H o.h.: 400-450 m
 Oppsøkt: aug.69. A.M.

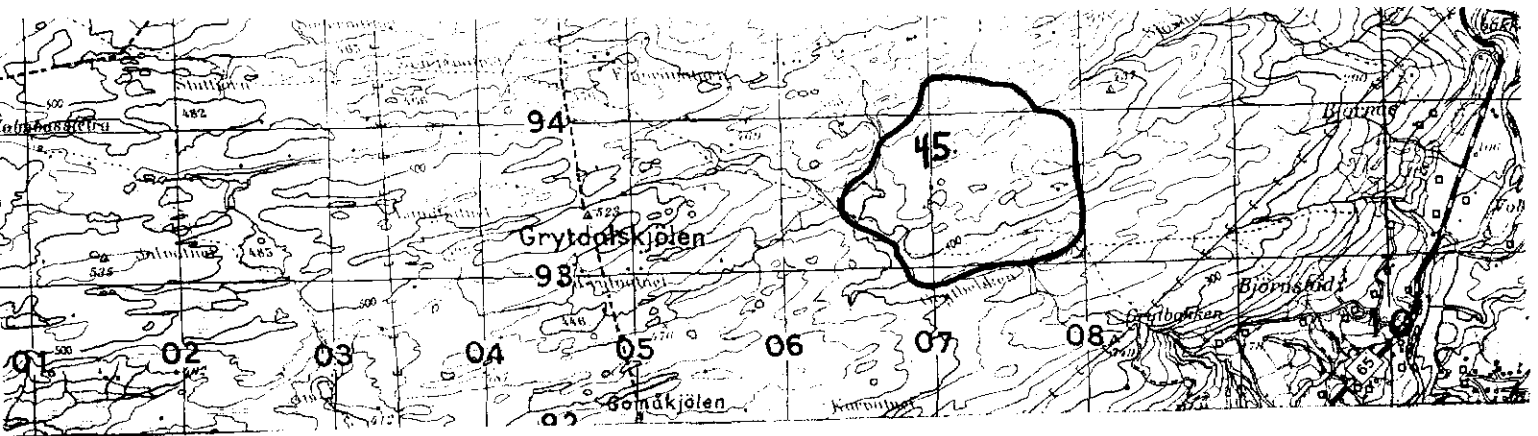
Myrtype: Et landskap vekslende mellom myr og skog. Den største myra (Gammelseterøyan) er ca. 100 daa, ellers er myrene små. Veksling mellom flatmyr og bakkemyr (dels svært bratt). Små kanthøgmyrer og strengmyrer inngår. Kilder er vanlige.

Flora: Rik flora med mange suboseaniske arter (bl.a. *Erica tetralix*, *Lycopodium inundatum*, *Sphagnum strictum*) og rikmyrarter (bl.a. *Dactylorhiza incarnata*, *D. pseudocordigera*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*).

Vegetasjon: Fattig, intermediær og rik vegetasjon dekker omtrent like areal, mens ombrotrof og ekstremrik vegetasjon er sjeldnere. Et stort spekter av vegetasjonstyper inngår.

Inngrep: Tidligere slåttemyrer som i dag gror til med kratt. Ingen tekniske inngrep av betydning.

Diverse: Myrer innen denne lokaliteten ble beskrevet av Moen (1970, bl.a. lok. V, lok. VIII). Lokalitet 21 inneholder de samme typer, og innen den lokaliteten er myrene vurdert å ha betydelig høyere verneverdi.

Lokalitet 100. Rindal. V for Bokksvatnet

Kbl. M711: 1421 II

UTM: NQ 07-08, 87-88

H o.h.: 320-420 m

Flybilde: 1315 K8-9

Areal: 500 daa

Oppsøkt: 27.8.80 A.M.

Verneverdi: 2

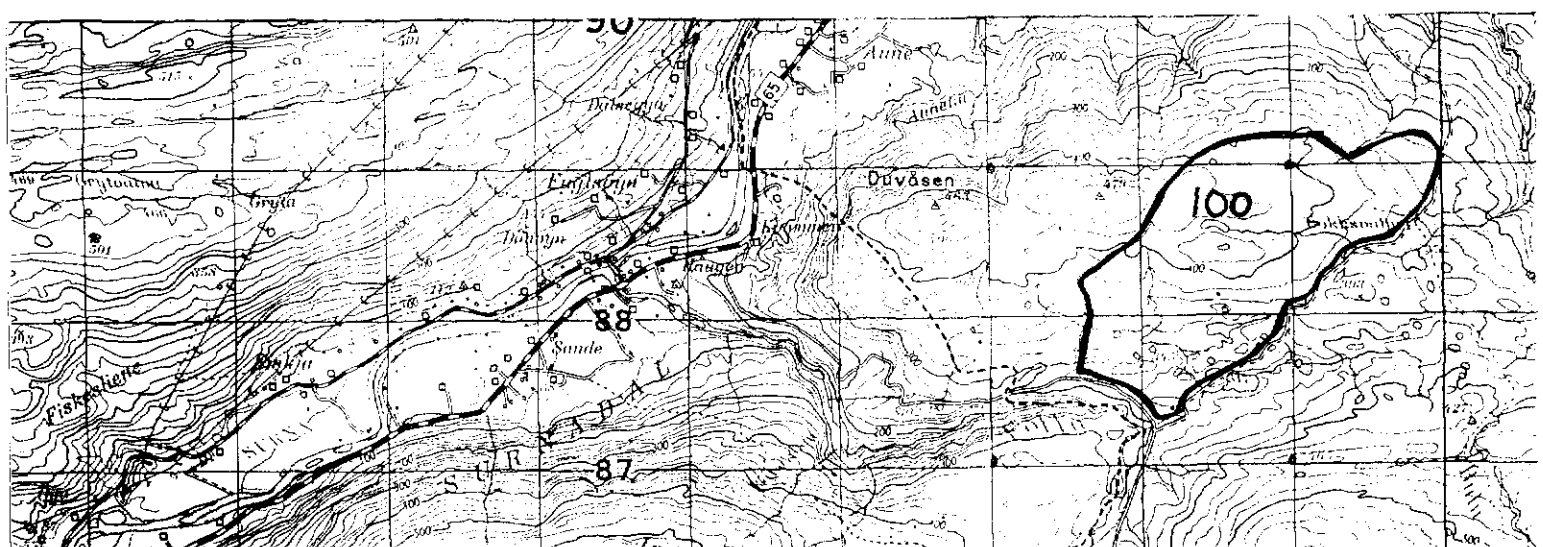
Myrtype: Bakkemyr dominerer, og det fins bratte bakkemyrer (til 18^g helling). Flåtmyr er vanlig, og dessuten fins små parti med kanthøgmyr og terrengdekkende myr. De enkelte elementsamlinger er små, men de henger sammen gjennom myrglenner. I dette landskapet dekker fastmarksskog over halvparten av arealet. Kilder fins.

Flora: Artsrik lokalitet med bl.a. *Erica tetralix*, *Dactylorhiza incarnata*, *Dryopteris oreopteris*, *Lycopodium inundatum*, *Narthecium*, *Platanthera bifolia*, *Saxifraga aizoides*, *Thalictrum alpinum*, *Carex adelostoma*, *C. capillaris*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. squarrosus*, *J. stygius*, *Leucobryum glaucum* (fukthei), *Sphagnum molle*, *S. pulchrum*, *Leiocolea borealis*.

Vegetasjon: Fattig fastmattevegetasjon dominerer, men det fins også en god del rik bakkemyr. Ombrotrof og intermediær vegetasjon er også vanlig. Ombrotrof tuevegetasjon har mye *Pleurozium schreberi* i bunnen, og dessuten inngår mange andre kryptogamarter som vanlige arter. Ombrotrof fastmatte har *Narthecium-Scirpus caespitosus-Sphagnum tenellum*-samfunn. Rik (og flekkvis ekstremrik) bakkemyr har artsrikt feltsjikt, og i tillegg nevnes at intermediære *Juncus stygius*-samfunn opptrer flere steder.

Inngrep: Høgspent kraftlinje krysser området. Tidligere slåttemyr, og rester av høyløer fins i området. Noen spor etter motorkjøretøy på myrene.

Diverse: Relativt oppsplitta myrer som vurderes å ha lågere verneverdi enn lokalitet 21 som representerer de samme hovedtyper.

AURE KOMMUNE

I Aure er to lokaliteter foreslått verna i myrreservatplanen, Bakliåsmyrane og Gjelasætra. Skarsdalen har og høg verneverdi, men konkrete arealdisponeringsplanar gjer det vanskeleg å fremme vern etter naturvernlova. No er det likevel ønskjeleg ut fra naturverninteressane å sikre så store store delar som råd av dette myrområdet utan uomgjærlege naturinngrep. Det tyder m.a. at talet og lengda på kanalar bør reduserast og at åpne og plane myrflater ikkje vert grøfta og tilplanta med skog. Tennhaugmyra er ei relativt lita myr aust for Bakliåsmyrane. Også denne lokaliteten er det av stor interesse at kommunen sikrar gjennom den kommunale generalplanleggingen. Vest for Follfjorden, ved Olsvik, ligg og ein fin myrlokalitet. Dersom det er råd bør også denne lokaliteten sikrast til naturvernforemål.

Lokalitet 70. Aure. Bakliåsmyrane og Tennhaugmyra

Kbl. M711: 1421 IV	UTM: MR 83-85,30	H o.h.: 60 m
Flybilde: 1315 C2-3	Areal: 450 daa	Oppsøkt: 7.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 1b-2	Figur:	

Myrtype: Lokaliteten har flere myrkompleks adskilt av bekker og fastmarksrygger. Ombrotrofe parti dominerer, og disse klassifiseres som planmyr. En rekke elementsamlinger og flere utforminger opptrer (muligens også høgmyr!). Ombrotrofe myrer med erosjonspartier dekker ca. 40 % hvor tuene (1/2 m høge) i de sentrale områdene dekker ca. 50 %. Tuefrekvensen øker ved økende helling, og går over i plane nedbørsmyrer uten markerte strukturer. Disse utformingene er oftest furubevokst og de dekker ca. 40 %. Plane nedbørsmyrer med uregelmessige strukturer uten erosjon inngår også (dekker ca. 10 %). Her dekker tuene ca. 20 % og høljemattene resten. Dråg og flatmyr har mykmattedominans. De ombrotrofe partiene har svake kantskoger. Gjøler og antydning til regelmessige strukturer (svake strenger) fins.

Flora: *Arctostaphylos alpina* (i tue). *Sphagnum lindbergii*, *S. riparium*. *S. angustifolium* fins i kantskog.

Vegetasjon: Flatmyra i Ø (fattig) er dominert av *Phragmites*. Ombrotrof vegetasjon dominerer. Høljemattene er dominert av *Scirpus caespitosus*. *Andromeda*, *Betula nana*, *Rubus chamaemorus*, *Drosera*-arter, *Carex limosa*, *Rhynchospora alba*, *Erica tetralix* er vanlige arter. Stedvis fins mye *Narthecium*. I bunnen dominerer *Sphagnum papillosum*, men *S. tenellum* dekker og store areal. Tuene domineres av *Calluna*, mens *Eriophorum vaginatum* dekker nest mest. *Betula nana* (stedvis dominant), *Rubus chamaemorus*, *Empetrum* sp., *Erica tetralix* er vanlige arter. I bunnen er *Racomitrium lanuginosum* vanligst, men *Cladina*, *Sphagnum imbricatum* (vanligste *Sphagnum*), *S. fuscum*, *S. rubellum*, *S. nemoreum* er og vanlige arter.

Inngrep: Noe dyrka i Ø, ellers ubetydelige inngrep.

Diverse: Lokaliteten har høgst verneverdi av de vurderte i Aure kommune og den er aktuell som reservat. Begge delområdene bør tas med, men dellokaliteten i V har høgst verdi. I NV bør en ta med myrområdene som er intakte også N for Sæterbuktbekken.

Lokalitet 72. Aure. Skarsdalen. Skardsøy

Kbl. M711: 1421 IV	UTM: MR 80-81,25-26	H o.h.: 100 m
Flybilde: 1315 C1-2	Areal: 210 daa	Oppsøkt: 8.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: (1b)-2	Figur:	

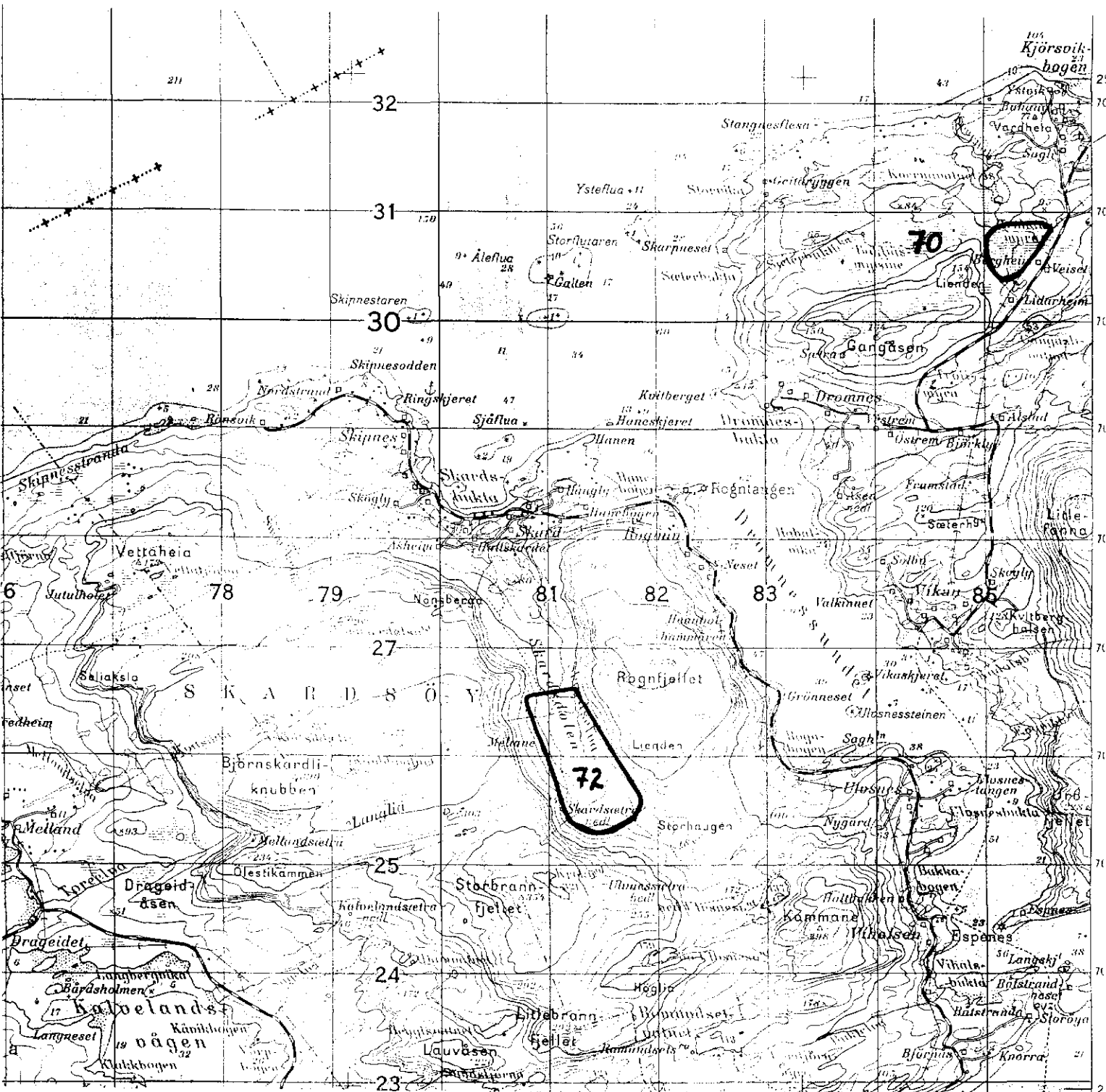
Myrtype: Flere (8-10) adskilte ombrotrofe partier der nesten halvparten tolkes som svake høgmyrer med uregelmessige strukturer. Resten er plane nedbørsmyrer med uregelmessige strukturer. De ulike partier er adskilt av dråg/bekker og fastmark/kantskog. Disse nedbørsmyrene består bl.a. av erosjonspartier (dekker ca. 75 %) der tuene er ca. 1 m høge og dekker ofte 70 %, mens høljene har løsbunndominans, men mye er også dekt av mykmatter. Ca. 10 % er dekt av plane nedbørsmyrer uten eller med lite erosjon, der tuene (ca. 40 %) er under 0,5 m høge og høljene er mykmattedominert. I S et flatmyrparti (dekker ca. 10 %) med to gjøler og spredte lave tuer. Området mangler lag, men har dels kantskog. Spredt furu over myrene og bekk løper gjennom området.

Flora: Suboseaniske arter: *Carex tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum imbricatum*, *S. molle*. *Sphagnum flexuosum* s.lat. i kantskogen. *Betula nana*, *Sphagnum fuscum*, *S. lindbergii* fins. *Siphula ceratites* står i erosjonshølje.

Vegetasjon: *Calluna* dominerer tuevegetasjon. *Scirpus caespitosus*, *Erica tetralix*, *Betula nana*, *Eriophorum vaginatum*, *Rubus chamaemorus* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum*. *Cladina*-arter er vanlig, mens *Sphagna* er sjelden. Høljemattene er dominert av *Scirpus caespitosus*. *Narthecium* og *Rhynchospora alba* er stedvis dominerer, mens *Erica tetralix* og *Eriophorum vaginatum* dekker også mye. Bunnen er dominert av *Sphagnum tenellum*, *S. papillosum*, *S. compactum*.

Flatmyra er ekstremfattig og dominert av *Scirpus caespitosus*, mens *Erica tetralix*, *Narthecium*, *Eriophorum vaginatum*, *Rhynchospora alba*, *Molinia*, *Carex limosa* er vanlige arter. *Menyanthes*-flarker fins spredt. *Sphagnum papillosum* vanligst i bunnen.

Inngrep: Ingen betydelige inngrep.

Lokalitet 73. Aure. V for Olsvik

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 J10-11
Verneverdi: 2-3

UTM: MR 68,12
Areal: 110 daa

H o.h.: 40 m
Oppsøkt: 8.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Myra domineres av en elementsamling med plan nedbørsmyr med uregelmessige strukturer. Erosjon er utbredt over ca. 3/4 av dette partiet, og tuene dekker ca. 70 % (ca. 1 m høge). Høljene er helt dominert av bar torv. Små partier uten erosjon med mattevegetasjon fins, særlig i kanten. Minerotrofe parti, flatmyr og dråg dekker ca. 1/4 av myra. Kantskog fins. Bekk løper gjennom området.

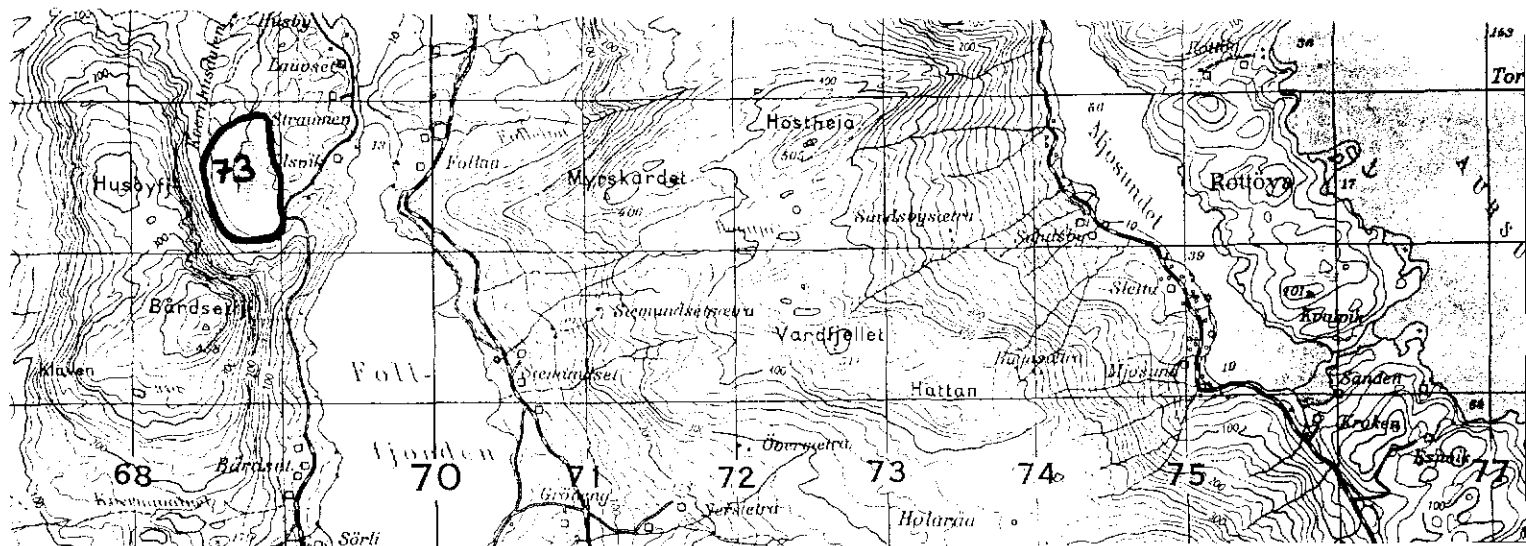
Flora: Suboseaniske arter: *Potamogeton polygonifolius* (vanlig i bekken), *Juncus bulbosus*, *J. conglomeratus*, *J. effusus* og *Sieglingia*. *Sphagnum lindbergi* og *Utricularia ochroleuca* fins. *Sphagnum flexuosum* s.lat. i kantskogen.

Vegetasjon: Feltsjiktet opptrer flekkvis og ca. 50 % av tuene mangler feltsjikt. *Calluna* dominerer. *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus*, *Rubus chamaemorus*, *Erica tetralix*, *Empetrum*, *Vaccinium myrtillus*, *Narthecium* og *Betula nana* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* klart, mens *Cladina* er nest vanligst. Av *Sphagna* er *S. imbricatum* vanligst, men *S. rubellum* og *S. fuscum* er også vanlige. I høljemattene dominerer *Scirpus caespitosus*, mens *Erica tetralix* og *Narthecium* er svært vanlige.

Carex lasiocarpa-dråg fins med mye *Sphagnum flexuosum* s.lat. i bunnen.

Flatmyra er dominert av *Carex rostrata* og er fattigdominert, men store areal har intermediær vegetasjon.

Inngrep: Endel hogst på myra. Kraftlinje skjærer over området, og noe torvskjæring i SØ.

HALSA KOMMUNE

Halsa er ein myrrik kommune. To lokalitetar er foreslått verna i kommunen, Rødmyra som eit døme på dei store nedbørsmyrane på eidet mellom Halsafjorden og Skålvikfjorden, og Stokkjølen som er samansett av meir høgareliggjande nedbørsmyrtypar. Ved Skålvikfjorden ligg to myrområde med lokal verneverdi. Lok 66 er eit nedbørsmyrområde, medan lok 103 er ei jordvassmyr. Lok 65 var aktuell for myrreservatplanen, men dei store dyrkingsprosjekta i nord saman med endel granplanting har redusert verneverdien noko. Likevel er dei gjenværande intakte areala av stor naturfagleg interesse. Lok 9 ved Kletten er eit variert myrområde med lokal verneverdi. Lok 69 aust i kommunen er eit bakkemyrområde som er heilt ulik dei andre lokalitetane. Dersom kommunen sikrar lok 65 og lok 103, og gjerne og lok 65 og 69, gjennom den kommunale generalplanlegginga, i tillegg til dei to lokalitetane som er foreslått verna etter naturvernlova, vil Halsa kommune ha sikra eit representativt utval av dei myrtypane som finst i kommunen.

Lokalitet 9. Halsa. Ved Kletten

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 M4-5

UTM: MR 67-68,00
Areal: 200 daa

H o.h.: 80 m
Oppsøkt: 31.7.69 A.M.
4.7.75 T.Ø.O.

Verneverdi: 2-3

Figur:

Myrtype: Flatmyr i veksling med plane ombrotrofe partier med markerte tuer i veksling med høljer (ofte svakt minerotrofe). Små bakkemyrelementer i V.

Flora: Vestlige arter er vanlige, bl.a. *Erica tetralix*, *Carex hostiana*, *C. tumidicarpa*, *Juncus conglomeratus*, *J. squarrosus*, *Sphagnum imbricatum*, *S. strictum*. *Hamarbya paludosa*, *Carex livida* inngår. I vest fins rikmyr med *Parnassia*, *Carex hostiana*, *C. pulicaris*, *Eriophorum latifolium*.

Vegetasjon: Ombrotrof tuevegetasjon og fattigmyr, fastmatte er dominerende vegetasjonstyper. Dessuten fins store areal med intermediær vegetasjon og litt rik fastmatte. Mykmatter av fattig og intermediær vegetasjon er vanlig. I tuene dominerer *Racomitrium lanuginosum*, mens *Cladonia*, *Sphagnum imbricatum* og *S. rubellum* er mer spredt. I mykmatte-høljer er samfunn med *Rhynchospora alba*, *Sphagnum cuspidatum* og *S. pulchrum* dominerende.

Inngrep: Kraftlinje krysser myra. Gjerde over myra i S i VØ retning. Høsten 1980 har Tor Øystein Olsen fra bilvegen sett grøft på myra. Derfor muligens uaktuell i vernesammenheng.

Lokalitet 66. Halsa. NV for Gjerstad

Kbl. M711: 1421 III
Flybilde: 1685 M3-4
Verneverdi: 3

UTM: MQ 63,96
Areal: 75 daa
Figur:

H o.h.: 20 m
Oppsøkt: 5.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Ombrotroft kompleks, 30 % tuer, 70 % høljematter. Området dekker en sadel i landskapet og på sidene nede er det lite tuer og svakt hellende bakke-myrr. Låge tuer, ca. 20 cm høge. Lagg i SV, der det er svak kantskog. Spredte furubusker til trær på myra.

Flora: *Myrica* (dominerer i laggen), *Rhynchospora alba* (vanlig i mykmattene), *Carex pulicaris*, *Sieglingia* (i kanten). *Sphagnum angustifolium* vokser i kantene. *Eriophorum latifolium* fins.

Vegetasjon: Vanskelig å skille fattig vegetasjon fra ombrotroft da *Carex rostrata* og *Eriophorum angustifolium* inngår i "høljemattene", særlig nede i "sadelen". Tuene er dominert av *Calluna*, mens *Eriophorum vaginatum* dekker nest mest. *Empetrum*, *Narthecium*, *Rubus chamaemorus* og *Erica tetralix* er vanlige arter. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* og *Sphagnum imbricatum*, mens *Cladonia*, *S. rubellum*, *S. fuscum*, *S. nemoreum*, *Pleurozium* er mer spredt.

Mattene domineres av *Scirpus caespitosus*, mens *Narthecium* og *Erica tetralix* dekker nest mest. I bunn dekker *Sphagnum papillosum* mest, mens *S. tenellum* og *S. compactum* er stedvis dominerende. Rike flekker i laggen fins.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: Flere lignende myrer i nærheten, men ingen av disse er så fine som lokalitet 66 (etter flybildestudier).

Lokalitet 65. Halsa. V for Glåmslia

Kbl. M711: 1421 III
 Flybilde: 1685 M4-5
 Verneverdi: 2-3

UTM: MQ 66-67,98-99
 Areal: 300 daa
 Figur:

H o.h.: 90 m
 Oppsøkt: 5.8.80 T.Ø.O.

Myrtype: Ombrotroft myrkompleks (som synes å følge landskapet) splittet opp i mange deler av brutt topografi. Vanligst er ombrotrofe erosjonsparti. Tuedominans mot kantene (80 % tuer, 20 % høljer, 0,5 m høge tuer). Store høljematter (eventuelt ekstremfattig) fins. Små bakkemyrelementer, mest som breie dråg. Furutrær/busker spredt over myra. Slukhol fins.

Flora: *Betula nana* inngår. *Myrica* er stedvis dominant og synes å vokse ombrotroft.

Vegetasjon: *Calluna* dominerer tuene. *Eriophorum vaginatum*, *Scirpus caespitosus* og *Erica tetralix* er vanlige arter, mens *Narthecium*, *Empetrum* sp., *Rubus chamaemorus* er mer spredt. I bunn er *Racomitrium lanuginosum* vanligst, mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagnum* (*S. imbricatum*, *S. rubellum*, *S. fuscum*, førstnevnte vanligst) er spredt. Høljematteområder fins der *Rhynchospora alba* dominerer.

Inngrep: Nytt dyrkingsland. Store deler i N er allerede dyrka. Det synes å foreligge oppdyrkingsplaner for resten av området!

Lokalitet 103. Halsa. Myr N for Åfarli

Kbl. M711: 1421 III
 Flybilde: 1685 M4-5

UTM: MQ 65-66,97
 Areal: Ca. 80 daa

H o.h.: 10 m
 Oppsøkt: 13.7.75
 T.Ø.O.

Verneverdi: (2)-3

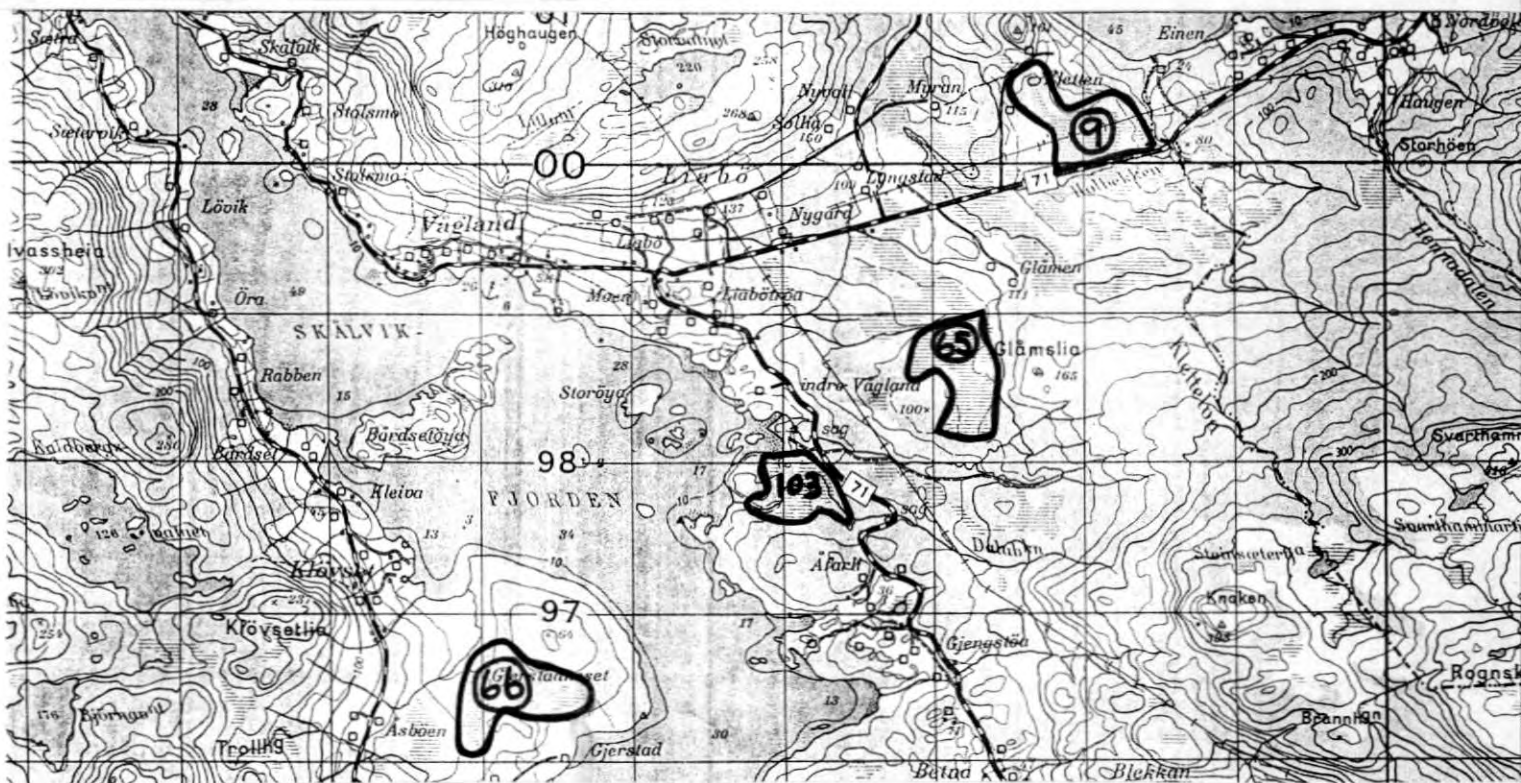
Myrtype: Flatmyrkompleks (mest fastmatte) som er oppstykket av koller og gjennomskåret av en bekk som slynger seg gjennom myra. Flarker og små ombrotrofe partier (mest tuer) fins. Lagg med kantskog i kanten i Ø.

Flora: *Phragmites* er delvis den dominerende arten, særlig i belter langs kantene. Suboseaniske arter: *Myrica*, *Narthecium*, *Sphagnum imbricatum*, *Sphagnum lindbergii* og *S. warnstorffii* fins.

Vegetasjon: *Carex rostrata* dominerer flatmyra som er fattig. Rikere innslag fins, særlig i *Phragmites*-partier. *Eriophorum angustifolium* er vanligst i overgangen mellom fattigmyr og ombrotroft (ekstremfattig). *Sphagnum papillosum* dominerer bunnen med *S. rubellum* som co-dominant. Mykmattepartier fins med *Carex limosa*.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: Myra har interesse som verneobjekt, da denne myrtypen ikke synes å være representert i så fine utforminger som denne lokaliteten andre steder i Halsa kommune.

Lokalitet 69. Halsa
Aure. Ø for Blåfjellet

Kbl. M711: 1421 II
Flybilde: 1315 H3-4
Verneverdi: 3

UTM: MR 88-89,01
Areal: 250 daa

H o.h.: 300-460 m
Oppsøkt: 6.8.80 T.Ø.O.

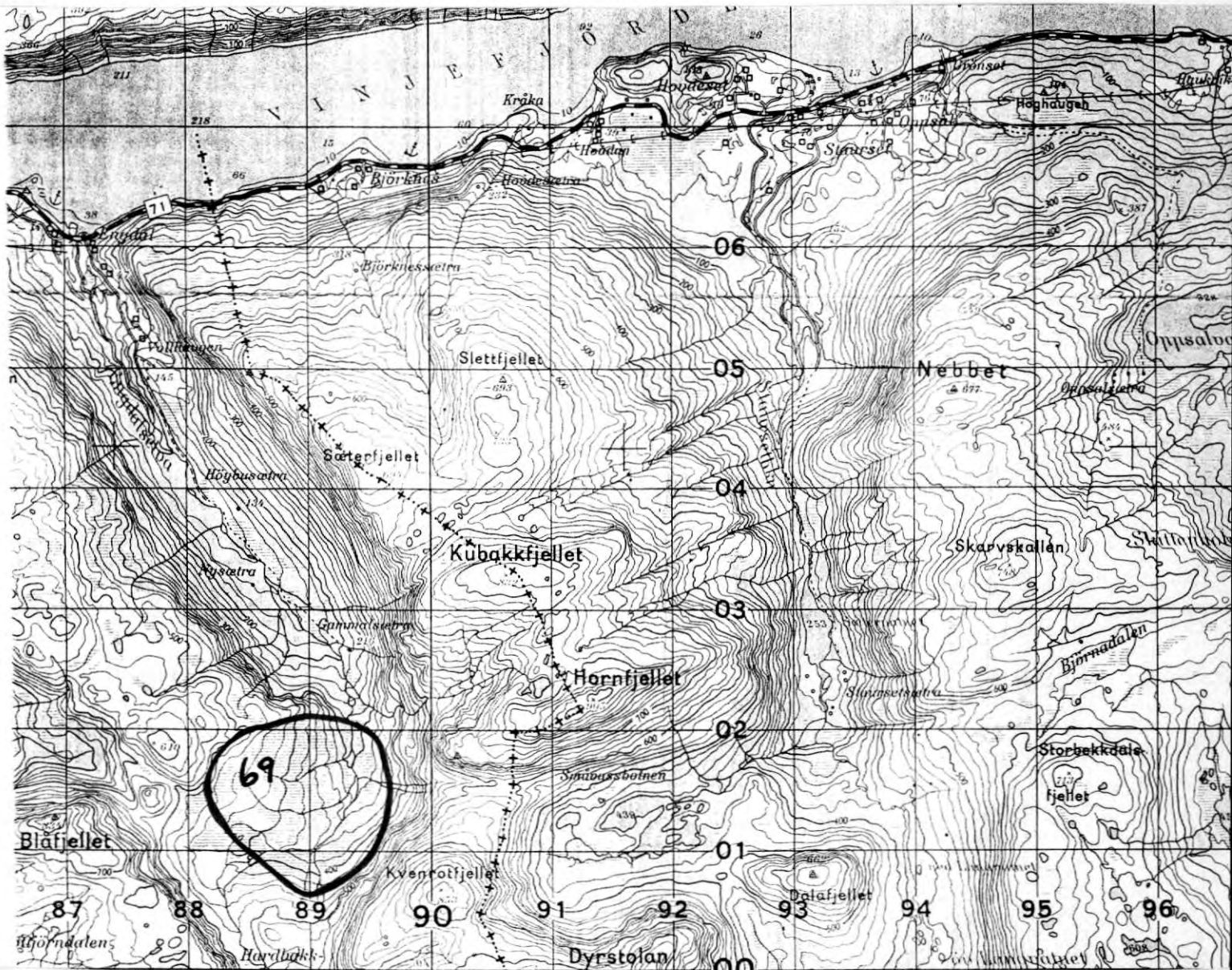
Myrtype: Skikkelige bakkemyrer (med helling til over 15^g) nede i dalen, med overgang til heimyr og åpen fukthei oppover liene.

Flora: Vestlige arter, bl.a. *Succisa*, *Carex tumidicarpa*, *Juncus squarrosus* (svært vanlig i heimyra), *Sphagnum strictum*. *Siphula ceratites* fins. Rikmyrarter fins: *Saussurea alpina*, *Saxifraga aizoides*, *Tofieldia*, *Eriophorum latifolium*, *Scorpidium scorpioides*.

Vegetasjon: Fattigmyr dominerer, men særlig nede i dalen fins og en del rikere partier. *Narthecium* er ofte den dominerende art. Ellers fins det mye *Eriophorum angustifolium*, *Erica tetralix*, *Molinia*, *Scirpus caespitosus* og *Betula nana*. *Carex lasiocarpa* og *C. rostrata* er stedvis dominerer særlig nede i dalbunnen. I dalbunnen er *Sphagnum papillosum* vanligst blant mosene, men *S. subnitens* dekker og store areal. Noe fuktigere er *Sphagnum pulchrum* og *S. lindbergii* vanligst.

Inngrep: Ingen inngrep.

Diverse: M711-kartet viser for mye myr. Liten verneverdi da området bare har småmyrer av trivielle typer.

TUSTNA KOMMUNE

Sandvikmyran er den einaste lokaliteten som er foreslått verna i myrreservatplanen i kommunen. I tillegg er det to lokalitetar med meir lokal verneverdi som kommunen så langt som råd bør sikre gjennom generalplanarbeidet. Dette gjeld dei gjenvarande intakte delane av området NV for Røsvatnet (lok 74) og myrområdet vest for Oshaugen (lok 75). Lok 74 er i stor grad samansett av dei same myrtypane som Sandvikmyrane, medan lok 75 er av ei litt anna utforming.

Lokalitet 74. Tustna. NV for Røsvatnet

Kbl. M711: 1321 II	UTM: MR 50-51,06	H o.h.: 60 m
Flybilde: 1685 L5-6	Areal: 250 daa	Oppsøkt: 9.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 2(eventuelt 4)	Figur:	

Myrtype: Flere plane ombrotrofe partier med uregelmessige strukturer, adskilt av fastmark og smale jordvannmyrer. De ombrotrofe partiene er dels tett be- vokst med høge, glisne furutrær (til 6 m). Vanligvis låge tuer (0,5 m), ero- sjonsfurene er smale og grunne. Svak kantskog fins, svak tendens til lagg.

Flora: *Potamogeton polygonifolius*, *Carex pulicaris*, *Eriophorum latifolium*, *Juncus articulatus*, *J. bulbosus*, *J. squarrosus*, *Sieglingia*, *Sphagnum imbricatum*, *S. molle*, *S. strictum*. *Sphagnum subnitens* fins ombrotroft.

Vegetasjon: Feltsjiktet fins på ca. 75 % på tuene hvor *Calluna* og *Eriophorum vaginatum* dominerer. *Erica tetralix*, *Betula nana*, *Andromeda* er vanlig. I bunnen dominerer *Racomitrium lanuginosum* mens *Cladina* dekker nest mest. *Sphagna* sjelden. Høljemattene domineres av *Scirpus caespitosus*, *Narthecium* stedvis dominant. *Rhynchospora alba* er vanlig i fuktige parti. I bunnen er *Sphagnum tenellum*, *S. compactum*, *S. papillosum* vanligst mens *S. cuspidatum* er svært vanlig på fuktige steder. Intermediær vegetasjon fins.

Inngrep: Ny veg skjærer gjennom området.

Diverse: Ny veg inn i området tyder på planer om nydyrking. Mye myr i om- rådet, jfr. lokalitet 75,76.

Lokalitet 75. Tustna. V for Oshaugen

Kbl. M711: 1321 II	UTM: MR 48-49,07	H o.h.: 20 m
Flybilde: 1685 L5-6	Areal: 60 daa	Oppsøkt: 9.8.80 T.Ø.O.
Verneverdi: 2(-3)	Figur:	

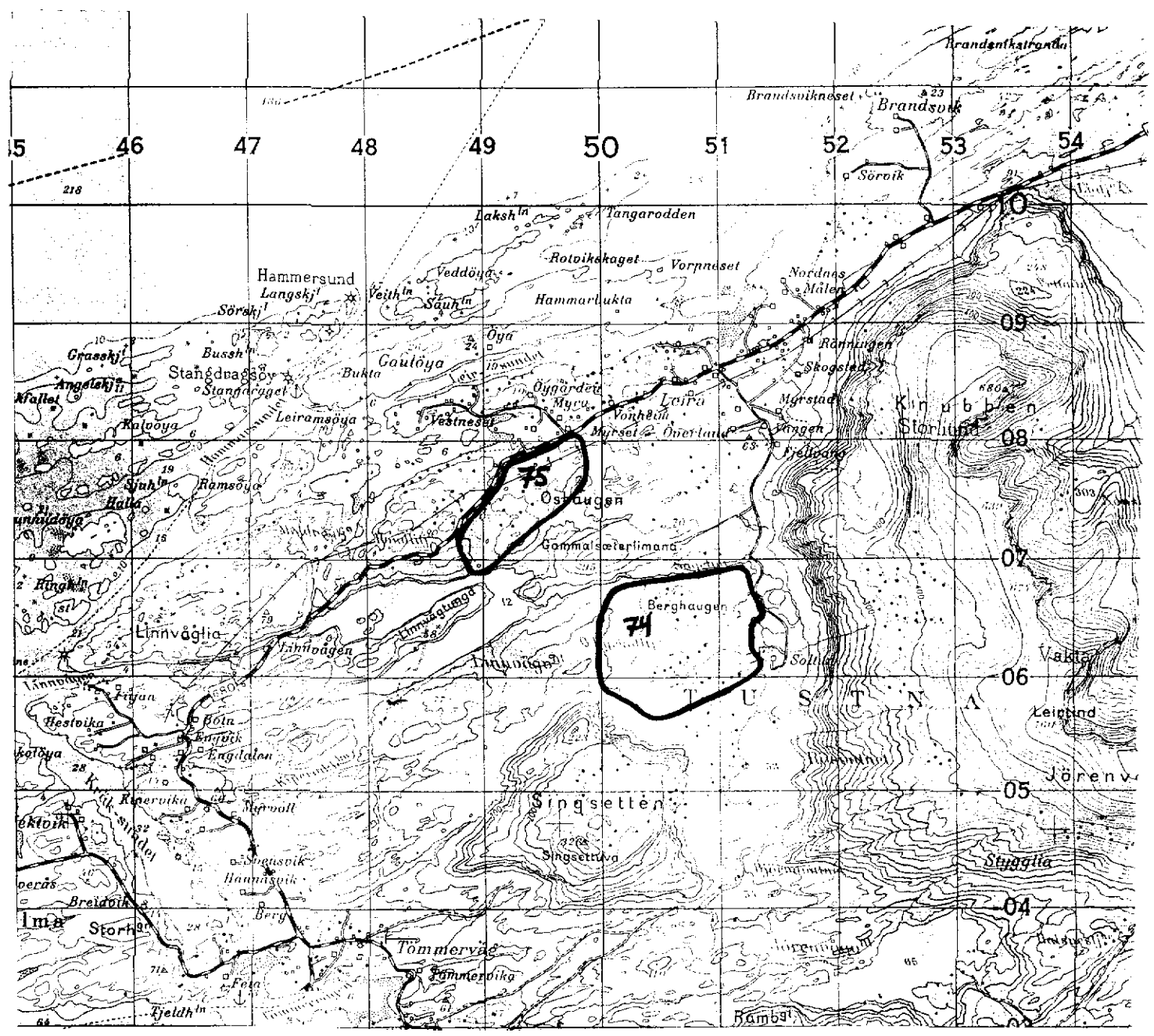
Myrtype: I Ø et flatmyrparti som dekker mer enn halvparten av myra, med løs- bunn. I V er det et ombrotroft parti av noe spesiell utforming med svak hvelv- ing. Kantskog og lagg er tilstede. Spredt furu fins over hele den ombrotrofe myra. Tuene er låge, mindre enn 0,5 m og dekker 80 %. Fastmattehøljær er vanlig, med smale matteforsenkninger eller erosjon. Det ombrotrofe partiet klassifiseres som kanthøgmyr.

Flora: Vestlige arter: *Potamogeton polygonifolius*, *Juncus articulatus*, *J. squarrosus*. *Rhynchospora alba* er stedvis vanlig, og *Sphagnum subnitens* fins ombrotroft.

Vegetasjon: I matteforsenkningene ombrotroft dominerer *Sphagnum cuspidatum*. I større høljematter dominerer *Scirpus caespitosus*, *Narthecium*, *Erica tetra- lix*, *Sphagnum tenellum* og *S. papillosum*. På tuene fins feltsjiktet på mer enn 3/4 og *Calluna* dominerer. *Eriophorum vaginatum*, *Erica tetralix*, *Betula nana*, *Scirpus caespitosus* og *Narthecium* er vanlige arter. Dårlig bunnsjikt, men *Cladina* dominerer. *Racomitrium lanuginosum*, *Sphagnum rubellum* *S. fuscum*, *S. imbricatum* er og vanlige. Flatmyrpartiet er dominert av *Myrica*, *Narthecium* og *Erica*. Små *Calluna*-tuer (10 cm høge) er vanlig. *Molinia*, *Scirpus caespi- tosus* er og vanlige arter. Bunnsjiktet dårlig på grunn av tett feltsjikt. *Sphagnum papillosum* dominerer, men *S. tenellum* og *S. compactum* er og vanlige arter. Fine løsbunnparti med mye *Sphagnum cuspidatum* (dominerer), *S. majus*, *S. compactum*, *Carex limosa*, *Menyanthes* og *Phragmites*. Noe rikt i V, i laggen med *Carex hostiana*, *Selaginella*.

Inngrep: Noe grøfta i V i laggen, noe granplanting. (Ennå ubetydelige inn- grep).

Diverse: De store erosjonsmyrene på Tustna er grøfta eller i ferd med å bli grøfta. Denne lokaliteten representerer noe forskjellige utforminger i forhold til lokalitet 76 og 74.

Oversikt over latinske og norske navn på myrplanter. Lista er ikke fullstendig, og særlig gjelder dette for moser og lav.

• Arten er nevnt i rapporten.

Trær, busker, lyng (lignede):

● <i>Alnus glutinosa</i>	Svartor	<i>E. hornemanni</i>	Søtjernjølke
● <i>A. incana</i>	Gråor	<i>E. lactiflorum</i>	Kvitbjølke
● <i>Andromeda polifolia</i>	Kvitlyng	<i>E. palustre</i>	Myrnjølke
● <i>Arctostaphylos alpina</i>	Rypebær	<i>Epipactis helleborine</i>	Breflangre
● <i>Betula nana</i>	Dvergbjørk	<i>E. palustris</i>	Myrflangre
● <i>B. pubescens</i>	Vanlig bjørk	<i>Equisetum arvense</i>	Akersnelle
● <i>Calluna vulgaris</i>	Røsslyng	<i>E. fluviatile</i>	Elvesnelle
● <i>Empetrum hermaphroditum</i>	Fjellkrekling	● <i>E. hyemale</i>	Skavgras
● <i>E. nigrum</i>	Krekling	● <i>E. palustre</i>	Myrsnelle
● <i>Erica tetralix</i>	Klokkelyng	<i>E. pratense</i>	Engsnelle
● <i>Juniperus communis</i>	Einer	<i>E. scirpoides</i>	Dvergsnelle
<i>Ledum palustre</i>	Finmarkspors	<i>E. sylvaticum</i>	Skogsnelle
● <i>Loiseleuria procumbens</i>	Greplyng	● <i>E. variegatum</i>	Fjellsnelle
● <i>Myrica gale</i>	Pors	● <i>Euphrasia</i> spp.	Øyentrøst
● <i>Oxycoccus microcarpus</i>	Småtranebær	<i>Filipendula ulmaria</i>	Njødurt
<i>O. quadripetalus</i>	Tranebær	<i>Galium boreale</i>	Kvitmaure
<i>Picea abies</i>	Gran	<i>G. palustre</i>	Myrmaure
● <i>Pinus sylvestris</i>	Furu	<i>G. saxatile</i>	Kystmaure
<i>Prunus padus</i>	Hegg	<i>G. trifidum</i>	Dvergmaure
● <i>Rhamnus frangula</i>	Trollhegg	<i>G. uliginosum</i>	Bummaure
<i>Salix arbuscula</i>	Småvier	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	Klokkesøte
<i>S. aurita</i>	Ørevlet	<i>G. purpurea</i>	Søterot
<i>S. caprea</i>	Selje	<i>Geranium sylvaticum</i>	Sjuskjære
<i>S. glauca</i>	Sølvvier	<i>Geum rivale</i>	Enghumleblom
<i>S. hastata</i>	Bleikvier	● <i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore
<i>S. herbacea</i>	Musøre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Fugleteig
<i>S. lanata</i>	Ullvier	● <i>Hammarbya paludosa</i>	Myggblom
<i>S. lapponum</i>	Lappvier	<i>Hippuris vulgaris</i>	Hesterumpe
● <i>S. myrsinites</i>	Myrtevier	<i>Iris pseudacorus</i>	Sverdliilje
<i>S. myrtilloides</i>	Blokkevier	<i>Isaetes echinospora</i>	Njukt brasme-gras
<i>S. nigricans</i>	Svartvier	<i>I. lacustris</i>	Dvergsyre
<i>S. pentandra</i>	Istervier	<i>Koenigia islandica</i>	Andmat
<i>S. phylicifolia</i>	Grønnvier	<i>Lenna minor</i>	Korsandmat
<i>S. repens</i>	Krypvier	<i>L. trisulca</i>	Føblom
<i>S. starkeana</i>	Blåvier	<i>Leontodon autumnalis</i>	Vill-lin
<i>Sorbus aucuparia</i>	Rogn	<i>Linum catharticum</i>	Småttveblad
● <i>Vaccinium myrtillus</i>	Blåbær	<i>Listera cordata</i>	Stortveblad
● <i>V. uliginosum</i>	Blokkebær	● <i>L. ovata</i>	Tjønngras
● <i>V. vitis-idaea</i>	Tyttebær	<i>Littorella uniflora</i>	Botnegras

Grise, urteaktige planter (herbider):

<i>Alchemilla</i> sp	Marikåpe	<i>Lobelia dortmanna</i>	Fjelljamne
<i>Alisma plantago-aquatica</i>	Vassgro	<i>Lycopodium alpinum</i>	Stri kråkefot
<i>Anemone nemorosa</i>	Kvitsymre	<i>L. annotinum</i>	Myrkråkefot
<i>Angelica archangelica</i>	Kvann	● <i>L. inundatum</i>	Lusegras
<i>A. sylvestris</i>	Sløke	<i>L. selago</i>	Klourt
● <i>Bartsia alpina</i>	Svarttopp	<i>Lycopus europaeus</i>	Gulldusk
<i>Blechnum spicant</i>	Bjønnekam	<i>Lysimachia thyrsoiflora</i>	Fredlaus
<i>Calla palustris</i>	Myrkongle	<i>L. vulgaris</i>	Kattehale
<i>Caltha palustris</i>	Soleihov	<i>Lythrum salicaria</i>	Maiblom
<i>Cardamine amara</i>	Bekkekarse	<i>Maianthemum bifolium</i>	Stormarimjelle
<i>C. flexuosa</i>	Skogkarse	<i>Melampyrum pratense</i>	Vassmynte
● <i>C. nymphaea</i>	Polarkarse	<i>Mentha aquatica</i>	Åkermynte
<i>C. pratensis</i>	Engkarse	<i>M. arvensis</i>	Bukkeblad
<i>Cerastium cerastoides</i>	Breiarve	● <i>Menyanthes trifoliata</i>	Kildeurt
<i>C. fontanum</i>	Vanlig arve	<i>Montia fontana</i>	Bogeminneblom
<i>Thamaenerion angustifolium</i>	Geitrams	<i>Myosotis haitica</i>	Dikeminneblom
<i>Cicuta virosa</i>	Selsnepe	<i>M. scorpioides</i>	Engminneblom
<i>Cirsium heterophyllum</i>	Kvitbladtistel	<i>Myriophyllum alterniflorum</i>	Tusenblad
<i>C. palustre</i>	Myrtis* 1	● <i>Narthecium ossifragum</i>	Rome
● <i>Cobeloglossum viride</i>	Grønkurle	<i>Nigritella nigra</i>	Svartkurle
<i>Comarum palustre</i>	Myrhatt	<i>Nuphar lutea</i>	Gul nøkkerose
● <i>Corallorhiza trifida</i>	Korallrot	● <i>N. pumila</i>	Soleinøkkerose
<i>Cornus suecica</i>	Skrubbar	● <i>Nymphaea</i> spp.	Kvit nøkkerose
● <i>Crepis paludosa</i>	Sumphaukskjegg	<i>Orthilla secunda</i>	Nikklevintærgrønn
<i>Chrysosplenium alternifolium</i>	Vanlig maigull	<i>Oxyria digyna</i>	Fjellsyre
<i>Cystopteris montana</i>	Fjell-lok	● <i>Parnassia palustris</i>	Jåblom
<i>Cactyborhiza cruenta</i>	Blodmarihand	<i>Pedicularis lapponica</i>	Bleikmyrklegg
<i>C. hochstii</i>	Skogmarihand	● <i>P. oederi</i>	Gullmyrklegg
● <i>C. incarnata</i>	Engmarihand	● <i>P. palustris</i>	Vanlig myrklegg
● <i>C. maculata</i>	Flekkmarihand	<i>P. sceptrum-carolinum</i>	Kongsaspir
● <i>C. pseudocordigera</i>	Fjellmarihand	● <i>P. sylvatica</i>	Kystmyrklegg
<i>C. traunsteineri</i>	Smalmarihand	<i>Petasites frigidus</i>	Fjellpestrot
● <i>Drosera anglica</i>	Smalsoldogg	<i>Peucedanum palustre</i>	Mjøkkerot
<i>D. intermedia</i>	Dikesoldogg	<i>Pinguicula alpina</i>	Fjelltettegras
● <i>D. rotundifolia</i>	Rundsoldogg	<i>P. villosa</i>	Dvergtettegras
<i>Epilobium adenocaulon</i>	Amerikamjølke	● <i>P. vulgaris</i>	Tettegras
● <i>E. alsinifolium</i>	Kildemjølke	● <i>Platanthera bifolia</i>	Vanlig nattfiol
<i>E. anagallidifolium</i>	Dvergmjølke	● <i>P. chlorantha</i>	Grov nattfiol
● <i>E. davuricum</i>	Linnmjølke		

- *Melica nutans*
 ● *Molinia caerulea*
 ● *Nardus stricta*
Phalaris arundinacea
Phleum commutatum
 ● *Phragmites communis*
Poa alpigena
P. alpina
P. palustris
P. pratensis coll.
 ● *Rhynchospora alba*
 ● *R. fusca*
 ● *Scheuchzeria palustris*
 ● *Schoenus ferrugineus*
 ● *Scirpus caespitosus*
 ● *S. germanicus*
 ● *S. hudsonianus*
 ● *S. lacustris*
S. mamillatus
S. palustris
 ● *S. quaqueflorus*
 ● *S. sylvaticus*
 ● *Sieglingia decumbens*
Typha angustifolia
T. latifolia
- Moseer (Bryofytter):
- Bladmoseer (Bryopsida):
- *Bryum pseudotriquetrum*
B. weigelii
Calliergon giganteum
C. richardsonii
C. sarmentosum
C. stramineum
C. trifarium
Calliergonella cuspidata
 ● *Campyllum stellatum*
Catoscopium nigratum
Cinclidium stygium
Climacium dendroidea
 ● *Cratoneuron commutatum*
C. decipiens
C. filicinum
 ● *Ctenidium molluscum*
Dicranella palustris
Dicranum bonjeani
D. leioneuron
 ● *Drepanocladus badius*
D. exannulatus coll.
D. fluviatilis coll.
 ● *D. intermedius*
 ● *D. revolvens*
D. tundrae
D. uncinatus
 ● *Fissidens adianthoides*
F. osmundoides
Helodium blandowii
 ● *Hypnum cupressiforme* coll.
 ● *Leucobryum glaucum*
Meesia trifaria
M. uliginosa
Mnium cinclidioides
M. hornum
M. pseudopunctatum
M. punctatum
M. rugosum
M. seligeri
Onchoporus viridis
O. wahlenbergii
Paludella squarrosa
Philonotis calcarea
 ● *P. fontana/tomentella*
P. seriata
Pohlia wahlenbergii
Ptilium crista-castrensis
 ● *Racomitrium lanuginosum*
Rhodobryum roseum
 ● *Rhytidiadelphus loreus*
R. squarrosus
- Hengeaks
 Blåtopp
 Finnskjøgg
 Strandrør
 Fjelltimotei
 Takrør
 Seterrapp
 Fjellrapp
 Myrrapp
 Engrapp
 Kvitmyrak
 Brunmyrak
 Sivblom
 Brunskjene
 Småbjønnskjøgg
 Storbjønnskjøgg
 Svelltull
 Sjøsilvaks
 Mjuskilvaks
 Sumpsilvaks
 Småsilvaks
 Skogsilvaks
 Knegras
 Smalt dunkjevle
 Brodt dunkjevle
- Bekkevrangmose
 Tjønnmose
 Blodmose
 Grammose
 Navermose
 Broddmose
 Stjernemose
 Sittermose
 Palmemose
 Stor tuffmose
 Fjær-tuffmose
 Kalk-fjærmose
 Pjusk-sigdmose
 Vrangklommose
 Vassklommose
 Brunklommose
 Bleik-klommose
 Vanlig sagmose
 Stiv-sagmose
 Myrfjærmose
 Flettetmose
 Blåmose
 Svanemose
 Kjempefagermose
 Kyst-fagermose
 Vrang-fagermose
 Bekke-fagermose
 Sump-fagermose
 Piperansermose
 Kildemose
 Kaldmose
 Fjærmose
 Vanlig gråmose
 Rosettmose
 Kråkefotmose
 Engmose
- R. triquetrus*
Scleropodium purum
 ● *Scorpidium scorpioides*
Splachnum ampullaceum
S. luteum
S. sphaericum
S. vasculosum
 ● *Tomentypnum nitens*
- Torfmoser (Sphagnopsida):
- *Sphagnum angermanicum*
 ● *S. angustifolium/fallax*
 ● *S. annulatum*
S. aongstroemii
 ● *S. balticum*
S. centrale
 ● *S. compactum*
S. contortum
 ● *S. cuspidatum*
S. fimbriatum
S. flexuosum
 ● *S. fuscum*
S. girgensohnii
 ● *S. imbricatum*
S. lescurei/inundatum
 ● *S. lindbergii*
 ● *S. magellanicum*
 ● *S. majus*
 ● *S. molle*
 ● *S. nemoreum*
S. obtusum
 ● *S. palustre*
 ● *S. papillosum*
 ● *S. platyphyllum*
 ● *S. pulchrum*
 ● *S. quinquefarium*
 ● *S. riparium*
 ● *S. rubellum*
 ● *S. russowii*
S. squarrosum
 ● *S. strictum*
 ● *S. subfulvum*
 ● *S. subnitens*
 ● *S. subsecundum*
 ● *S. tenellum*
 ● *S. tere*
 ● *S. warnstorffii*
S. wulfianum
- Levermoser (Marchantiopsida):
- Bazzania trilobata*
Junggermannia cordifolia
 ● *Leiocolea bantriensis*
 ● *L. ruthana*
 ● *Lophozia borealis*
Marchia sp.
Riocardia multifida
R. pinquif
 ● *Scapania uliginosa*
 ● *S. undulata*
- Lav (Lichenea):
- Cetraria delisei*
C. ericetorum
C. islandica
C. nivalis
 ● *Gladonia arbuscula*
C. ciliata var. *ciliata*
C. ciliata var. *tenuis*
C. gracilis
C. mitis
C. portentosa
 ● *C. rangiferina*
 ● *C. stellaris*
C. uncialis
Cornicularia aculeata
C. divergens
Imadophila ericetorum
 ● *Siphula ceratites*
- Kransemose
 Narrefurumose
 Hekkmose
 Perekumose
 Gul parasollmose
 Blank-kumose
 Knapp-kumose
 Gullmose
 Glasetormose
 Klubbe/broddtormose
 Flakertormose
 Fjelltormose
 Svelltormose
 Kratt-tormose
 Stivtormose
 Vritormose
 Vassetormose
 Frynsetormose
 Blekketormose
 Rustetormose
 Grantormose
 Kysttormose
 Horn/fiortormose
 Bjørnetormose
 Kjøtt-tormose
 Lurvtormose
 Fløyelstormose
 Fururtormose
 Butt-tormose
 Sumpetormose
 Vortetormose
 Skjetormose
 Fagertormose
 Lyngtormose
 Skartormose
 Rødtormose
 Vortetormose
 Tvaretormose
 Spriketormose
 Heitormose
 Lappetormose
 Blanktormose
 Kraktormose
 Dvergtormose
 Beitetormose
 Rosetormose
 Huldretormose
 Stor trefurumose
 Stor fettmose
 Xjelde-tvebladmose
 Bekke-tvebladmose
 Snekkjerpe
 Smal islandslav
 Islandslav
 Gullskinn
 Lysreinlav
 Gaffelreinlav
 Syllav
 Fjellreinlav
 Kystreinlav
 Grå reinlav
 Kvitkrull
 Pigglav
 Croptagg
 Fjelltagg
 Torvasselav
 Rytillav

PUBLIKASJONAR FRÅ FYLKESMANNEN I MØRE OG ROMSDAL. MILJØVERNAVDELINGA

1985:

1. Program for overvaking av fjordar og vassdrag i Møre og Romsdal 1984-88
2. Rapport om forundersøkingar av konsekvensar ved oljeboring på Møre 1. Natur- og miljøvern.
3. Prøvefiske med kavelflytende garn, makrellgarn og laksegarn, med maskestørrelser henholdsvis 37-45 mm og 58 mm, i Møre og Romsdal 1984
4. Årsmelding for Miljøvernavingdelinga 1984
5. Silokontrollen 1984
6. Overvintrande sjøfugl i risikoområdet for oljeboring på Møre I. Supplement til rapport om forundersøkingar av konsekvensar ved oljeboring på Møre I. Natur- og miljøvern
7. Særlige reguleringer av laksefisket i Møre og Romsdal i 1984 og 1985. Erfaringer av reguleringene i 1984
8. Mellombels utkast til verneplan for myrar. Møre og Romsdal
9. Sjøfuglundersøkingar i Møre og Romsdal sommaren 1985

1986:

1. Myrområde med regional og lokal verneverdi